

Özel
petek
Eğitim Kurumları

HAYALLER KİTABI

— İLKOKUL —

İlkokul Hayaller Kitabı

HAZIRLAYANLAR:

Petek Koleji İlkokul Öğrencileri

2015-2016

Metin Editör: Sevda CEYLAN

Grafik Tasarım: Berfin Ekin APAYDIN / Esra HORATA

Merhaba;

Eğitim sistemimizin temelinde öğrencilerimizin Petek Koleji'nden mezun olduklarında hayatlarını idame ettirebilecekleri tüm yetenekleri edinmeleri için verdiğimiz mücadele yatıyor.

Onların gelecekte nerede olacaklarını, ne kadar önemli mevkilerde yer alacaklarını düşününce en az sizler kadar heyecan ve gurur duyuyoruz.

Elinizdeki eser, onların ürettiği ve sınırsız hayal güçleri ile süsledikleri öykülerden oluşuyor. Biz okuduğumuzda doğru yolda olduğumuzu anladık. Onlara duyduğumuz güvenin boşa çıkması olası değil!

Hepsi birbirinden farklı ve özel çocuklar. Siz de onların büyülü dünyasına katılın.

İyi tatiller

Kampüs Müdürü
İbrahim DURAN

Bir varmış bir yokmuş...

KIRMIZI BAŞLIKLİ KIZ

Uzak yerlerde küçük bir kız yaşarmış. Bu kız aslında kırmızı başlıklı kızmış. Bir gün kırmızı başlıklı kız ormanda çilek toplamaya çıkmış, birkaç tane topladıktan sonra karşısına bir kurt çıkmış. Kırmızı başlıklı kız çok korkmuş ama kurt sadece bir maskeymiş içinde de kırmızı başlıklı kızın arkadaşı varmış, adı da Ecrin'miş.

ELİF İPEK ADAK

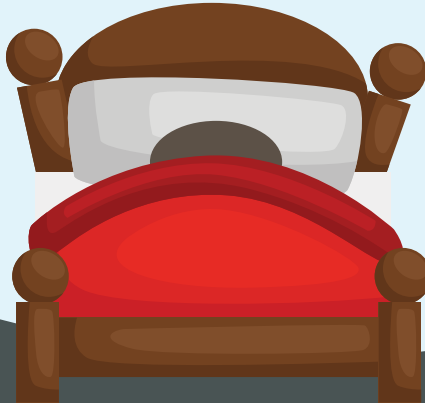

UYUMAYAN ÇOCUK

Bir varmış, bir yokmuş. Hem varmış, hem yokmuş. Bir çocuk varmış. Akşam olmuş ama çocuk uyumak istemiyormuş. Çünkü uyumayı sevmiyormuş. Uyumak istemiyorum diye haykırıyormuş. Sağlıksız yiyecekler ile beslenince hiç uyuyamıyormuş. Meyve yiyerek sağlıklı beslenmiş. Sonrasında uyuması kolay olmuş. Sabah kalkınca kahvaltısını yapmış. Parkta oyun oynamış. Eve dönünce oyuncakları ile oynamış.

O günden sonra çocuğun düzenli bir yaşamı olmuş ve çocuk mutlu bir şekilde hayatına devam etmiş...

RASHED YUSEF AL DAKER

ÖĞRETMENİM

Canım benim,
Biricik öğretmenim,
Bize neler neler anlattın,
Okumayı, yazmayı öğrettin.
Artık büyüdüm,
Sağlıklı ve güçlü oldum.
Okulum evim gibi,
Sen annem gibi,
Hepinizi çok seviyorum.
Kucak dolusu öpüyorum ...

BERRA NUR ALTAŞ

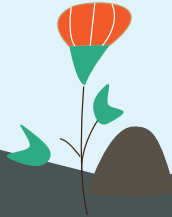
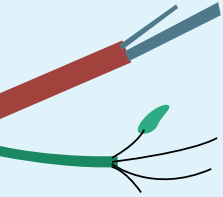

MINİK KEDİ

Minik kedi topla oynar,
Minik kedi damda yatar,
Sandalyenin altında,
Dudaklarını yalar.

Minik kedim mırladı,
Makarayla oynadı.
Süt içti, yalandı,
Erkenden uyuyakaldı.

ZEYNEP ZÜMRA UÇAR

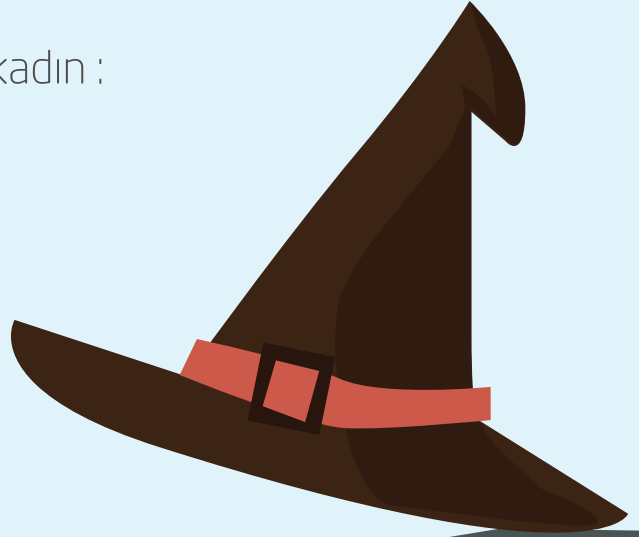

KAHRAMANLAR VE CADİ

Bir varmış, bir yokmuş. İki kardeş varmış. İkisi de kahramanmış. Küçük oldukları için değişik yetenekleri de varmış. Bir gün karanlık bir gecede bir cadı ortaya çıkmış. Cadı yok olunca sihirli aynanın yanına gelmiş. Kötülük saçan gözleriyle bir şey görmüş. O şey iki kardeşmiş. Sevgisini bozmak istemiş kardeşlerin. Sonra dediğini yapmak için işe koyulmuş. Kardeşlerin evinde bir sabah oluyordu. Sanki o sırada kara cadı yaşlı bir kadın oluyordu. Kardeşlerden biri gizlenmiş bakıyorken yaşlı kadın içeriye girdi. Ona bir iksir verdi. Kız dedi ki:

-Bu su mu? Çok susadım. Yaşlı kadın :

-Evet, yavrucuğum dedi.

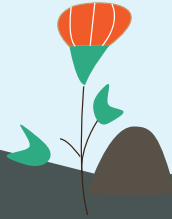

Kız su sandığı zehri içti. Birden bire başı döndü. Sonra hiç kimseyi sevmeyi. Cadı kahkahalar atarak kayboldu. (hah ha haha)Diğer kardeş içeriye girdi. Kardeşinin çorba içtiğini gördü onun ne yaptığını sordu. Anlayamamıştı. Çözümünü birden anlamışken,

-Kahkahalar iksiriymiş, dedi.

Cadı, çözüm kitabını karıştırmaya başladı. Sonra kardeşini iyileştirmek istedi. Cadı, kitabının işe yaramadığını anlayınca kızgınlıktan ölmüş...

ŞEVVAL İNCE

AYŞE İLE ANNESİ

Bir gün bir yerde Ayşe adında bir kız yaşarmış. Ayşe her gününü oyun oynayarak geçirir ve oyun oynamasını çok severmiş. Günlerden bir gün Ayşe annesine,

-Bahçeye çıkabilir miyim, diye sormuş. Annesi :

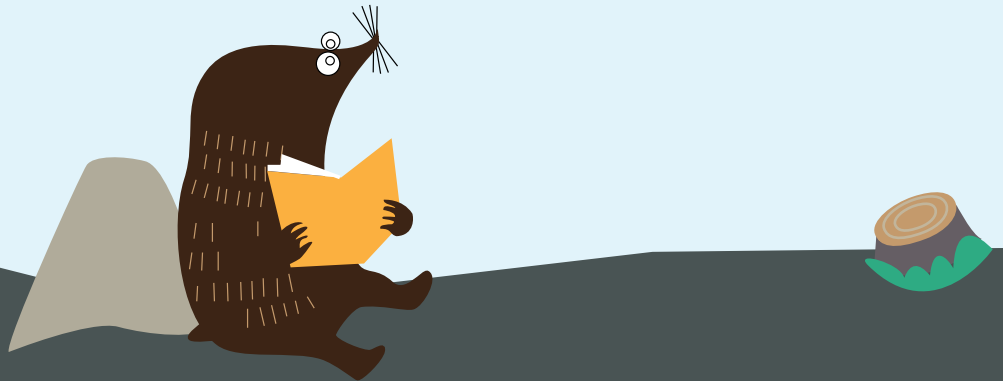
- Evden uzaklaşma, demiş ve Ayşe'ye izin vermiş.

Ayşe çok mutlu olmuş ve oynamaya başlamış. Oyunu bitip eve gelince hemen elini, yüzünü yıkamış. Annesine yardım etmiş. Annesinin işi bitince Ayşe'yle birlikte lunaparka gitmiş. Annesi ile çok eğlenen Ayşe eve dönerken markete gideceklerini öğrenmiş. Eve

döndüklerinde annesi aldıklarını yerleştirirken Ayşe elini, yüzünü yıkamış. Annesinden dışarı çıkmak için tekrar izin istemiş. Annesi geç kalmaması ve uzaklaşmaması konusunda uyararak izin vermiş. Ayşe dışarı çıktıktan bir süre sonra annesinin uyarılarını unutarak evden uzaklaşmış. Kaybolduğunu fark etmiş ama evin yolunu bulamamış. Anne meraklanarak kızını aramaya başlamış. Bahçede bulamayınca etrafı aramaya başlamış. Sonunda kızı Ayşe'yi ormanda ağaçların arasında bulmuş.

Anne kız birbirlerine kavuşunca çok mutlu olmuşlar ve hemen eve dönmüşler. Mutlu yaşamlarına devam etmişler...

ECRİN ALTUN

REDBALL 4

Redball çok başarılıydı, tüm seviyeleri altındandı. Ben Redball'ı çok seviyorum o benim akılıım. Sam ve Redball kuzendi ve birbirlerine hep destek çıkarlardı. Günlerden bir gün savaş çıktı, kötü kalpleri ve devreleri Sam yenmişti. Redball kendine koşan kötü kalbide yendi fakat 15. seviye daha farklıydı. Redball bütün zorluklar karşısında yılmamayı biliyordu ve çalışkanlığıyla bu seviyeyide atlamıştı.

Sam ve Redball karanlık bir mağarada dolaşırken birden bire bir tehlike hissettiler. Aman Allah'ım! Hiç hazırlıklı değildiler çünkü bu beklenmedik bir durumdu. Biraz daha yürüdükten sonra seslerin daha da arttığını fark ettiler. Hemen bir plan yapmaları gerekiyordu, yoksa mağaradan çıkamayacaklar ve öleceklerdi. Redball ve Sam süper

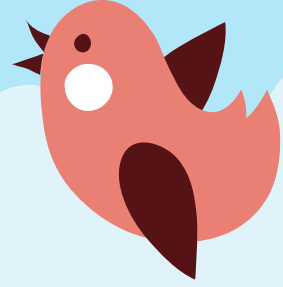

güçlerini birleştirmeye karar verdiler ve korkusuzca kendilerine doğru gelen sese doğru koşmaya başladılar. Aman Allah'ım! Mağaranın tehlikesi nefes kesiciydi. Redball bunu fark etti ve Sam'ı tehlikeden güçleri sayesinde kurtardı. Önlerine çıkan bütün varlıkları beraber şekilde yenerek mağaradan güvenli şekilde çıktılar.

Böylece birlikten güç doğacağını anlamışlardı. Bundan sonra Redball ve Sam hiç ayrılmadılar...

YAVUZ SELİM AKKAYA

KÜÇÜK SERÇE

Bir gün Ali ve babası yolda giderken kanatları çalılara takılmış küçük bir serçeye rastlamışlar. Hemen serçeyi kurtarıp evlerine götürmüşler. Kanadını temizleyip tedavisini yaptıktan sonra yemini ve suyunu verip pencereden doğaya salıvermişler. Küçük serçe, cıkcık öterek Ali ve babasına teşekkür etmiş ve doğanın içinde kanat çırparak uzaklaşmış.

CIHANGİR DEMİR

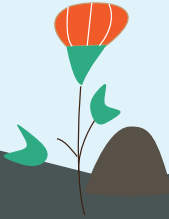
MİNYONLAR

Hiç kimsenin bilmediği bir zaman önce minyonlardan sonra dünya oluşmuş. Minyonlardan sonra oluşan kötülük kişisi kimsenin bilmediği yeşil bir şeymiş...

Minyonlar, kralı bulmak için işe başlamışlar, üç kişi yola çıkmış... Dünyanın en kötü canlısını bulmaya çalışmışlar. İlk önce dinozorlar sonra insanlar dünyaya gelmiş. İnsanlar daha akıllıydı, en kötü insanı bulmak istiyordular, ondan sonra birisini arabasına bindiler, kötü kadın süper gücün olduğu salona girdiler. Nasılolur? O uçuyordu! O herkesi yeniyordu adı üstünde kötü kadın süper güç. Daha fazla dayanamamışlar çok yorulmuşlar, hep birlikte evlerine dönmek için kayıklarına binmişler.

Yola çıkıp orayı çok arkalarında bırakmışlar. Köpek balığı onları yemiş, ondan sonra da masal sona ermiş...

ÖMER AKİF SANCAKDAR

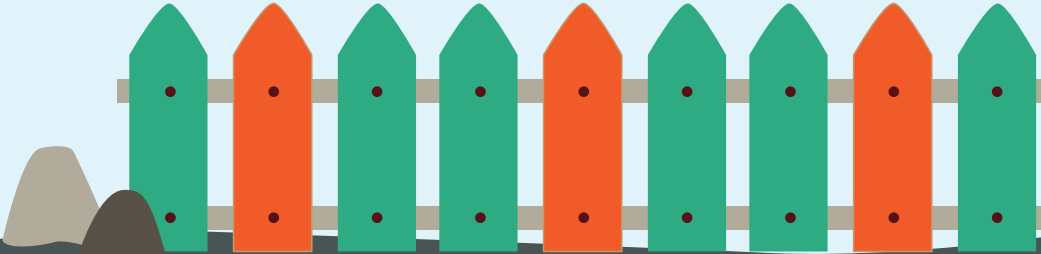

TATİL

Okulların kapanmasına kısa bir zaman kaldı. Tatil başlayınca İzmit'e gideceğim. Orada Yusuf amcam, Ersin abim, halam, Hacı amcam, Veysel ve Şevge halamı ziyaret edeceğim. Hepsini çok özledim. Dattin ve Mert ile oyun oynayacağım. Topumu da alıp pikniğe gideceğiz.

Tatilde okulumu ve öğretmenlerimi de özleyeceğim. Ama istediğim zaman arayıp onlarla görüşebilirim. Tatil bitince 2. Sınıfa başlayacağım ve yine okuluma kavuşacağım.

ADNAN EMİNDURAN

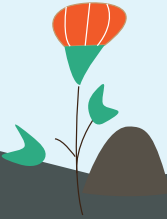
DOSTLUK

Bir varmış bir yokmuş evvel zaman içinde kalbur saman içinde güzel mi güzel alımlı mı alımlı güzel bir arı varmış... Bu arı uçmayı çok severmiş adı da Şura imiş.

Şura çiçeklerin yanına uçar bal yaparmış, yaptığı balları herkesle paylaşır güzelce birlikte yerlermiş.Şura'nın bu nazik davranışından dolayı tüm arkadaşları ona teşekkür etmiş. Şura'nın arkadaşı olan Lina ona yardım etmeyi severmiş bal yapamadığı günler balını paylaşır mutlu olmasını sağlarmış.

Şura ve Lina hayatları boyunca birbirlerine yardım etmeyi bırakmamış hep mutlu iki arkadaş olarak tüm herkese yardım edip onların sevgisini kazanmış... İyiki Şura ve Lina gibi yardımsever arılarımız var. Ne mutlu bize!

LİNA ELMASRY

ÇANAKKALE ŞAVASI

Günlerden bir gün Çanakkale içinde çok cesur askerler varmış... Bu cesur askerlerin ismi Hamza, Abdul, Harun ve Yusufmuş. Bu aralar Çanakkale içine çok fazla düşman gelmiyormuş ve balık yiyorlarmış... O arada birkaç kişi diyorlarmış ki bu yerleri biraz daha bekleyelim.

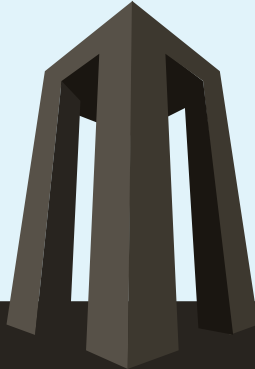
Günlerce beklemişler bakmışlar ki düşman gelmiyor... Düşman gelmeyecek diyenler yerlerini terk etmişler. Çanakkale de sadece Hamza, Harun, Abdul, Yusuf kalmış. Harun arkadaşlarına bakıp,

- Acaba gitsek mi,demiş. Hamza :

- Biraz daha bekleyelim gitmeyelim,demiş.

Birkaç gün sonra düşmanlar gelmeye başlamış. Hamzalar bakmışlar tek başlarına yenemeyecekler, diğer askerleri de çağırmışlar. Göz açıp kapayana kadar Binbaşıyı kaybetmişler sonra hiç kimseyi kaybetmeden savaşta galip gelmişler.

HAMZA SABRİ GÖKCEGÖZOG

KELEBEKLER DİYARI

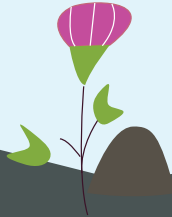
Bir varmış bir yokmuş evvel zaman içinde kalbur zaman içinde güzel bir diyarda bir sürü rengârenk kelebekler yaşarmış... Kelebeklerin kanatları çok güzel süslerle bezeliymiş, herkes onlara hayranlıkla bakarmış.

Günlerden bir gün Kelebekler Diyarı'na Göksu Naz adında şeker mi şeker bir kız gelmiş, kelebekler ona şaşkınlıkla bakmışlar çünkü ilk defa böyle küçük bir kızla karşılaşıyorlarmış. Göksu Naz'ın da kelebeklerin güzelliği karşısında gözleri kamaşmış. Göksu Naz kelebeklere kendisini tanıttikten sonra oyunlarına katılmak için izin istemiş ve kelebekler aralarında düşünüp onu aralarına almışlar...

Böylece hep birlikte her gün birbirinde güzel oyunlar oynamışlar. Göksu Naz, kelebeklere çok güzel vakit geçirdiği için teşekkür etmiş ve ömür boyu beraber mutlu yaşamışlar.

GÖKSU NAZKARAASLAN

MACERACI ÇOCUKLAR

Günlerden bir gün güneşin çocuklara gülümsediği bir zamanda kocaman şekerden yapılmış bir şato varmış. Şatoda güzel mi güzel pembe yanaklı bir prenses yaşarmış, prensesin adı Melek'miş. Melek çok üzgünmüş çünkü kocaman şatoda hiç arkadaşı yokmuş...

Bir gün bir arkadaş edinmeye karar vermiş ve aramış taramış dolaşmış kendine şeker mi şeker, eğlenceli mi eğlenceli, iyi mi iyi bir arkadaş edinmiş. Arkadaşının adı maceracı çocukmuş. Melek prenses ve arkadaşı maceracı çocuk her gün birbirinden güzel oyunlar oynarmış. Bir gün dışarıya çıkmışlar ve orda yaşlı bir nine görmüşler. Nine kendilerinden bir içecek istemiş. Çocuklar içeceği almaya giderken

tuzaa yaalanmış cnk nine bir cadı imiş. Çocuklar cok korkmuşlardaha sonra imdat diye bağırmışlar ve oradan geçen bir prens sesi duymuş... Onları cadıyla savaşarak kurtarmış.

Sonuç olarak melek prenses, maceracı cocuk ve prens Őekerli Őatoya gidip hep beraber sonsuza kadar mutlu mutlu oynamışlar...

ZEHRA DİLANUR MERCAN

SEYİT ONBAŞI

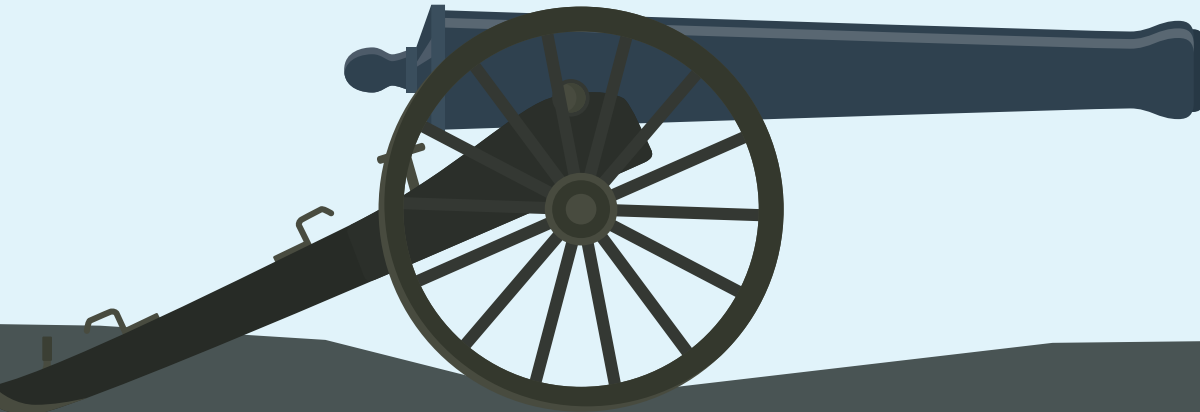
Zamanın birinde Çanakkale diye bir yer vardı... Orada halkın dűőmandan kurtuluő savaőı vardı. Savaőta kötűlűk o kadar gűcűldű ki halk çok zorlanmış ve askerler gűcsűz kalmıőtı.

Her ne olursa olsun bu savaőı iyilerin kazanmaları gerekiyordu eęer kötűlerin gemilerini bombalarlarsa iőleri daha kolay olacaktı. Savaőtaki toplar o kadar aęırdı ki kimse onları kaldıramıyordu. Dűőman hızlıca ilerliyordu tam onların yerlerini ateőe verecekken Seyit Onbaőı bűtűn gűcűyle topları yerine koydu askerler topu ateőleyince gemiler alev topuna dűndű. Dűőmanlar bu durumda çok korkup yenik dűőünce kaçmaya baőladılar iyi askerlerde onların űzerine gidip savaőtı ve onları Çanakkale' den atıp savaőı kazandı.

Başta Seyit Onbaşı'nın yardımlarıyla ve askerlerin yenilmez gücüyle zaferlerine zafer kattılar.Çanakkale deyince artık herkes şunu dedi :
"Çanakkale geçilmez, buna asla izin verilmez!"

ABDULHAMİT KÖK

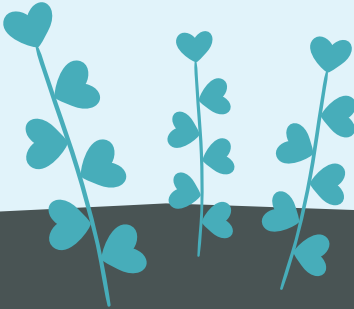

ARKADAŞIM

Günlerden bir gün Elif Rana arkadaşıyla oynuyordu. Arkadaşı ile birlikte çok eğlenceli vakitler geçiriyorlardı. Oyununun adı ip kapmacaydı. Elif Rana ve arkadaşı artık çok sıkılmıştı çünkü iki kişiyle oyun oynamak artık onlara eskisi gibi eğlenceli gelmiyordu.

Arkadaşı Elif Rana'ya bir fikir sundu eğer başka arkadaşlar bulurlarsa oyunlarına daha eğlenceli şekilde devam edeceklerdi. Elif ve Zehra yola koyulmuşlar. Az gitmişler uz gitmişler dere tepe düz gitmişler harikalar diyarında bir sürü arkadaşla karşılaşmışlar, yanlarına yaklaşıp bizimle oyun oynar mısınız demişler? Bu diyardaki her çocuk Elif ve Zehra'yı çok sevmişler onları oyunlarına katmaya karar vermişler. Böylece hep beraber mutlu şekilde eğlenceli oyunlar oynamışlar. Elif Rana ve Zehra'nın canı sıkılmaktan kurtulmuş. İyi ki arkadaşlarımız var.

ELİF RANA ŞİMŞEK

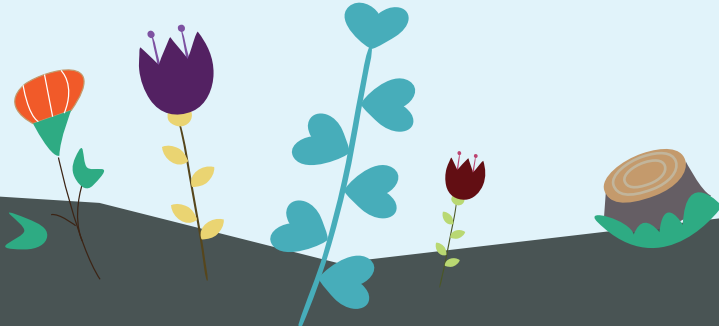
EN İYİ ARKADAŞLAR

Bir varmış bir yokmuş evvel zaman içinde kalbur saman içinde bir kanguru yaşarmış... Onun bir sürü arkadaşı varmış.

Kangurunun arkadaşlarından biri çok yaramazmış. Bir gün arkadaşı ona gelmiş arkadaşının oyuncaklarıyla oynamışlar ama arkadaşını mızıkçılık yapmış. Arkadaşı ona çok kızmış. Bana lütfen kızma lütfen, demiş yaramaz kanguru, sonra arkadaşını evinden gitmiş. Birbirlerine küsmüşler bir gün arkadaşını yine gelmiş ve daha sonra yaramaz kanguru arkadaşından özür dilemiş böylece barışmışlar. Bu güzel davranışından dolayı akıllı kanguru onu yemeğe davet etmiş.

Böylece hikâyemiz de bitmiş...

FATMA REYYAN SEVEN

ŞAPŞAL EŞEK

Güzel mi güzel küçük bir köyde Keloğlan diye bir erkek yaşarmış. Keloğlan'ın aynı zamanda çok sevdiği bir arkadaşı varmış bu arkadaş da eşekmiş... Arkadaşı eşek aynı zamanda çok şapşalmış,o yüzden onunla oyun oynarken eşek şapşal şeyler söylemiş. Keloğlan yine de onu çok severmiş onsuz hiçbir yere gitmez onsuz oyun oynamazmış.

Keloğlan bir şey düşünmüş ve bütün ülkeleri gezmeye karar vermiş ama bunu tek başına yapamazmış yanına eşeğini de almış. Bütün ülkeleri beraber gezmişler ama onları eğlendirecek bir şey bulamamışlar. Köye geri dönüp annesine sormuş:

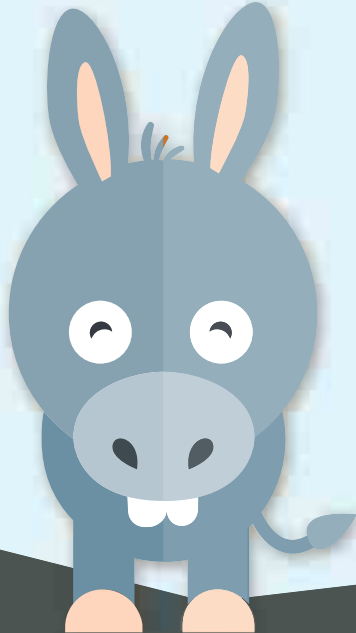

- Köyü bu kadar eğlenceli yapan ne, demiş. Annesi Keloğlana gülmüş:

-Oğlum, köyü güzel ve mutlu yapan içindeki sevdiklerindir onlar olmadan nereye gidersen git mutlu olamazsın, demiş.

Böylece Keloğlan ve şapşal Eşek bir daha köyden hiç ayrılmamışlar ve eğlenceli oyunlarına devam etmişler.

AYŞE GİZEM ÖZLER

ARABALAR

Bir ÷lkede sayılamayacak derecede bir sür÷ arabalar varmış, bunların hepsi yarışmak için tasarlanmış...

Bir gün arabaların bazılarının lastiği patlamış. Arkadaşları bu duruma çok üz÷lmüşler. Patlayan lastikleri şişirmek için arkadaşlarına yardım etmişler ve daha sonra hepsi beraber piste girmişler. Yarış başlamış ve büyük mücadeleli yarışma sonucunda 1. galip gelen kupayı almış, başka bir yarışmaya doğru yol almış. Galip arabayı taşıyan kamyon uyuyakalmış kapağı kendiliğinden açılmış. Araba sabah kalktığında kendini başka yerde bulmuş, nerede olduğunu bilmeden hızlıca yola çıkmış polis arabayı fark edince ona durmasını söylemiş

araba durmayıp hızını arttırınca polis onu kovalamış. Araba çok uzun kovalamacadan sonra yakıtının bittiğini fark etmiş ve arabası bozulmuş.

Sonuç olarak bir daha hız yapmaması gerektiğini anlayan araba, polislerden özür dileyerek onu evine götürmelerini rica etmiş. Polisler arabaya bir şans daha verip onu evine götürmüşler...

AHARUN YUSUF GÜNAYDINOĞLU

GÜZEL

Bir varmış bir yokmuş evvel zaman içinde kalbur saman içinde bir küçük kız varmış. O kızın adı Beyza imiş, onun da çok sevdiği Berra diye arkadaşı varmış. Onlar beraber oynamayı çok sever, birlikte ip atarlarmış.

Berra bir gün okula oyuncak getirmiş ama Beyza'ya oynamayı teklif etmemiş. Beyza bu durumu belli etmemeye çalışsa da çok üzölmüş. Artık tek başına dolaşmaya başlamış çünkü Berra'nın onu sevmediğini düşünüyormuş. Berra'nın diğer arkadaşları bu durumu ona bildirmişler. Berra çok şaşırılmış çünkü oyuncakları ablasının olduğu için kimseyle paylaşmak istememiş ama Beyza bu durumu yanlış

anladığı için Berra'dan çok uzaklaşmış. Berra Beyza ile tekrardan oyunlar oynayıp eğlenmek için onun yanına gidip ona onu çok sevdiğini söylemiş ve her şeyi anlatmış. Beyza bu durumu öğrenince çok sevinmiş ve Berra'ya sarılmış.

Böylece iki güzel arkadaş hep beraber oyunlar oynamaya devam etmişler...

BEYZA NUR İSMAİLOĞULLARI

CANIM OKULUM

Sabahları kalkıyorum,
Okuluma gidiyorum.
Sınıfıma giriyorum,
Derslerimi dinliyorum.

Öğretmenimi seviyorum,
Arkadaşlarımla oynuyorum.
Hem eğleniyorum hem öğreniyorum,
Okulumu seviyorum.

AHMET YUSUF ÖZDEMİR

GIDIŞ

Gidiyorum Merter'e
Ağaca tosladım bir anda
Şak diye bir ses geldi bana
Hayalet zannettim onu

Gidiyorum Ankara'ya
Gündüz gece gündüz gece
Durdum daldım düşüncelere
Aklım başıma geldi bir anda

AKIL ÇAĞLAR VELİOĞLU

CANIM ÖĞRETMENİM

Öğretmenim,
Canım benim...
Okumayı yazmayı,
Senden öğrendim.

Ritmik saymayı,
Çarpma yapmayı,
Güzel yazı yazmayı,
Senden öğrendim.

ALİ İMRAN KÜÇÜKEL

VATANIMIZ

Vatanımız için kanlarını verdiler,
Biz çocuklar, onlar için ne yapsak yetmez.
Onları tanıyın, unutmayın, unutturmayın!
Atamız, canımız, kanımız, her şeyimiz...
Ne yapsak borcumuzu ödeyemeyiz.
Işığı biz bulamadık ama kendimizi bir bulduk!
Merhaba dedik tüm âleme!

ASUDE RANA SEVEN

PAPATYA'NIN HAYALİ

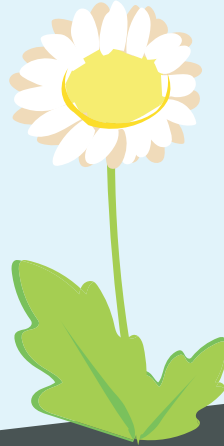
Bir ilkbahar günüymüş. Gökyüzü akşam vakitleri parlamış yıldız gibiymiş ve gökyüzünün rengi gökkuşağı renklerine benziyormuş. Ayrıca gökyüzünün rengi hep değişirmiş...

Papatya'nın bulunduğu yerde bir de dondurmali kulübe varmış. Papatya o kulübeye gitmek istermiş. Tek dileği oraya gitmekmiş. Sonra çok çabalamış ama gidememiş. Aklına bir fikir gelmiş... Kendine bir tekerlek yapmayı düşünmüş. Bir saat sonra bir tekerlek yapmış. Tam kapıyı açmak üzereyken kapı kendiliğinden açılmış. Papatya az daha bayılacaktı. Papatya çok şaşırılmış. Kulübeye gitmiş. Kulübe çok güzelmiş. Yatak da altındanmış. Papatya hemen yatağa atlamış. Yatak çok rahatmış. Orada uyuyakalmış çünkü tekerlek yaparken çok yorulmuş ve uykusu gelmiş.

Sabah uyandığında elini yüzünü yıkamış. Kahvaltı hazırlamaya gitmiş. Mutfağa gittiğinde bir bakmış ki tam da onun hazırlamak istediği şeyler hazırlanmış. Hazırlanan her şeyi yemiş. Masayı da o toplamamış. Masa kendiliğinden toplanmış.

Sonunda hayali gerçek olduğu için çok mutluymuş. Bütün ömrünü o kulübede geçirmeye karar vermiş...

ASUDE DUMLUPINAR

İLKBAHAR

Neşe verdin çocuklara,
Güneşi gösterdin sen bize.
Mutluluklar getirdin bize,
İyi ki geldin ilkbahar.

Artık çıkabiliriz her yere,
Bahçelere, ormanlara...
Sevinç getirdin hayatımıza,
İyi ki geldin ilkbahar.

BAŞAK AKDAĞ

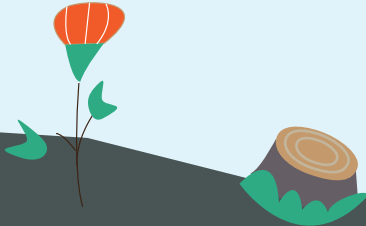

CENNET VATANIM

Ay yıldızlı bayrağımın altında tüten ocağım.
Türkiye'dir senin adın, eşsizdir dört bucağın,
Anadolu senin sıcak kucağın...
Vatanımın her köşesi benim yuvam.

Memleketim benim cennet vatanım.
Nasıl da güzeldir her bir toprağın,
Isparta, Trabzon, Erzurum baba ocağım.
Vatanımın her köşesi benim yuvam.

DURU CENGİZ

ÜÇ ARKADAŞ (ZAİD VE EMİRHAN ve BERKEN)

Berken, heyecanla sabah erkenden yatakta uyandı. Berken'in bugün sevdiği arkadaşları yanına gelecekti. Berken telaşla annesine sordu :

-Anneciğim arkadaşlarım aradılar mı?

Annesi gülümseyerek :

-Evet, dedi.

Berken aldığı cevaptan sonra arkadaşlarını dışarda beklemeye karar verdi. Arkadaşları geldiğinde ise çok sevindi. Birlikte parkta oynadılar. Patenlerini parkta sürerek eğlendiler. Bütün gün dışarda istekleri gibi oynadılar.

Akşam olunca eve gitmeye karar vererek üç arkadaş vedalaştılar.

MUHAMMED BERKEN BOĞA

ŞÜKRETMEYİ SEVEN ÇOCUK

Etrafına sürekli güler yüzle bakan bir çocuk varmış... Bu çocuk herkese iyi davranırmış. Sürekli şükredermiş. Sabah kalktığında doğan güneşe şükredermiş. Allah'a fakir insanlara yardım etmesi için dua edermiş. Hastaları ziyaret edermiş.

Böyle yaşamaktan çok mutlu olurmuş çünkü bu hayatta şükredecek çok şey varmış...

BİLAL SAÇLI

YERE İNEN GÜNEŞ

Bir varmış bir yokmuş, ülkenin birinde çok parlak ve sıcak bir güneş varmış. Bir gün insanlar güneşle alay etmeye başlamışlar ve bulutlar korkudan kar dökmüşler. İnsanlar bu duruma çok şaşırılmışlar.

Başka bir gün insanlar yine güneşle alay etmeye başlamışlar. Bulutlar bu sefer de yağmur dökmüşler. İnsanlar bu duruma da çok şaşırılmışlar.

Başka bir gün insanlar yine alay etmeye başlamışlar. Bu sefer güneş artık dayanamamış ve dünyaya inmiş. İnsanlara yaptıklarının yanlış olduğunu anlatmayı denemiş ama güneş o kadar sıcak ve sinirliymiş ki her yer yangın olmuş. Herkes telaşlanmış.

Bulutlar onları izliyormuş. Güneşin kızgınlığı geçince bulutların yanına gitmiş. Bulutlar gülererek izlemeye devam etmişler. O anda itfaiyeciler yangını söndürmeye çalışıyorlarmış. İtfaiyeciler yangını bir türlü söndürememişler ve bulutlar insanların bu haline acımışlar. Bulutlar hemen yağmur yağdırmışlar. Bütün yangın bir anda sönmüş. Oradaki insanlar da bir daha kimseyle alay etmemişler.

HATİCE BETÜL KÜÇÜK

OKULUM

Benim güzel okulum,
Tek katlı, şirin mi şirin...
Bahçeme soğan ve marul ekerim.
Hayvanat bahçesinde kuşları, kuzuları severim.
Tavukları yemlerim, yumurtasını yerim.
Futbol sahasıyla, voleybol sahasıyla
Eğlenceli okulum.
Buz pateninde kayarım,
Oyun parkında oynarım,
Hem öğrenir, hem eğlenirim
Benim güzel okulum.

ZEYNEP ECRİN ÖZDEMİR

RAMAZAN AYI

Bir zamanlar Sahra ölü'nde yaşayan bir aile varmış. Bu aile çöle yağmur yağmadığı için aile yemek ve su bulamıyormuş.

İnsanlar bir ramazan ayında oruç tutuyorlarmış. Bir akşam bu aile hep birlikte oturup sohbet etmeye başlamışlar. Anne ve baba çocuklarına orucu anlatmaya başlamış. Çocuklar da oruç tutmak istiyormuş ama çöl çok sıcakmış ve oruca dayanamıyordularmış. Anne ve baba onlara ocuk orucunu anlatmaya başlamış:

-Ramazan ayında küçük çocuklar öğleye kadar oruç tutarlar. Buna ocuk orucu denir. Ramazan ayı çok güzel bir aydır. Bu ayda farklı bir namaz vardır. Akşamları teravih namazı kılarız, demiş. Bunun üzerine çocuklar anne ve babalarına,

- Namaz nedir, diye sormuşlar.

Babaları anlatmaya başlamış:

-Namaz kılmak, Allah'la konuşmaktır. Ona ibadet etmektir.

Çocuklar yeni öğrendikleri bilgiler için çok mutlu olmuşlar. Anne ve babalarına teşekkür edip sahura kalkmak üzere uyumaya gitmişler. Yarın onlar da çocuk orucuna başlayacaklarmış...

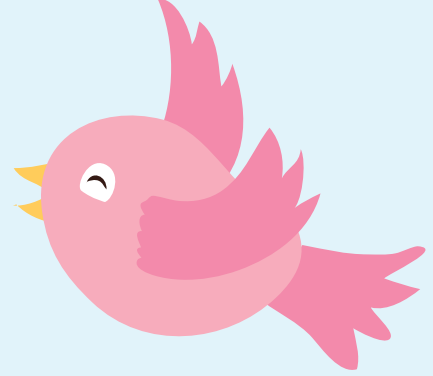
DAMLA ATALAY

GÜZEL KUŞUM

Bir yandan ötersin bir yandan uçarsın
Konuşmanı beklerim bülbüller gibi
Hep seni düşünür hep seni dinlerim
Hayvanların en güzeli sensin kuşum

Çok severim seni dünyalar gibi
Rabbim ne güzel yaratmış renklerini
Ne güzel ötersin bülbüller gibi
Hayvanların en güzeli sensin kuşum

EMİN BERAT ERBAŞ

CANIM KARDEŐİM

Kardeőimin elleri minicik,
Gözleri var yumrucuk,
Gülüőü var minicik
Benim canım kardeőim.

Kardeőim tıpiő tıpiő yürüyor,
Yüzüme bakıp gülüyor,
Dünyalar benim oluyor,
Benim canım kardeőim.

GÖKÇEN NİSA AYDEMİR

EMİRHAN VE DÜLDÜL

Bir gün at koşarken birden bir çocuk önüne çıkmış. At hemen durmuş. Çocuğa,

-Neden önüme çıktın, diye sormuş. Çocuk duydukları karşısında çok şaşırılmış,

-Sen nasıl konuşabiliyorsun? Bizim dünyada atlar konuşamaz ki, demiş. At cevap vermiş:

-Sizin dünyada atlar konuşamaz ama bizim dünyamızda konuşabilir, seninle tanışalım mı, demiş. Çocuk cevap vermiş:

-Evet, benim adım, Emirhan. Senin adın ne?

At:

-Benim adım da Düldül. Seninle arkadaş olalım mı?

Emirhan:

Bence biz çok iyi arkadaş olabiliriz. Hadi yarış yapalım, demiş.

Emirhan ve Düldül belirledikleri çizgiye kadar koşup yarış yapmışlar. İkisi de çok hızlıymış. Çok mutlu bir gün geçirmişler. Çok eğlenmişler. Çok da yorulmuşlar.

Akşam olduğunda Emirhan Ddl'e Şöyle demiş:

-Beni annem çağırıyor. Artık eve gitmeliyim. Zaten uykum da geldi. Bugün çok koŐtuk, çok da eğlendik. Seninle arkadaş olduğum için çok mutluyum.

At cevap vermiş:

- Ben de seninle çok eğlendim. İyi ki arkadaş olmuŐuz.

Emirhan Ddl'den ayrılmak istemiyormuş. Aklına çok güzel bir fikir gelmiş. Ddl'e dönerek,

-Hadi bizim bahçeye gidelim. Orada yatabilirsin. Hem de ayrılmamıŐ oluruz, demiş.

At bu duruma çok sevinmiş. Emirhan'a çok teşekkür etmiş. Birlikte Emirhan'ın evine gitmişler. Bahçede bir yer yapmışlar. Ddl orada uyumuş. Emirhan da evine gitmiş. İkisi de evlerinde güzelce dinlenmiŐler.

EMİRHAN ÇETİN

MUTSUZ KARGA

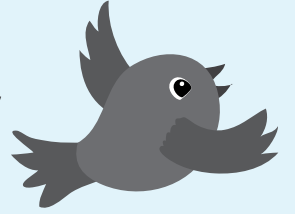
Uzak yerlerde yaşıyan bir karga varmış. Karganın yumurtaları da varmış. Bu karga insanların yaşadığı şehri çok merak edermiş. Bir gün bu merakından dolayı şehre gitmeye karar vermiş.

Karga şehre giderken bir serçe ile karşılaşmış. Serçeye,

-Nasılsın serçe kardeş, diye sormuş. Serçe de kargaya,

-İyiyim karga kardeş yavrularımın yumurtadan çıkmasını bekliyorum, demiş.

Karga yoluna devam etmiş. Yolda giderken leylekleri görmüş. Kente yaklaşmış. Arabaların sesi onu çok korkutmuş çünkü insanlar çok fazlaymış. Karga çok korkmuş. En iyisi ormana geri dönmekmiş. Karga yuvasına geri dönmüş, kentte yaşamak istemiyormuş çünkü artık onun evi ormanmış...

MEHMET AKİF KARAHASANOĞLU

OKULA BAŞLAYAN ÇOCUK

Günlerden bir gün evinde mutlu mesut yaşayan bir çocuk varmış... Bu çocuk çok mutluymuş çünkü 1.sınıfa başlayacakmış. Okula başlayacağı için de çok heyecanlıymış.

Çocuk sabah olunca okula gitmiş. Okulunu çok beğenmiş. Öğretmeni ise bayanmış. Öğretmeni çok yardımsever biriymiş. Okul bitmiş, çocuk eve gitmiş. Zile basmış. Annesine sarılmış. Hemen ödevini yapmış. Daha sonra parkta oyun oynamış. Sabah olunca okula gitmiş. Okumayı artık öğrenmiş. Zil çalmış teneffüse çıkmış ve oyun oynamış. Eve gitme saati geldiğinde servise binmiş. Evine gitmiş.

Okulunu günden güne daha çok sevmiş ve içinden okul keşke hiç bitmese diye geçirmiş...

MAHİDE TURAN

GÖKKUŞAĞINDAKİ KAYDIRAK

Bir gün Ayşe ve Fatma odalarında pufların üzerinde düşünüyordular. Bir anda Ayşe'nin aklına gökyüzüne çıkmak geldi. Ayşe dönerek,

-Fatma! Bugün yağmur yağacak, belki güneş damlaya UV ışınlarını vurur. O zaman gökkuşağı çıkar değil mi? Fatma biraz düşündükten sonra,

-Ayşe gökkuşağı çıkar çıkmasına da ne yapacağız biz koca gökkuşağını?

Ayşe kendinden emin bir şekilde,

-Tabii ki de izleyeceğiz.

Ayşe ve Fatma daha sonra yağmur yağarken gökkuşağını gördüler. Ayşe heyecanla sordu:

-Fatma, o ne?

Fatma sağına baktı:

-Kaydırak, dedi.

Ayşe durumu fark ederek,
-Peki nerede?

Fatma kendinden emin bir şekilde,
-E nerede olacak parkta.

Ayşe:
-O değil, şurada! Gökkuşağında, dedi.

Fatma ve Ayşe birden bağırdılar:
-O zaman gidip kayalım!

Sonra Fatma düşünceli bir şekilde,
-Nasıl kayacağız o bir yansıma, dedi.

Sonra annelerinin yanına gidip yaşadıklarını anlattılar. Sonrada mutlu sonla bu hikâye bitmiş...

KEREM TAHİR TUNCA

ALTI ERKEK BİR KIZ KARDEŞ

Bir varmış bir yokmuş. Bir köyde yaşayan güzel bir kız varmış. Kızın altı tane abisi varmış. Kız her gün tarlada çalışan abilerine yemek götürürmüş.

Bir gün yemeklerini alıp yola çıkmış. Yolda bir tane ayıcığa rastlamış. Önce çok korkmuş, kaçmak istemiş. Ayıcığın üzgün ve çaresiz olduğunu görünce ayıcık ona çok sevimli ve masum gelmiş. Ayıcık acı çekiyormuş. Kız hemen ayıcığa yaklaşmış. Bakmış, ayıcık yaralı! Hemen ona yardım etmeye karar vermiş. Ayıcık küçük olmasına rağmen çok ağırmiş. Küçük kız onu yere yatırmış. Hırkasını üzerinden çıkarıp hemen yarasının üzerine bağlamış. Ayıcık iyileşmeye başlamış. Biraz uyumuş ve dinlenmiş. Kız onun başında

beklemiş. Ayıcık uyandığında daha iyi görünüyormuş. Küçük kıza teşekkür etmiş ve onunla arkadaş olmuşlar.

Akşam olmuş. Küçük kız tarlaya geç kaldığı için ağabeyleri onu çok merak etmişler ve ona kızmışlar. Küçük kız ağabeylerine her şeyi anlatmış. Ağabeyleri de ona iyi bir şey yaptığını söylemişler.

HİRAL NİLAY AYDEMİR

SEYYAH ELİF

Bir varmış bir yokmuş. Evvel zaman içinde kalbur saman içinde köylü bir çocuk varmış. Köylü kızın adı da Elif'miş. Elif hep dünyayı görmek istemiş.

Elif bir gün annesine sormuş:

-Anne ben dünyayı gezmek istiyorum.

Annesi gülümseyerek,

-Kızım sen galiba seyyah olmak istiyorsun.

Elif meraklı bir şekilde,

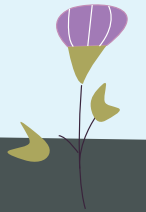
-Anne seyyah ne demek?

Annesi :

-Yarın anlatırım.Sen şimdi yat, demiş.

Elif uyumuş... Elif rüyasında bir seyyahmış. Elif birden şaşırılmış ve kendine sorular sormuş:

-Neredeyim ben böyle? Aaa şurasıda neresi böyle?

Amcaya dönmüş:
-Amca burası neresi?

Amca hemen cevap vermiş:
-Burası müze küçük kız.

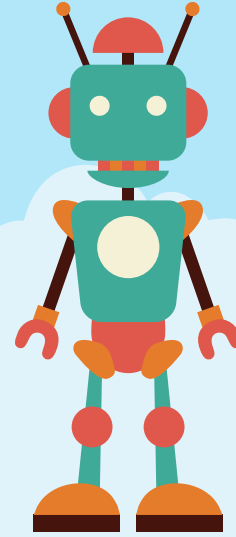
Elif müzeden içeri girer girmez :
-Aaaa sende kimsin?

Robot:
-Ben buranın robotuyum.

Tam o sırada bir ses duymuş. Ses 'Hadi kızım uyan, diyormuş. Elif gözlerini açmış.

Elif:
-Anne çok güzel bir rüya gördüm. Artık yeni şeyler öğrendim.

Annesi merakla,
-Aferin, hayal âlemin ne de büyük! demiş.

ŞILAN ECRİN GÜLERYÜZ

SEVMEK

Bir yandan ötersin bir yandan uçarsın
Konuşmanı beklerim bülbüller gibi
Hep seni düşünür hep seni dinlerim
Hayvanların en güzeli sensin kuşum

Çok severim seni dünyalar gibi
Rabbim ne güzel yaratmış renklerini
Ne güzel ötersin bülbüller gibi
Hayvanların en güzeli sensin kuşum

EŞULE YÜSRA ÖNDER

HOŞGELDİN İLKBAHAR

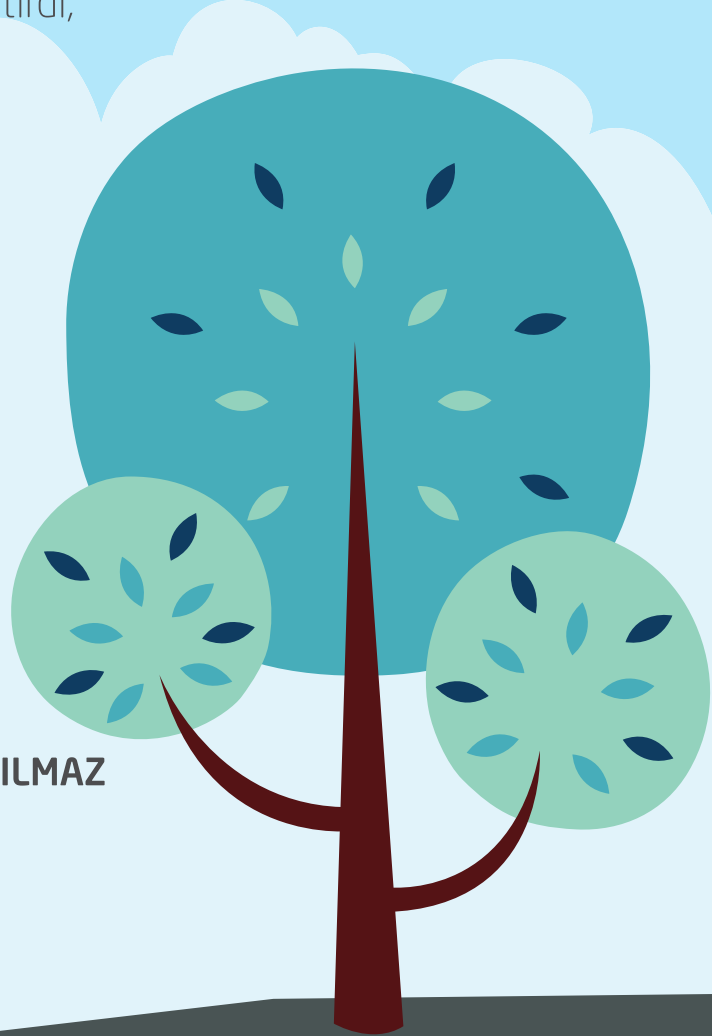

Bahar geldi, hoş geldi, evimize neşe getirdi,
Kuşların cıvıltısı bahçemizi şenlendirdi.
Hoş geldin bahar hoş geldin!
Renkli çiçeklerinle sefalar getirdin.

Gök masmavi, yer yemyeşil.
Sular berrak ve ışıltılı
Kuşlar şen şakrak ve cıvıl cıvıl,
Bahar geldi, hoş geldi.

Baharın havası temiz,
Semada çınlasın sesimiz.
Haydi, hep beraber söyleyiniz,
Bahar geldi, hoş geldi.

YİĞİT SALİH YILMAZ

GÜÇLÜ EJDERHA VE GÜÇSÜZ EJDERHA

Zamanın birinde yaşayan iki ejderha varmış. Bunlardan birisi güçlü, diğeri ise güçsüzmüş. Güçlü olan ejderhayı herkes severmiş. Güçsüz ejderhayı seven pek yokmuş.

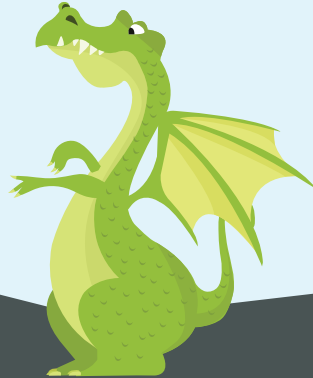
Bir gün iki ejderha arkadaş olmuşlar. Birlikte çok güzel oyunlar oynayıp güzel vakit geçiriyorlarmış. Sokakta eğlene eğlene gezerken birden önlerine bir canavar çıkmış. İkisi de çok korkmuşlar. Canavar onlara saldırmaya başlamış. Güçsüz güçlüye çok güveniyormuş. 'Aman be ne de olsa güçlü bu canavarı çok kolay yener' demiş ve rahatlamış. Güçsüz ejderha bir de ne görsün! Güçlü ejderha canavarı görür görmez

kaçmaya başlamış. Gücsüz şaşkınlıktan donakalmış. Kaçamamış bile. Gücsüz ejderha ve canavar baş başa kalmışlar. Gücsüz çok korkmuş. Ne yapacağını şaşırmış. Ani bir hareketle ve yanlılıkla ağzından ateş çıkarmış. Ateş canavara denk gelmiş. Canavarın canı çok yanmış ve 'Yandımmm' diyerek oradan kaçmaya başlamış. Gücsüz ejderha hem çok şaşırmış hem de çok sevinmiş.

O artık gücsüz değilmiş. Kahraman olmuş. Herkes artık güçlü olan ejderhayı çok sevmeye başlamış. Artık o ejderha herkese yardım eden, herkesi koruyan, çok iyi bir ejderhaymış.

UĞURHAN KILAVUZ

GÖKYÜZÜ

Evinde mutlu bir şekilde yaşayan bir çocuk varmış. O çocuk yatmadan önce her gece gökyüzüne bakıp hayaller kurarmış...

Bir gece yine gökyüzüne bakarken aklına bir fikir gelmiş. Küçüklüğünden beri hayali gökyüzüne çıkmakmış. Artık gökyüzüne çıkmaya karar vermiş. Bir plan yapmış. Kendine kanat yapıp gökyüzüne çıkacakmış. Kanatlarını yapıp takmış. Gökyüzüne doğru yükselmiş, yükselmiş ve korkmaya başlamış. Çocuk "Yardım edin, yardım edin!" diye bağırmış. Yardımcısı hemen yanına gelip ona destek vermiş. Sonra bulutlara gelince korkusu azalmış. Gökyüzüne alışmaya başlamış. Bir bulutun üzerine oturmuş ve yıldızları izlemeye başlamış. Çocuk yıldızları çok seviyormuş. Yıldızlara kadar gitmeye karar vermiş. Yolculuk

çok uzun sürmüş. Yıllarca yıldızlara gitmek için uçmuş. Bir gün bakmış ki artık yıldızlara çok yaklaşmış. Bir yıldız görmüş. O yıldızın üzerinde dondurma varmış. Yıldız çok iyi kalpli bir yıldızmış... Çocuğa isterse dondurmayı yiyebileceğini söylemiş.

Böylece yıldız ve çocuk arkadaş olmuşlar. Gökyüzünde maceralar yaşamışlar. Yıldız çocuğu uzaya götürmüş ve orada bir sürü farklı yıldız görmüşler. Artık çocuğun en sevdiği şey gökyüzü olmuş.

ZAİD GAZAL

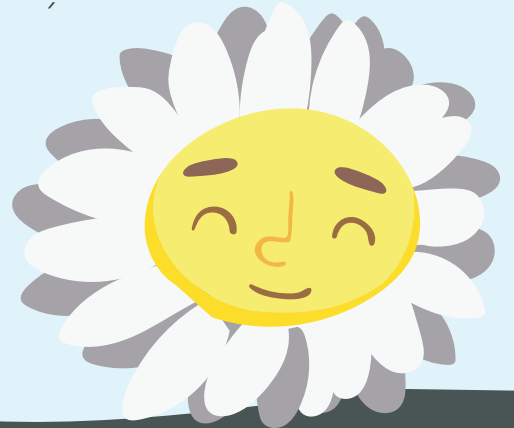
PAPATYA VE ÇOCUK

Bir varmış bir yokmuş, bir köyde yaşayan küçük bir papatya varmış. Bu papatya yıldız gibi parlarmış. Bu papatyaya bir amca bakarmış. O amca ölmüş. Amcanın oğlu papatyaya bakmaya devam etmiş. Bu çocuk papatyaya bakarken çok eğleniyormuş.

Bir gün çocuğa annesi dondurma almış. Çocuk çok sevinmiş. Dondurmasını almış, papatyanın yanına gitmiş ve dondurmasını yemeye başlamış. Bir de ne duysun! Papatya konuşmaya başlamış.

Çocuk çok şaşırılmış. Papatya çocuğa:
-Korkma, ben sana bir şey yapmam, demiş.

Çocuk şaşkınlıkla papatyaya sormuş:
-Sen nasıl konuştun?

Papatya:
-Beni Allah konuşturdu. Seni kim konuşturuyorsa beni de o konuşturdu, demiş.

Çocuk,
-Mucize, diye bağırmış.

Papatya da :
-Bence de bu bir mucize. Sen bana çok baktın. İlgilendin. Beni hep suladın. Allah da seni iyiliklerle doldursun, demiş.

Papatya ve çocuk çok iyi arkadaş olup artık her şeyi paylaşmışlar ve mutlu bir şekilde yaşamışlar.

ZEYNEP ÇALIK

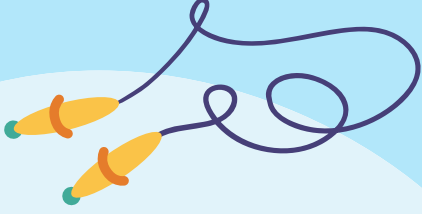
CANIM KARDEŐİM

Bir varmış bir yokmuş, bir zamanlar Derin ve Doruk adında iki kardeş varmış. Bu kardeşler çok iyi anlaşıyorlarmış, hiç kavga etmiyorlarmış. Çok iyi kardeş oldukları içinde mahalledeki bütün çocuklar onları kıskanırlarmış.

Bir gün Derin ile Doruk arkadaşları Sude ve Emir'i ziyarete gitmişler. Gittiklerinde bir de ne görsünler, Emir ve Sude kavga ediyorlarmış. Derin ve Doruk da onları kavga ederken görünce "Arkadaşlar neden kavga ediyorsunuz ?" demişler. Sude ve Emir dinlemeyip kavga etmeye devam etmişler. Derin ve Doruk arkadaşlarının kavga etmeye devam ettiklerini görünce "Kavga etmezseniz beraber güzelce oyun oynayabiliriz." demişler. Sude ve Emirde bu fikri çok beğenmiş ve "Olur" demişler. Çok eğlenmişler ve artık Derin ile Doruk'un gitme vakti gelmiş. Kapıdan çıkarken "Yarında siz bize gelin." demişler. Sude ile Emirde kabul etmiş. Çocuklar eve gittiklerinde hemen yarın olması için erkenden uyumuşlar.

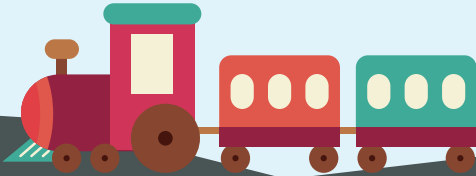

Ertesi sabah ilk önce Derin uyanmış, çok heyecanlı olduğu için Doruk'u uyandırmaya gitmiş. Doruk'un yatağına çıkıp zıplamaya başlayarak "Doruk hadi uyan ve hazırlan!" demiş... Doruk da hemen uyanmış çünkü o da arkadaşları geleceğı için çok heyecanlıymış. Derin ve Doruk hazırlanıp beklemeye başlamışlar, onlar çok beklemeden zil çalmış. Dingdongdingdong... Çocuklar çok sevinmişler ve hemen kapıyı açmaya gitmişler. Sude ve Emir "Eviniz harika!" demiş ve hemen Derin ile Doruk'un odasına gitmişler. Sude arkadaşlarının aldığı yeni oyuncacı görünce "Aa çok güzel yeni mi o" demiş. Derin ve Doruk "Evet yeni çok güzel değil mi?" demiş. Sude de "Güzel ama bir tane, o oyuncakla kim oynayacak?" demiş. Emirde biz oyuncakları ikimiz kullanıyoruz bütün oyuncaklar ikimizin sonuçta biz kardeşiz demiş.

Böylece Derin, Doruk, Sude, Emir hep beraber güzelce oynamışlar ve yorgunluktan uyuyakalmışlar.

ZÜLAL ÖZKAYMAZ

KELEBEK

Önce tatlı bir tırtıl,
Yaprak yer bu tırtıl.
Sonra bir koza yapar,
Orada uyur bu tırtıl.

Yaprak yiyen tatlı tırtıl,
Artık o güzel bir kelebek.
Böceklerle uç kelebek,
Yakalanma avcılara.

Mavi, yeşil, beyaz, siyah
Güzel renkli kanatlarla,
Uç gökte, kon çiçeğe,
Rahatça uç göklerde.

İnsanlarla geçinme,
Küçücük ömründe.
Şu kanatlarla uçabilsem,
Seninle gelirdim kelebek.

KÜBRA AYDIN

CANIM ANNEM

Bazen sanki bir doktor,
Tüm acılardan kurtarır.
Güzel ellerinde var şifa,
Benim canım anneciğim.

Hayatımın anlamı,
Dertlerimin dermanı,
Sanki yaşam kaynağı,
Benim canım anneciğim.

Onsuz her yer boş,
Onunla her şey hoş,
Onu görünce yüreğim bir hoş,
Benim canım anneciğim

BEYZA SELİMOĞLU

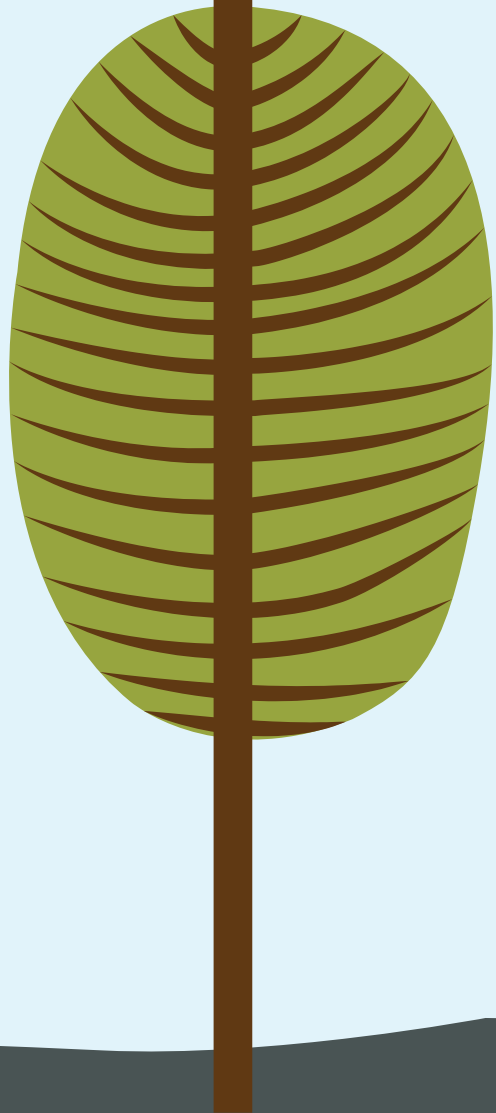
BİR AĞAÇ GÖRDÜM

Bir ağaç gördüm,
Üstü yemyeşil...
Çevresi çiçeklerle süslü,
Güzel mi güzel ağaç...

Upuzun gövdesi,
Kısacık kabukları,
Rengârenk yaprakları,
Güzel mi güzel ağaç...

Üstünde çocuklar,
Oyun oynuyorlar.
Belli ki eğleniyorlar,
Bırakalım da oynasınlar...

AMİNE MELİS MATOĞLU

ÖĞRETMENİM

Öğretmenim, siz minik parmaklarımızdan tutup,
Bizi evimiz kadar güvenli bir sınıfa soktunuz.
Ellerimize kalem tutmayı öğretilip,
Kalplerimize sevgiyi ve saygıyı ektiniz.

Öğretmenim, siz büyük adımlarımızın başladığı yersiniz,
Bizi sevgiyle, sabırla bekleyersiniz.
Emeğiniz, biz büyüyüp sizi unutsak da eskimez,
Kalplerimizde kurduğunuz sevgi duvarımız hiç yıkılmaz.

ATACAN ULU

TIRTIL

Bu tırtıl çok tatlı,
Yaprak yer, uyur.
Arkadaşları vardır,
Onlarda çok tatlıdır.

Tırtıl değil güzel bir kelebek,
Benekleri var çok tatlı.
Uç uç güzel kelebek,
Kelebekler çok güzel.

CEREN DEMİR

TAVŞAN

Tavşan kırlarda zıp zıp,
Akşamları yürürler.
Ve avlanırlar,
Şaşkın şaşkın bakarlar.
Avlanırlar,
Nereye gitsin tavşancıklar...

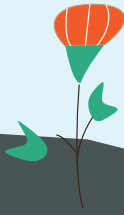
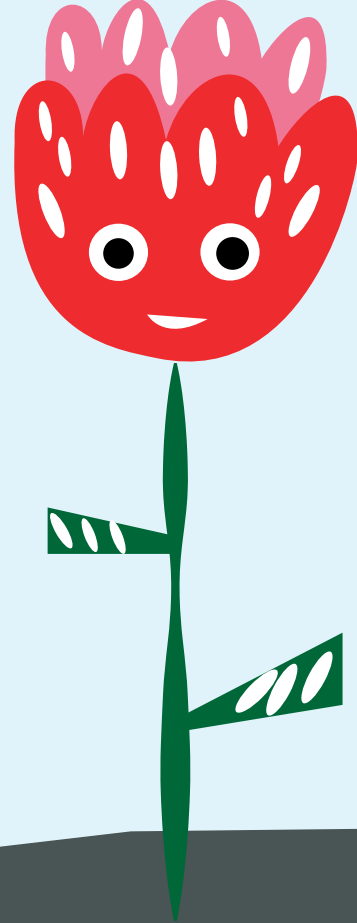
MUHAMMED ALİ ERGİN

ANNELERİN EN GÜZELİ

Annelerin en iyisi,
Ne kadar güzelsin,
Ne kadar edeplisin.
Elimden tutup büyüttün,
Babamda hiç eksik etmedi bizi.
Ağladım sızladım,
Sizi çok üzdüm.
Canım annem,
Annelerin en güzeli annemsin.

AYŞE VİLDAN TAŞDEMİR

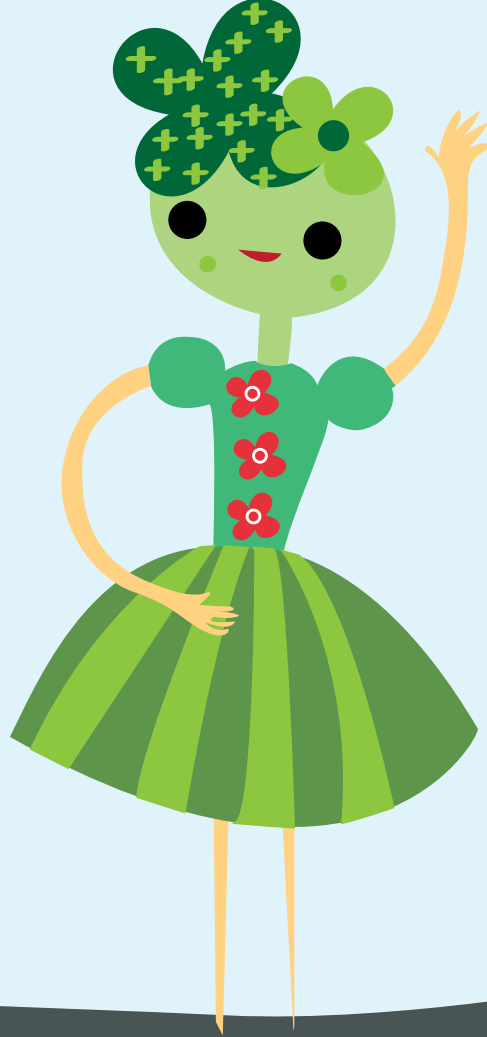

CANIM ANNEM

Beni herkesten çok seversin,
Büyütürsün beslersin.
Geceleri uykusuz beklersin,
Benim canım annem.

Okuma sebebimsin,
Sen hep emek verirsin.
Evimizin düzenisin,
Benim canım annem.

NİSA NUR UĞUR

YEDİ DÜVELE KARŞI

Çanakkale'de bir millet doğdu,
Hem de yedi düvele karşı...
Savaştı tek yürek olarak,
Kazandı geleceğini.

Askerler çalıştı çabaladı,
Cesur askerler kazandı bu savaşı.
Sırf milletini korumak için yaptılar bunları,
Savaştlar yedi düvele karşı...

Kimi on kimi on beş yaşında idi,

Şehit oldu hepsi.
Yurdu korumak için çalıştı,
Savaştlar yedi düvele karşı...

Yurdumuzu korudular,
Emeklerini kazandılar.
Biz şehit olalım yurdumuz yok olmasın
dediler,
Savaştlar yedi düvele karşı...

ZEYNEP ZÜMRA ALTAŞ

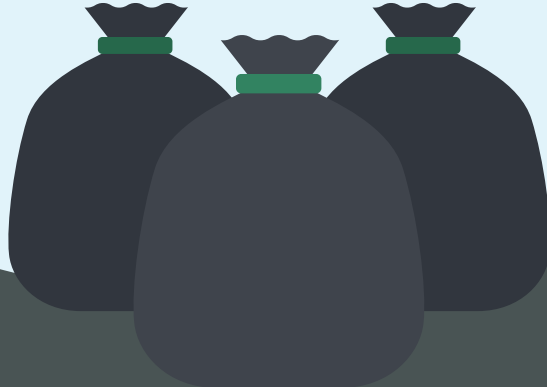
BAY ZEKİ

Adım Bay Zeki, profesör olduğum için bana "Bay Zeki" diyorlar. Bir gün laboratuvarımda çalışırken bir icat yaptım.

Zaman makinesi ile eskilere gidip geri geleceğim. Tabii ki elim boş gitmeyeceğim. Yanıma defter alıp kitabım için yazı yazacağım. Geri gelince o kitabın aynısını burada yazdıracağım. Kitabı satıp ünlü olacağım, diye düşünüyordum ama maalesef işler sandığım gibi gitmedi. Çünkü eski zamanlarda kaldım ve günümüze gelemedim. Çok üzül müştüm. Kitabı iyi yazmaya çalışsam da çok kötü yazdım yanımda silgi olmadığı için de silemedim. Allah'tan yanımda telefon vardı. Zaman polisini aradım. Gelmesi iki gün sürdü ama önünde sonunda geldiler ve defterimi laboratuvarıma götürdüler. Zaman makinesini iyi bir iş için kullanmayı düşünmüştüm. O sırada birden kolum "Uzaya gönder" tuşuna çarpmış ama farkında değildim. Az önce iyi bir iş demiştim ya

hani... İşte zaman makinesine çöpleri boyatacaktım ve böylece kirli bir laboratuvarım olmayacaktı. Bu sırada gezegenleri kirlettiğimin de farkında değildim. Astronotlar bana hemen mail gönderdi. Daha sonra yanlış yaptığımı fark ettim ve onlardan özür diledim.

Geçen gün bir icat daha yaptım. Adı "Dönüştürücü." Dönüştürücünün özelliğini soracak olursanız çöpleri elektriğe dönüştürüyor. Bu icadımı tüm dünyaya sattım ve dünyamız ışıkla doldu. Herkes bana icadımdan dolayı teşekkür etti. Bu şekilde ünlü oldum ve hayalimi gerçekleştirdim. Böylece herkes çok mutlu oldu...

İBRAHİM DUR

MISIR'DA DOĞAN GÜNEŞ

Tarih boyunca insanoğlu doğal olayları açıklamaya ve doğaya egemen olmaya çalıŐmıŐtır. İnsanoğlunun bu çabasıyla tarihin en eski bilim dalı olan Matematik ortaya çıkıŐtır.

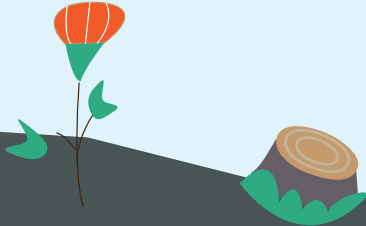
Tarihi Herodot Mısır'a yaptığı ziyaret sonrası "Mısır Nil Nehri'nin bir armağanıdır ve Matematik Mısır'da dođmuŐtur." der. Mısır antik dünyanın en güzel merkezidir ve Nil Nehri bu güzel toprakların merkezi olmuştur. Nil kıyılarında yaşayan Antik Mısırlılar nehirde akan coşkun suların tanrıların kuyusundan geldiğine ve nehrin her yıl taŐmasıyla da nehir tanrısının mutlu olduğuna inanırdı.

Nil Vadisi hemen her yıl taşan nehirle su çamurla örtülürdü ve bir süre sonra sular çekildiğindeyse vadideki bütün tarlaların ve bahçelerin sınırlarının birbirine karıştığı görülürdü. Bu çamurların arasından eski arazilerin bulunup sahiplerine teslim edilmesi gerekiyordu. Bunun için her taşkından sonra devletin tahsis ettiği matematikçiler ölçümler yaparak eski sınırları yeniden belirlerdi. Bu ölçümlerin sonuçlarını kaydetmek için papirüs kâğıdını kullanırlardı. Bir sayının en eski kayıtları ise papirüste yer alırdı.

Mervan İlyas DAKER

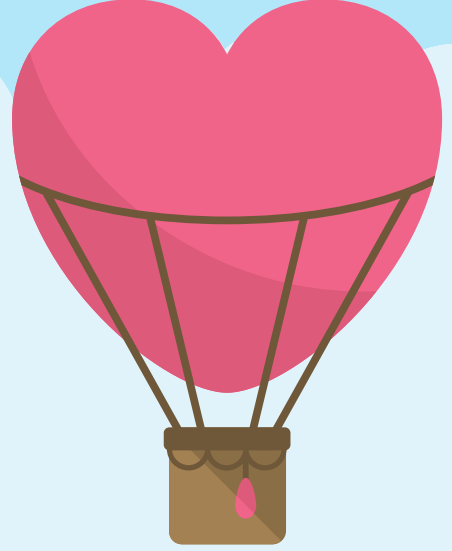

ANNECİĞİM

Anneciğim seni çok seviyorum,
Her gün bize yardımcı oluyorsun,
İyi ki varsın, iyi ki benim annemsin,
Güzel yanaklarından çok çok öpüyorum.

Her sabah beni öpücükle uyandırırısın,
Rafadan yumurtamı çok güzel hazırlarsın,
Senin yaptığın her şey senin gibi çok tatlı,
Sen benim balımsın, canımsın, her şeyimsin.

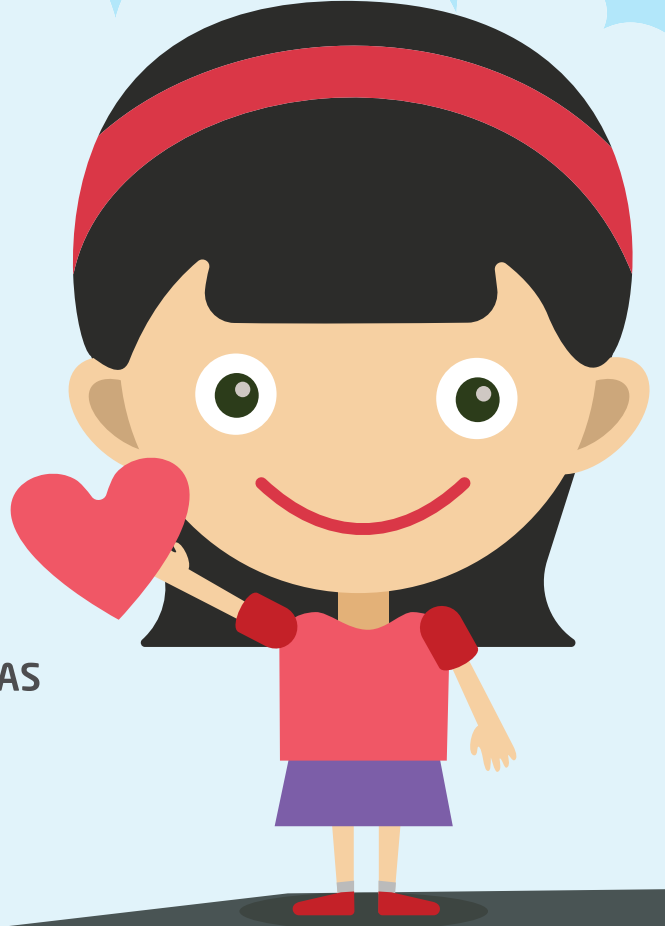
FATIMA KEVSER KIDEYŞ

BENİM GÜZEL ANNEM

Benim güzel annem,
Sevginle sarıp sarmaladın beni.
Yorulmak nedir bilmeden,
Dokuz ay karnında taşıdın beni.
Hiç usanmadan sevdiğin,
Ninnilerle büyüttün beni.
Annelerin en güzelini...
Sensin benim güzel annem,
Hem anne hem babasın...
Başımın tacı, gönlümün sultanısın.
Sensin benim güzel annem,
Ne yapsam hakkın ödenmez,
Sevgimi anlatmaya sözler yetmez.
Evimizin direğisin,
Aldığım nefesimsin, hayatımın neşesisin...
Sensin benim güzel annem.

ZEHRA DURAS

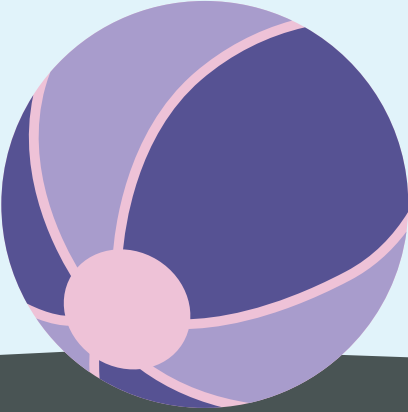

İYİLİK YAPAN İYİLİK BULUR!

Bir gün Meryem ve arkadaşları oyun oynamak için bahçeye çıkmışlar. Meryem "Bence yakar top oynayalım." demiş. Sevde "Ben yakar top oynamayı sevmem, bence yerden yüksek oynayalım." demiş. Meryem ve Sevde kavga etmeye başlamışlar. En sonunda Berru'nun aklına bir fikir gelmiş. "En iyisi yakar toplu yerden yükseği birleştirelim." demiş. Meryem ve Sevde "O nasıl olacak diye, sormuşlar. Berru "Çok basit, oyunumuzun adı gökyüzünden uzaya. Şimdi oyunumuz şöyle, biz yerdeyken ebe bize top atabilir ama biz yükseğe çıktığımızda bize top atamaz. Oyun bu kadar basit!"

Meryem, Sevde, Berruoyuna dalıp güzelce oynamışlar. Sonra eve dönerken bir çocuğun yeri pislettiğini görmüş. Sevde "Ama bu yaptığın çok ayıp doğamızı pisletip çevremi kirletiyorsun." demiş. Çocuk yanlış yaptığını anlayıp doğaya hep iyi davranmış...

RASHED YUSEF AL DAKER

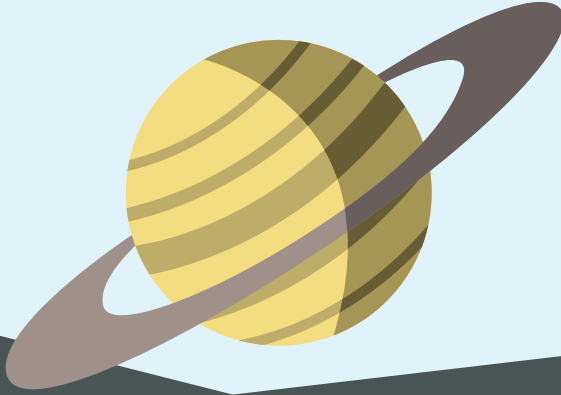
UZAYI SEVEN ÇOCUK

Ahmet uzayı ve iyilik yapmayı çok severmiş. Doğayı korumak için elinden geleni yapıyormuş. Bir gün gökyüzüne bakıp "Gökyüzü çok güzel keşke onu daha yakından görebilsem." demiş.

Ahmet büyüyünce astronot olmaya karar vermiş. İnternette astronotları araştırmaya başlamış. Öğretmeninin verdiği sunum ödevinden astronotları sunmuş ve herkesten tam puan almış. Ahmet hayallerinin gerçekleşeceği günleri sabırsızlıkla beklemeye başlamış...

EMRE ATICI

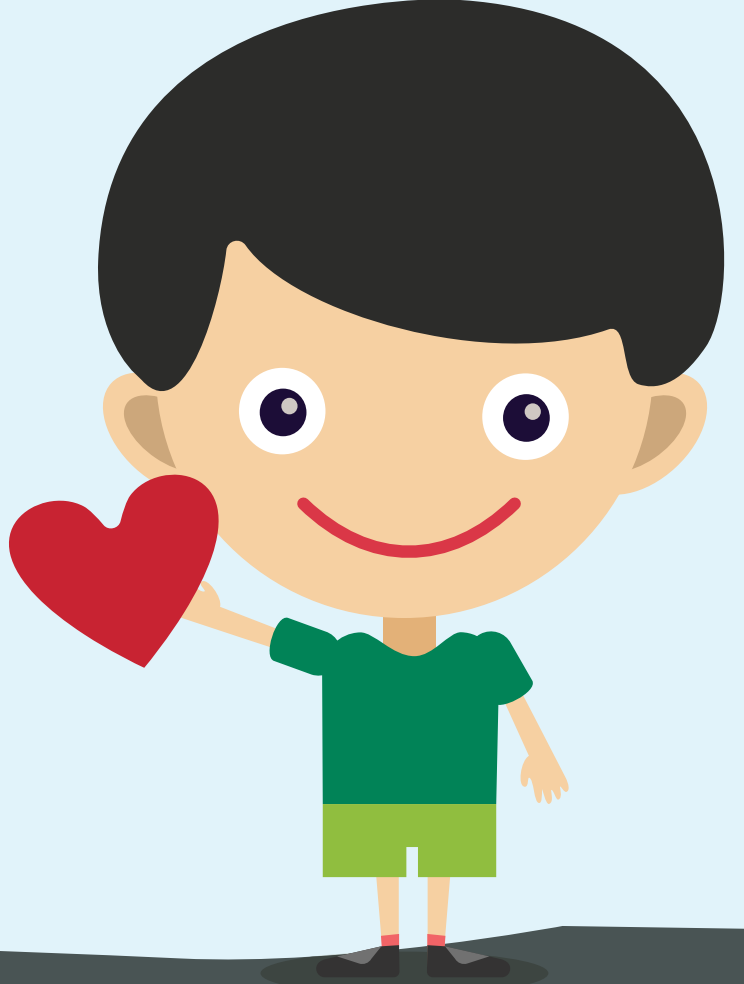

ANNECİĞİM

Hasta olunca bakarsın,
Beni hep seversin,
Evimizin bereketisin,
Annem, canım annem...

Evimizin neşesisin,
Beni büyütensin,
Koruyup kollayansın,
Annem, canım annem...

ENES ÇINAR YILMAZ

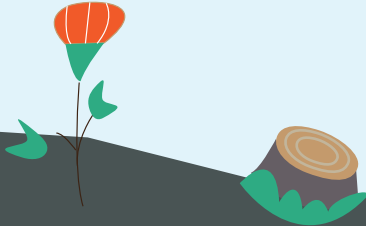

CANIM ANNEM

Canım annem, melek annem
Kalbim gibi hep yanımdasın.
Beni hiç yalnız bırakmazsın,
Sensiz yaşayamam annem.

Sensiz dünya bomboş,
Yemeklerinde çok hoş...
Kucaklırsın kollarsın
Hep seversin annem

ESMANUR TEZCAN

NEHİR'İN MACERASI

Bir varmış bir yokmuş... Nehir adında bir kız varmış ve uzayı merak ediyormuş. Gökyüzünde de yaşayan insanlar varmış. Bir gün iyilik dolu olan bir uzaylı odasına gelmiş:

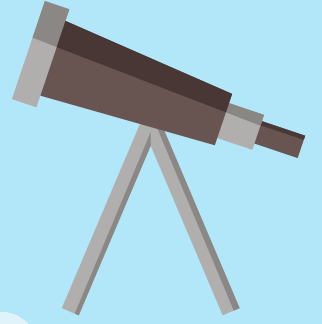
- Seni uzaya götüreyim mi, demiş.

Nehir ailesine dışarı çıkabilir miyim, demiş ailesi de izin vermiş ve uzaylı ile uzaya gitmiş. Uzaylı uzaydaki doğayı inceletmiş, orası çok farklıymış. Ağaçlar pembe, dağlar ise kırmızıymış. Sonra eve dönmüş ailesine ben büyüyünce astronot olmak istiyorum, demiş...

HÜLYA ÇALIŞKAN

UZAYA GİTMEK İSTEYEN ÇOCUK

Bir gün Derya adında bir kız çocuğu dışarıda oynarken doğaya zarar veren bir çocuk görmüş. Derya onu uyarılmış ama çocuk doğaya zarar vermeye devam etmiş. Derya buna çok üzülmüş, ertesi gün o çocuğu bahçede görmüş. Derya sormuş:

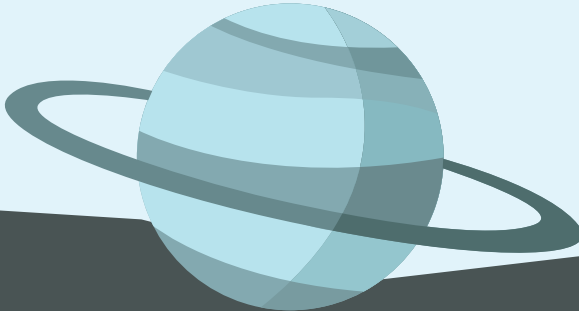
- Neden burada bekliyorsun?

Çocuk:

- Uçan daire bekliyorum, demiş.

Derya çok şaşırılmış çünkü hayatında hiç uçan daire görmemiş. Uçan dairedekiler, uçan daireden bir sesin çevreye zarar verdiğini söyleyerek bu seferlik çocuğu götürmeyeceklerini söylemiş. Çocuk çok üzülmüş ancak Derya onu teselli ederek bir daha çevreyi kirletmemesi gerektiği söylemiş.

Sonra birlikte oyun oynamışlar ve tüm üzüntüleri unutmuşlar...

ZEHRA YILMAZ

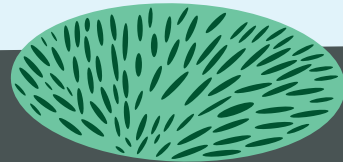
NE OLURSA OLSUN İYİLİK!

Uzay mavi gözlü, kahverengi saçlı, atılgan bir çocuktur. Bir akşam babası eve karton kutularla geldi. Uzay, "Kutuların ne için?" dedi. Babası "Sürpriz yemekten sonra söyleyeceğim." dedi. Uzay daha da meraklandı, yemeğini hızlıca yedi ve beklemeye başladı. Babası yemeğini bitirip koltuğuna yaslandı. Uzay "Haydi, babacığım!" dedi. Babası "Taşınıyoruz Uzay'cığım dedi. Uzay'ın birden içi burkuldu... Uzay, ağlayacak gibi bir sesle "Nereye ve neden?" dedi. Babası "Uzay'cığım işlerim yüzünden Antalya'ya gitmek zorundayız." dedi. Uzay hiçbir şey söylemeden odasına çıktı. Babası "Bu kadar üzüleceğini hiç düşünmemiştim." dedi. Annesi ise sessizce yalnızca "Ben de" dedi.

Ertesi gün eşyalar toplandı ve yola çıkıldı. Uzay yol boyunca hiç konuşmadı. Arkadaşlarını çok özleyecekti. O gün ise okulun ilk günüydü. Uzay o yıl beşinci sınıfa başlayacaktı. Babası ile evlerinin çok yakınındaki bir okula gidip kaydını yaptılar. Müdür Bey babasına teşekkür edip gidebileceğini söyledi. Uzaya hoşça kal dedi ve gitti. Uzay ve müdür bey uzun bir koridorda yürümeye başladılar. Sınıfın kapısının önünde durdular ve müdür içeri girip içerideki öğretmene "Yeni bir öğrencimiz var." dedi. Güler yüzlü kısa saçlı bir bayan çok mutlu bir şekilde "Buyurun!" dedi. Uzay hızla içeriye geldi ve konuşmaya başladı: "Merhaba benim adım uzay on iki yaşındayım Antalya'ya iki gün önce taşındık sizinle güzel günler geçireceğime inanıyorum." Herkes Uzay'ın atılganlığına hayran kaldı öğretmeni Uzay'a bir yer gösterip oturmasını söyledi. Aradan bir hafta geçti Uzay'ın artık yeni arkadaşları vardı. En sevdiği arkadaşları Şüheda Hanne ve Poyraz'dı. Birde sınıfın en yaramaz ikilisi olan Defne ve Öykü sürekli uzaya kötülük yapmaya çalışıyorlardı ama bu duruma Poyraz engel oluyordu.

Bir gün Uzay, Şüheda, Hanne, Poyraz, Öykü ve Defne parktaydılar. Şüheda ve Hanne yakalamaca oynuyordu. Poyraz Uzay'ı sallıyordu Öykü ise Defne'yi sallıyordu. Bir anda Öykü Poyraz'ı itti ve Poyraz kafasını çarptı. Poyraz'ın kafası kanıyordu. Öykü hiç ilgilenmedi. Şüheda ve Hanne hemen yanına koştular. Uzay'ın hiç bir şeyden haberi

yoktu ve salıncaktan tutunmuyordu. Salıncığın ise önü açık salıncaklıydı. Bir anda Öykü salıncığı hızlı bir şekilde sallamaya başladı. Uzay nere uğradığını anlamadan havada bir takla atıp yere düştü ve kafasını çok sertçe demire çarptı. Uzay uyandığında kendini hastane odasında buldu. Hemen başında şüheda ve Hanne duruyordu. Yan yatağında ise Poyraz uyuyordu. Uzay'ın uyandığını görünce çok sevindiler. Doktor artık eve gidebileceklerini söyledi.

Bir hafta sonra öğretmen piknik duyurusu yaptı. Tüm öğrenciler çok sevindi. Uzay'ın aklına eski arkadaşları ile yaptığı piknik geldi sonra unutmaya çalıştı fakat bir kere aklına gelmişti artık... Onu düşüncelerinden alan Poyraz oldu : "Uzay! Haydi, yakar top oynuyoruz sende gel!" Uzay hemen kalktı, en sevdiği oyunu kaçırmak istemezdi. Ortada Öykü ve Defne vardı. Öykü taşa takıldı ve düştü. Dizi kötü yaralanmıştı düşerken de Defne'nin kafasına çarpmıştı. Öykü tökezledi ve yere oturdu. Hanne, şüheda hemen ilk yardım çantası getirdi içinden bir kremi Poyraz'a ve Uzay'a uzatıp bir kremi kendileri aldılar. Öykü'nün ayağına Defne'nin başına sürdüler. Defne ve Öykü çok utandılar... Defne ve Öykü bir daha kimseye kötülük yapmayacaklarına aksine herkesi iyiliğe şevk edeceklerini söylediler ve "Her ne olursa olsun iyilik!" diye bağıldılar.

MERYEM SAĞLAM

CANIM ANNEM

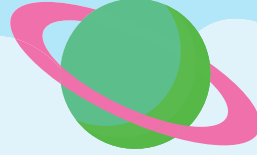
Biricik güzel annem,
Sana kurban olurum benim annem.
Dağları taşları yıkıp yanına gelirim,
Sen güvende ol yeter annem.

Seni sevmeyeni anlamam annem,
Dünyada senin kadar iyi anne yok!
Her zorluğumda yanımdaydın annem,
Senin için her şeyi yaparım annem.

MEHMET ZAHİD KONUK

UZAY MERAKI

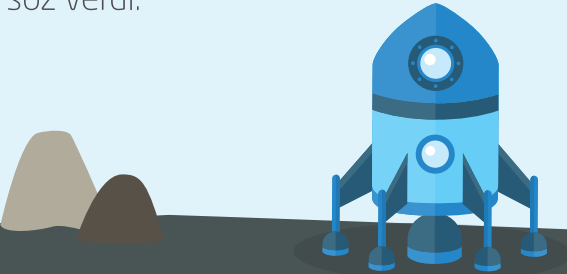

Atacan her gün okuluna gidip geliyor, derslerinde uzayla ilgili bilgiler öğreniyordu. Uzaya olan merakı da böylece her geçen gün artıyordu. Uzay ile ilgili nerdeyse her şeyi bilmek istiyor, uzay ile ilgili kitaplar okuyordu.

Atacan yatağına uzandığı o gece uyuyamamıştı. Yattığı yerden dışarıyı seyrediyordu. Gökyüzündeki yıldızlar hem çok güzel hem de çok parlaktı. Atacan sonunda uykuya daldı. Rüyasında uzaya gidiyor ve bütün gezegenleri görebiliyordu. Dünyamız, Venüs, Merkür ve daha fazlası... Atacan dünyaya baktığında çok küçüktü. Atacan dünyaya bakarken dünyanın tüm çevresinin çöpler tarafından kaplandığını gördü. Dünya üzgün üzgün dönüyordu. Bütün insanlardünyaya iyilik yapmak yerine çok kötü davranıyordu. Atacan bütün insanlara "Doğamız ve ormanlarımız kirlenip ve yok oluyor " dedi. Ama hiç kimse umursamıyordu. Sonra Atacan bir anda uyandı. O zaman annesi ve babası onu kahvaltıya çağırıyordu. Atacan hızla üstünü değiştirip anne ve babasının yanına gitti.

Kahvaltıya oturduğunda hala rüyasının etkisinden kurtulamamış gibiydi. Kendi kendine düşündü... Bundan sonra dünyamız için elimden geleni yapacağım, diye kendine söz verdi.

KADİR EREN AŞIK

ÜRKÜNÇ KULE

Ali ve ailesi şehirdeki evlerinden sıkılmışlardı. Ormana yakın bir eve taşınmaya karar verdiler. Yeni evlerine yerleştikten günler sonra annesinden izin alarak oyun oynamaya dışarı çıktı. Ali yalnız bir çocuktü neredeyse hiç arkadaşı yoktu. Ali dışarıda neşeyle top oynarken topu gökyüzüne gider gibi oldu.Topun nereye gittiğine baktığında ise ürkünç bir kulenin penceresinden içeri girdiğini gördü. Hemen topu almak için koştu. Ali kapıya geldiğinde içerisi uzay karanlığından farksızdı. Merdivenin sonunda beş tane mumya gördü.Top da orada duruyordu. O sırada mumyalar Ali'yi gördü.

Ali kekeleyerek,
- Topu alabilir miyim, dedi.

Mumyala bir şartla,
-Ali ne olduğunu sordu :

-Biz de top oynamak istiyoruz, dediler.

Ali yalnız olduğu için hemen kabul etti ve güzelce oynadılar. Böylece Ali topunu alarak eve koştu.

ÖMER YAĞIZ ADAK

DOĞANIN BİZE İHTİYACI VAR!

Gökyüzünün, güneş sisteminin ve uzayın o güzel prensesi güneş, doğayı tüm sıcaklığıyla ısıtır.

Günlerden bir gün güneş her zamanki gibi yine yüzünü göstermiş, dünyayı ısıtıyordu.

Güneş gökyüzünden aşağı baktığı sırada çocukların oyun oynadığını gördü. Güneş, keşke ben de oynayabilsem, diye kendi kendine düşündü. Onun konuşmasını duyan bulutlar " Ben de oyun oynamayı isterdim, ama biz rüzgârla hareket ediyoruz seni de Allah yarattığı için yerinde sabitsin. Ayrıca Allah seni iyilik yap diye yarattı, dedi.

Güneş birden ağlamaya başladı ardından oyun benim de hakkım, diye çıkıştı. Ağladıkça ışığı sönüyordu. Bir müddet sonra hava karardı. Ay ve yıldızlar gökyüzüne

çıktıklarında bu kadar erken çıkmalarına hiç sevinmediler ve çok şaşırdılar... Ay Dede olan biteni fark edince hemen güneşin yanına gitti. Ay Dede ve yıldızlar güneşin ağlamasına çok üzüldüler. Ay Dede sordu:

- Güneş neden ağlıyorsun?

Güneş:

- Ben de oyun oynamak istiyorum. Çocuklarla oynamayınca çok üzüldüyorum mutsuz oluyorum, dedi.

Yıldızlar, Ay Dede ve bulutlar hep bir ağızdan biz oynarız deyince güneş parladı ve her yeri aydınlattı...

FİRDEVS DEMİR

İYİ BİR ASTRONOT

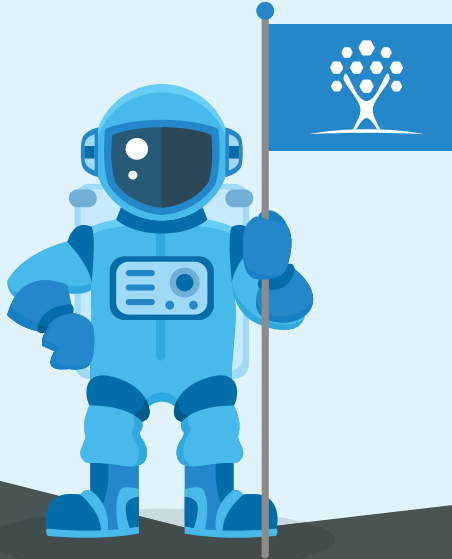
Ali dokuz yaşındaydı. Tatlı sevecen,yardımsıver ve dürüst bir çocuktı. Ali ailede tek çocuktı. Ailesi onu çok severdi. Ali'nin en güzel özelliklerinden biri de herkese iyilik yapmasıydı. Ali ayrıca astronomiyi de çok severdi. Sürekli uzayla ya da dünyayla ilgili şeyleri araştırırdı. Ali büyüdü ve bir gün hayallerini gerçekleştirdi.

Ali büyük bir astronot oldu. Ali bir gün uzaya çıkma hayalini gerçekleştirdi ve uzaya çıktı. Ali çok heyecanlıydı. İlk defa dünyayı dışarıdan görecekti. Ali'yi taşıyan uzay gemisi ilk olarak gökyüzüne çıktı. Uzay gemisi yavaş yavaş dünyadan uzaya doğru gidiyordu. Ali'nin bulunduğu gemi sonra uzaya çıktı. Uzay ve Dünya şahaneydi.Ancak Ali'yi üzen şey ise uzayda bir gün kalacak olmasıydı. Bu güzel yerde birgünden daha fazla kalmak istiyordu. Uzayda bir gün çabucak geçti, gitti... Ali'nin dünyaya dönmesine az bir zaman kala son birkez uzaya baktı. Ali'nin dünyaya uzaya ve gezegenlere bu bakışı "Hoşça

kalın" diyordu. Ali'nin uzay makinesi çoktan kalkmıştı. Şimdi de Ali dünyayı selamlıyordu. O güzel doğaya bakıyordu ama artık o güzel doğa yok olma tehlikesi içindeydi. Bu duruma çok üzülmişti.

Ali kendine bir söz vermişti. Bir daha çiçekleri koparmayacak yerlere çöp atmayacaktı. Bu görüntü kirliliği Ali'nin doğa hakkında daha farklı düşünmesine neden olmuştu. Bundan sonra doğayı kirletmemeyi öğrenmişti...

ESMA DURUK

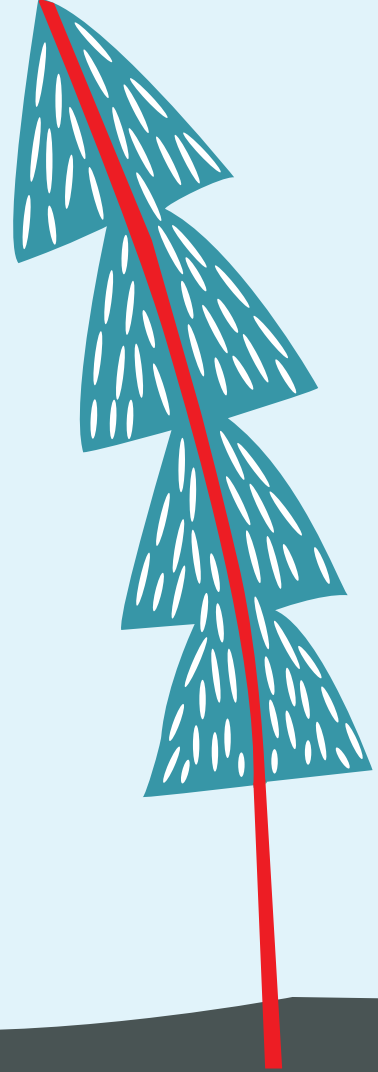
BUGÜN İYİLİK GÜNÜ

Gökyüzünde kuşlar,
Bulutlar,kelebekler,
Sevin, sevilin arkadaşlar!
Bugün iyilik günü...

Uzayda yıldızlar,
Gezegenler,Astronotlar
Sevin, sevilin arkadaşlar!
Bugün iyilik günü...

Doğada ağaçlar,
Hayvanlar, çiçekler...
Sevin, sevilin arkadaşlar!
Bugün iyilik günü...

SEVDE ŞİMŞEK

ÇEVREMİZ

İyilik doğrudur,
Her zaman sabit.
Kötülüğe bulaşırsan,
Kalmaz sabit.

Doğadır bizim neşemiz,
Ağaçların arasında...
Piknik yapmak eğlenemiz,
Çimlerin arasında...

Gökyüzünde kuşlar,
Uçuşurlar her yana
Kedilerin eğlencesi,
Kovalamaktır, kelebekleri.

Uzayda binlerce gezegen,
Hepsi birbirinden farklı.
Birisi sıcak biri soğuk,
Uzayda her gezegen.

MAŞİDE EBRAR AKIN

ANNEM

Sen olmasaydın anne,
Ben nasıl büyüdüm.
Senin varlığınla,
Ben büyümeyi başardım.
Kalbin hep sevgi dolu,
Benim canım anneciğim,
Seni çok seviyorum...

MUHAMMED ENES GEZİCİ

BİR TANECİK ANNEM

Annem canım annem,
Sen bir tanesin kıymetli annem,
Sevgi dolu huzur dolu,
Bana mutluluk veren annem.

Beni her şeyden çok seven,
Beni büyütüp yolumu aydınlatan...
Her zaman bir adım ileri,
Annemle birlikte daha kuvvetli...

Büyümemi sabırla bekleyen,
Her hastalıktan koruyan,
Ve şefkatle seven,
Benim bir tanecik annem...

Sabahlara kadar sallayan,
Bıkmadan usanmadan bana bakan,
Bütün yaramazlığıma katlanan,
Benim güzel annem...

NAZLICAN ALTUN

CANIM ANNEM

Annem seni çok seviyorum ben,
Ne desem her zaman sen mutlusun.
Nasıl anlatsam bilmem,
En çok seni sevdim.

Merkezdesin sen sevgide,
Sen beni sevdin ben seni
Eee ne demişler analı kuzu, kınalı
kuzu,
Nedir bilmem mutluluk.

İstanbul da neymiş annem,
Ben sana sorarım ne var ne yok,
En çok da sen,
Nasıl seversin beni?

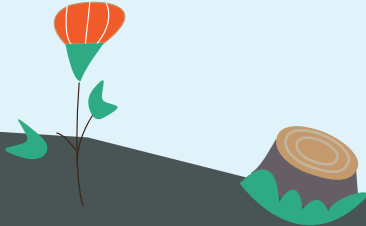
Şamil Taş

ANNE SEVGİSİ

Seninle beraber geçiririz güzel zamanları,
Seninle birlikte öğrenirim dünyayı,
Beni sevginle büyütürsün
İyi ki varsın canım annem...
Tüm zorlukların üstünden geliriz,
Aşarız bütün engelleri...
Hayatının anlamıyım,
Hayatımın anlamısın...
Seni sevmek her zaman çok güzel,
İyi ki varsın canım annem...

NAZLİCAN ALTUN

İlkokul öğrencilerimizin hikayeleri bu kadar!
Ortaokul için, kitabı ters çevirin.

Ortaokul öğrencilerimizin hikayeleri bu kadar!
İlkokul için, kitabı ters çevirin.

EZRA BETÜL KÖKÇE

Bir insana o dramayı ve acıyı yaşatmamalı. Çünkü insanlık hayatımızda da etrafı hayran dolu cebi para dolu insanlar intihar ediyorlar. Neden? Çünkü insanlar kalabalıkta da yalnızdır... İnsanın çevresi o kadar ses ve düşünce ile doludur ki başkaları senin düşüncelerini ve beynini fetheder. İnsanı zaten tek farklı kılan şey akıllı veya beyni değil midir? Belki de asıl yalnız varoluşsal soruları sormayıdır, kafa patlatmayıdır, başkasının diliyle konuşandır, amacı olmayandır. Belki o sosyal dedikleriniz asıl yalnız olanlardır. Belki siz asıl yalnız kalanlardansınızdır.

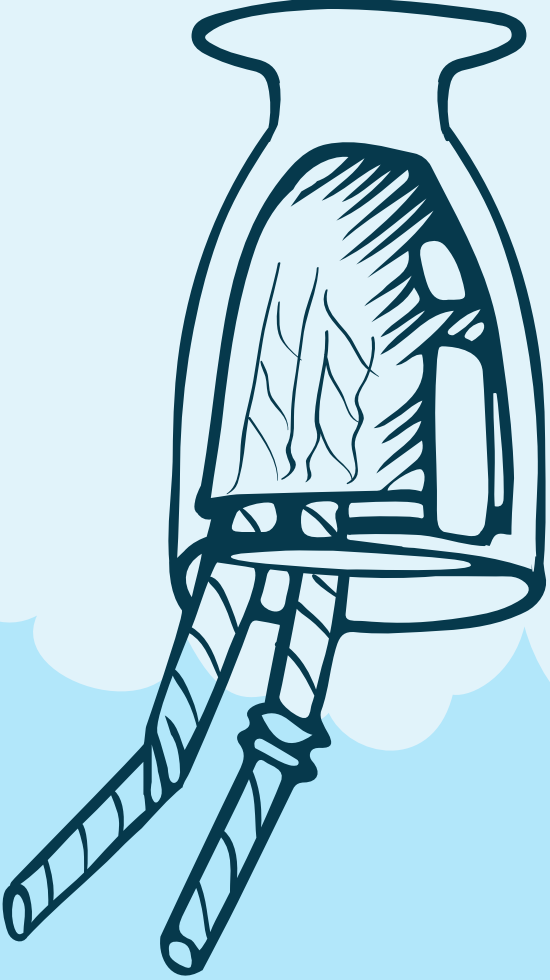
YALNIZLIK

Yalnızlık bir tür hastalık, insanlardan soyutlanma şekli , arkadaş olarak sadece kendini görme, bu sayede de kendini tanıma , beyninin boş odalarını doğruluğu belli olmayan sorularla doldurmaya çalışma şeklidir.

Peki insanlar neden hep yalnız ölmekten korkar ? Neden yalnızlığın kötü bir şey olduğunu savunurlar ? Sizde de insan kalabalıkta da yalnız değilsiniz mi ? Öyleyse yalnız olmayan insan kavramı nedir? Peki en önemlisi kim yalnızdır? Bençe , yalnız insan kendini çözmeye çalışmayan insandır. Kalabalığın içinde olmayan veya arkadaşları olmayan, kendi arkadaşlarının kendi olduğunu bilmeyendir. Bazen sosyal bir insan da yalnızdır. Yalnız olan insan hayatını kendi doldurmaya çalışmaz, beynini gereksiz insanlardan soyutlamış ve nirvanaya varmış insandır.

Gel gelelim yalnız ölmeye konusuna, yanında biri var olsa bile ölüme siper olamayacağı için yalnız ölmek kimsenin rutinine girmek sokmaya gerek olmadığını söylüyor. Kimsen

ŞİMAL SARE YILMAZ

Ardından Şekeristanlılarla beraber köprüyü hep beraber tamir etmişler ve kremalarla olusan diyarı temizleyip yerine çok büyük bir meyve suyu fabrikası açmışlar. Artık herkes istediği kadar meyve suyu içbilecek ve bunun için hiçbir ücrete tabii tutulmayacakmış.

-Öncelikle şu köprüyü tamir etmemizde yardım edeceksin ve biz meyve suyu yaparken de bize yardım edeceksin, demiş;

Şekerlla:

-Ne istersen yaparım, demiş.

Adam heyecanlı,

-İstersen Şekeristan'a gelip istediğin kadar meyve suyu içebilirsin ama bir şartım var.

bulunmuş:

Şekerella'daymış. Ama o adamın yaptıklarını yapmamış. Şekerella adama yeni bir teklifte da tüm jelibonlar erimiş ve adama Şekerella baş başa kalmışlar. Şimdi ise güç jelibonlar yavaş yavaş eriyormuş. Adam şaşkınlıktan ne yapacağını bilememiş. En sonunda başlamış. Bunu fark eder etmez hemen eğilmiş ve yerddeki krema ları etrafa sıçartmış. krema lar dan biri önündeki jelibona denk gelmiş ve jelibonun o kısmı hemen erimeye canını sıkmaya başlamış ve sinirle yerddeki krema lara ayağıyla sertçe vurmuş. Vurduğu Ayakkabıları köprünün başında kalmıştı. Eğer hareket ederse düşebilirmiş. Bu durum iyice Şekerella hareket etmek istiyormuş ama yerler krema olduğu için hareket edemiyormuş. Etrafını hem en jelibonlar sarmış. Halkanın içinde kötü adam ve Şekerella kalmış.

-Hayır, imzalamayacağım. Bizden uzak durun! diye haykırmış.

-Hey! kimse yok mu?

Bu sözlerden hemen sonra uzaklardan bir jelibon ordusu ile çok uzun boylu bir adam belirmiş. Adam Şekerella'ya iyice yaklaşıp 'Demek sonunda geldin; demiş. Şekerella, olayları hala anlayamamış ve titrek bir sesle 'Evet?' diye cevap vermişti. Adam sözlerine şöyle başlamış :

-Sana iki seçeneğe sunuyorum küçük kız, ya diyarınızdaki meyve suyu kaynaklarını bize devredersiniz ya biz devralırız. Bu sözlerin üzerine Şekerella iyice sinirlenmiş ama adam Şekerella'yı susturarak sözlerine şöyle devam etmiş:

-Bu ikisinden birini seçmek mecburiyetinde sin başka yolun yok.

Bu sözlerin devamında Şekerella'nın yanına elinde kâğıt ve kalemle bir jelibon gelmiş. Ellerindeki adam uzatmış, adam da Şekerella'ya, Şekerella bu anlaşmayı imzalamayacakmış. Şekerella :

başlamış daha sonra ise ağlayarak yardım isteyen bir kız sesi... Hemen ormanın derinliklerine doğru koşmuş. Tam yorulduğu sırada önüne devasa boyutta bir balon çıkmış. Şekerella önce bunu balon zannetse de dokununca sakız olduğunu anlamış. Bu devasa sakız balonunun içinde küçük bir peri varmış; küçük perinin sesi, sakız balonunda olduğu için duyulmuyormuş. Şekerella onu oradan sadece kendisinin çıkartabileceğini anlamış. Akına hemen bir fikir gelmiş. Bir taşın üstüne oturarak ayakkabısının tekini çıkartmış ve ayakkabısının topuğunu sakız balonuna batırmış. Sakız balonu birden patlayıvermiş. İçinden çıkan küçük peri hala sokaşaymış. Şekerella onu sakız balonuna kimin soktuğunu sormuş. Küçük kız eliyle ileriye gösterdikten sonra ve ağlayarak geri yönünde kosmaya başlamış. Şekerella ileriye doğru yürüdükten sonra önüne ince bir köprü çıkmış. Köprüünün arkasında ise başka bir diyar varmış. Bu diyarda her yer kremalar ve jelibonlardan yapılmış. Şekerella'nın ne olup bittiğini anlamak için bu ülkeye gitmesi gerekiymiş. Köprü ise çok ince ve geçmesi neredeyse imkânsızmış. Şekerella ayakkabılarını çıkarmış, köprüye doğru bir adım atmış. Köprü salıncak gibi sallanıyormuş ve neredeyse dengede durmak imkânsızmış. Bir adım daha atmış, sonra bir adım daha... Şekerella en sonunda köprüyü geçebilmiş ama ayakkabıları köprüünün başında kalmış bu yüzden de çıplak ayakla gezmek zorunda kalmış. Şekerella etrafa seslenmiş :

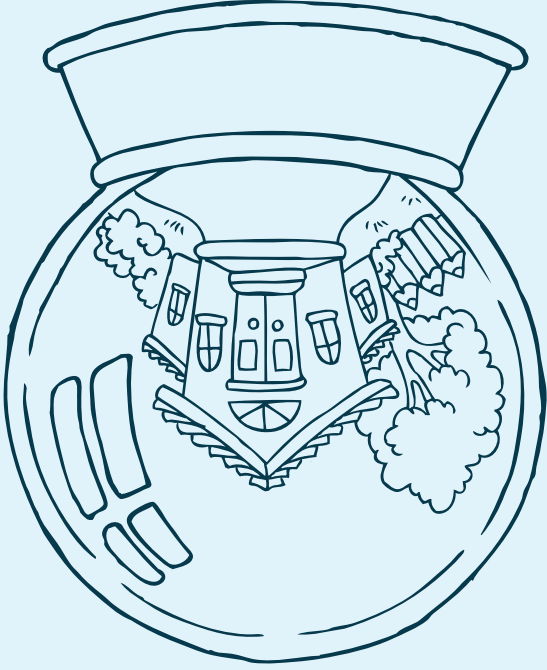

ŞEKERİSTAN

Çimenlerin her zaman olduğundan daha yeşil, kuşların her zamankinden neseli, çiceklelerin her zamankinden güzel koktuğu hatta meyvelerin bile tadının her zaman olduğundan daha lezzetli olduğu bir yer varmış. Burası Şekeristan adı verilen küçük bir kasabaymış. Şekeristan'da insanların günü bir önceki gününden mutlu ve huzurlu geçermiş.

Şekeristan kasabasında koruyucu bir peri yaşamış. Bu perinin adı Şekerella'ymış. Şekerella'nın kısa pembe saçları, pamuk şekerden yapılmış upuzun ve uçsan bir elbisesi ve pasparlak pembe ayakkabıları varmış. Kasabada olusan her soruna Şekerella anında el atıp düzeltirmiş.

Bir gün Şekerella uzaktan bir ses duymuş. Ancak sesin nereden geldiğini anlayamamış. Ormanın içine doğru yürümüş. Ormana doğru ilerledikçe duyduğu sesler daha netleşmeye başlamış. Önce tehditkâr bir ses tonuyla beraber kulaklarını acıtan gülüşler işitmeye

ÖMER BAHAT ERMİŞ

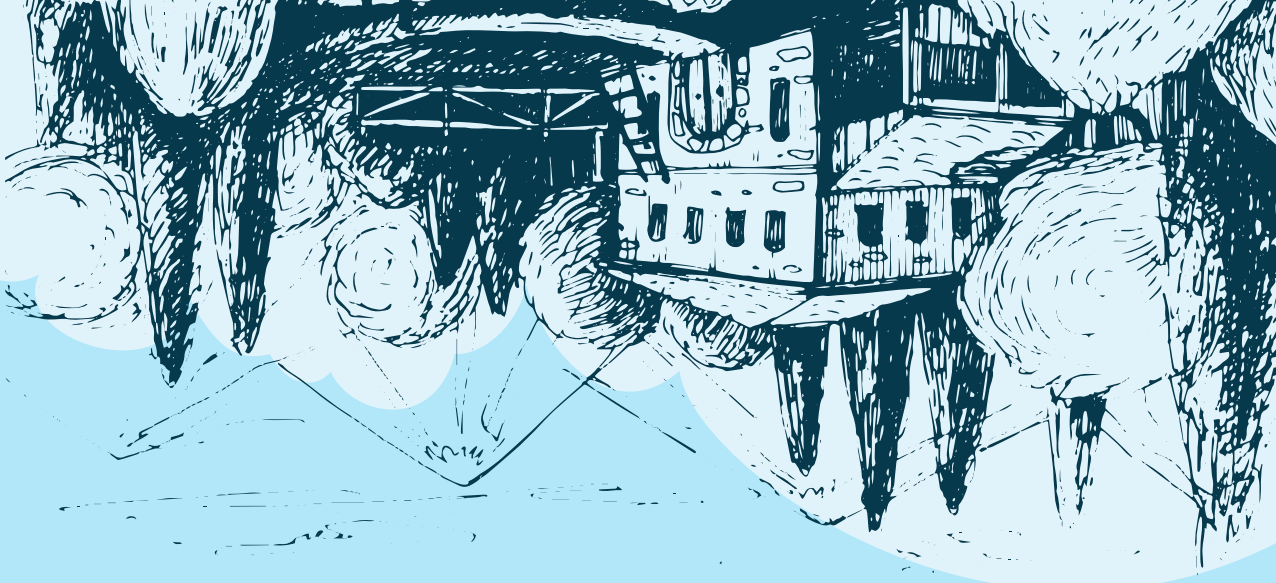
Topraktaki tohum gibisin,
Baharda açan gül gibisin,
Petekteki bal gibisin,
Canım okulum benim.
Başaktaki taneşin,
Her yerde coşku senin,
Petek kolejim benim.
Dilimde duam oldun,
Sıladaki yuvam oldun,
Sazdaki notam oldum,
Petek kolejim benim.

Petek Kolejim

MUHAMMET YUSUF TAŞDEMİR

Üçüğe biniş İstanbul'a döndük. Harika bir geziydi. Trabzon'un hafızalarda kalan bir manzarası var. Ülkemizin sahip olduğu bir doğa harikası... Gezilmesi görülmesi gereken bir şehir olduğunu düşünüyorum.

Şehrin merkezine doğru yola koyulduk. Orman içi yollardan geçerken karşıma mütthiş bir dere çıktı. Orada kısa bir mola verdikten sonra dereden ayrıldık ve şehir merkezine geldik. Burada bir köfte lokantasına geldik ve karnımızı doyurduktan sonra Trabzon şehir manzarasını gören Boztepe adlı bir yere gittik. Çaylarımızı içtik, hatıra fotoğrafları çektirdik ve oradan havalimanına gectik.

DOĞA HARİKASI TRABZON

Bahar aylarından birinde fotoğrafçılık kulübünün düzenlediği Trabzon gezisine katılma kararı aldık. Heyecan dolu bir gezi için cuma akşamı uçakla Trabzon'a yola koyulduk. Pek de yorucu olmayan yolculuk sonrası dinlenmek için oteleimize geçtik, ne de olsa ertesi gün yorucu bir gezi bizi bekliyordu.

Sabahın ilk ışıklarıyla fotoğrafçılık kulübü olarak yola koyulduk,lik duragimiz Ataturk kosku idi. Burada Ataturk'un cesitli calismalar yaptigini ogrendik. Sehir biraz gezdikten sonraogle yemeği için bir lokantaya gittik. Orada karnimizi doyarduktan sonra harika bir yer olan Sümela Manastiri'na gittik. Yaklasik 1000-1500 metre yuksekliginde bir yerdeydi. Hem arabayla hem de yuruyerek cikabiliyorduk. Biz yuruyerek cikmayi tercih ettik.Yorucu bir yuruyusten sonra Sümela Manastiri'na cikmistik ve karsimizda muthis bir manzara vardi. Onumuz sisle kaplydi ve asagisini neredeyse goremiyorduk.

Sümela Manastiri'ndan ayrildiktan sonra Trabzon'un en guzel mekani diyebilecegim Uzun Gore geldik. Burada guzel bir aksam yemeği yedik. Devamında fotoğraf çekimi için göle gittik. Sabah kalkip kahvaltımızı yaptiktan sonraUzun Gore'ü en guzel yerden gören bir tepeye gittik. Orada o muthis manzaranin keyfini cikardik. Sonra yavas yavas tepeden ayrildik.

MUHAMMED ALİ BEHAR

Neden İslamiyet'in olduğu her yerde zulüm, savas ve adaletsizlik var? Nasıl olur da 8 milyon nüfusundaki bir ülke binlerce Müslümanı katledebilir? Bunu da geçtim nasıl olur da 6,9 milyarlık İslam âlemi ve onlarca Müslüman ülke buna suskun kalır? Nasıl olur da barışı korumak adına kurulan birleşmiş milletler buna sessiz kalır? Elimizden geleni yapmalı ve onları sesimizin gittiği kadar savunmalıyız... Müslüman âlemindeki zulme karşı çikmalı, mazumların sesi olmalıyız.

Suriye, kendi içinde yaşadığı iç savaş ve dış ülkelerin bu savası körüklemesiyle ülke olaktan çok savas meydanı oldu ve binlerce kan döküldü. İşin acı veren tarafı dökülen kanlar mı yoksa bu kanların kardeşler tarafından dökülmesi mi? Filistin, halkın toplam nüfusu 8 milyon olan İsrail tarafından katlediliyor. Plajdaki masum çocuklar ölüyor, aileler evsiz kalıyor. Dünya ise buna sessiz kalıyor. Bu durumun tek bir nedeni var o da Filistin halkının çoğunun Müslüman olması... Misir'da ise halkın iradesiyle seçilmiş Cumhurbaşkanı Mursi görevine başlayalı bir yıl olduğunda dönemin Genelkurmay Başkanı ve dış ülkelerin masası Abdülfettah El Sisi'nin darbesiyle görevden indirilmiş, ülke iç savaşta girmiş ve halkın özgürlüğü kısıtlanmıştır. Binlerce kişi vefat etmiştir.

Ortadoğudaki Müslüman toprakları kan ağlıyor. Suriye, Filistin, Misir, Irak ve birçok Müslüman ülke zulüm altında...

ORTADOĞU KAN AĞLIYOR

ELIF ŞÜLEKÖĞÜ

Gel zaman git zaman aradan yıllar geçmiş ve güzel kızın 18. doğum günü gelmiş. Şenlikler yapılmış, hediyeler verilmiş ve pastalar kesilmiş. Köylü kızı hediye olarak 18 tane mum almış. Bu mumlar sıhirlenmiş ve dileğini söyleyip mumu üftedikten sonra dilekleri yerine getiriyorlarmış. Bu hediyeleri alan köylünün bu sıhirden haberi yokmuş. Kız ilk dileği için bir bebek istemiş ve dokuz ay sonra nur topu gibi bebeği olmuş. İkinci mumu üftemiş ve prens hakkındaki gerçekleri öğrenmek istemiş. Birkaç hafta sonra ise köylü gerçekleri bir dostuna anlatmış ve konuşulanları güzel kız duymuş. Güzel kız hiçbir şey olmamış gibi yaşamına devam etmiş. Üçüncü dileği ise kızının mutlu bir hayat sürmesini istemiş. Tabii ki istediği gerçekleşmiş. Dördüncü dileği babasının uzun bir ömrü olmasını istemiş. Babası tam 116 yaşına kadar yaşamış. Beşinci dileği köylünün acı çekmesi olmuş. Bu dilekler on beşinci dileğe kadar sürmüştü. Geriye kalmış üç dilek... On altıncı dileği bu mumların 99 tane daha çalışması olmuş. Bu mumları ise sandığında saklamış. On yedinci dileği ise kendisi öldükten sonra bu mumları kızının öğrenmesi olmuş. On sekizinci dileği ise ölmek olmuş.

Aradan yıllar geçmiş ve köylü de ölmüş. Köylünün kızı bu mumları öğrenmiş ve o da istediği dilekleri dilemiş. O da çocuğunun öğrenmesini ve bu mumların çalışmasını istemiş. Böylece nesilden nesile aktarılmış...

göre kralın güzelier güzelli kızıyla evlenen prens hayatının sonuna kadar zengin ve mutlu bir hayat sürecekmis. Akından türlü düşünceier geçen köylü muhafızlara gözükmeden eve gitmis. Biriktirdiği paralar ile bir prensin giyebileceği özel kıyafet diktirmis ve bir de at kiralamis. Bir prens gibi kralın sarayına rahatca girmis. Kralın odasına giren köylü kızının da yanında olduğunu görmüs. Kral ilk başta prens gibi görünen köylüyü baştan aşağıya süzmüs ve sormus:

-Ziyaret sebebin nedir?

Köylü:

-Kızınızı çok beğendim ve onunla evlenmek istediğini bildirmek isterim, demis.

Kral biraz düşünerek,

-Bir hafta sonra yine gel, demis.

Tam bir hafta sonra köylü kralın yanına yine aynı kıyafet ve aynı atla gelmis. Kral köylünün sunduğu teklifi kabul etmis ve kızıyla evlenebileceğini söylemis çünkü kız da köylüyü sevmis. Bir ay sonra büyük bir düğün yapılmis ve kızla köylü mutlu bir hayata başlamislar.

18 MUM

Bir zamanlar çok uzak diyarlarda bir köylü yaşarmış. Annesi ve babası küçük yaşta kaybeden köylü tek başına yasayan kurnaz ama ağzolu bir insanmış.

Günlerden bir gün köylü pazara gidiyormuş. Köylü hayatında hiç görmemiş, kadar bir güzelle karşılaşmış... Bu güzelin yüzü güneş kadar aydınlık, su kadar berrakmış. Köylü kızı gördüğü anda ondan gözlerini alamamış ve bunu gören kız korkusundan pazardan hemen uzaklaşmış. Köylü, tam bir hafta sonra aynı gün aynı saatte güzel kızı görebilme umuduyla yine pazara gitmiş. Kızı gören köylü gizli gizli kızı takip etmiş. Bir de bakmış ki kız kralın sarayına gidiyormuş. Köylü, güzel kızın kralın kızı olduğunu anlamış. Bir anda dilinden dile dolayan bir efsane köylünün aklına gelmiş. Efsaneye

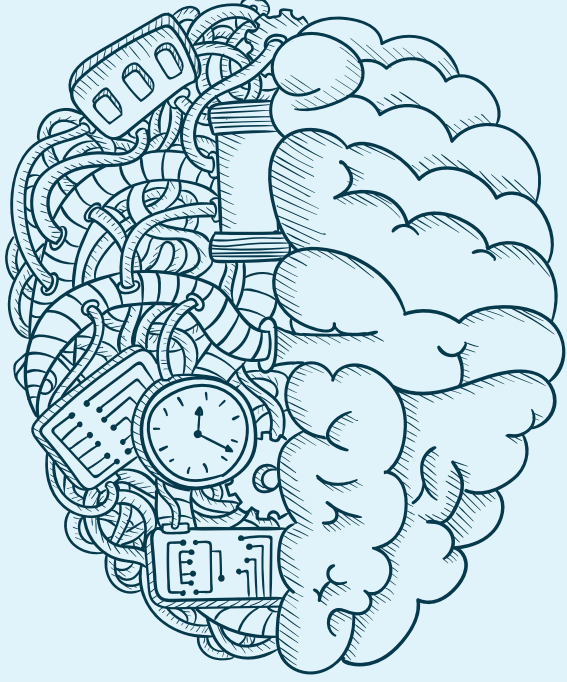
CEYDA EVCI

Kısacası, insanlar kulaktan duyma bilgilere inanmamalı. Bunun doğrusunu araştırıp öğrenmeli. Anlattığım psikiyatr olayı da bu duruma küçük bir örnekti. Genelde bu tür tedavi görenler, toplumda susuz yere yargılanıyor ve toplum tarafından dışlanıyor. Ama onlar da insan ve onların da duyguları var. Umarım gelecek için bilinçli nesiller yetiştiririz de bu dönemlerde yaşadığımız olumsuz durumları gelecekte yaşamayız. Unutmayın, karşınızdakinin de bir kalbi var.

İlk günüm böyleydi. Sadece konuştuk, tanıştık. Aslında o kadar da kötü bir şey olmadığımı fark ettim. Hani genelde toplumda psikiyatra giden, psikologlardan yardım alanlar "deli" diye nitelendirilir ya öyle değilmiş işte. Ama maalesef zihinlerde oluşan bu "cahil" anlayış toplumlara da yansıyor ve çoğu kişi bu tür tedavileri almaktan da alan kişilerden de korkuyor. Aslında toplumlara bu konular hakkında bol bol bilgilendirici seminerler düzenlenmeli ki kişiler de doğruyu öğrenip anlayabilsinler.

Ben de oturmamızı istedi ve oturduk. Uzman psikiyatr, benimle tanışmak için adımı sordu. Ben de kısık bir sesle "Ceyda" dedim. Kaç yaşında olduğumu, kaç kardeş sahib olduğumu, derslerimde zorlanıp zorlanmadığımı falan sordu. Ben de sorduğu soruların hepsine tek tek cevap verdim. Ondan sonra, biraz da kendinden bahsetti. Nerelere gittiğini, gittiği yerlerde gördüklerini, gezilerinde neler hissettiğini ayrıntılarına inerek anlattı. Anneme ve babama sorular sormayı da ihmal etmedi.

O gün sonunda gelmişti. Sabah okula gitmedim ve o uzman psikiyatrin ofisine gitmek için yola koyulduk. Yarım saat sonra ofisin önüne gelmiştik. Arabadan indiğimde ağzım açık kalmıştı. Büyük bir muayenehaneydi. İçeri girdik ve o uzun merdivenleri çıktık. Her adımda daha da heyecanlıyordum. Biraz da korkuyordum. Bu duygular içerisinde kaldık odanın kapısını. İçeriden "Buyurun;" diye bir kadın sesi geldi. İçeriye girdik. Yaşlı, gözlüklü, yeşil gözlük ve kahverengi saçları olan bir bayan, önündeki büyük masanın arkasında oturmuş, bana gülümsüyordu. O bakışları içimi ısıtı ve sanki içimdeki korku uçup gitti. Yanındaki abla bizzden masanın önündeki sandalyelere

"PSİKIYATR" KÜÇÜK BİR MESLESİ

Üç dört sene önceydi. Boğazımda oluşan bir "gıcık" hastalığı yüzünden aramadığımız doktor, denemediğimiz tedavi yöntemini kalmamıştı. Aslında hayatı tehlikeye taşıyan bir hastalık değildi. Ama rahatsız olduğum anlarda sürekli öksürüm geliyor ve boğazım tahriş oluyordu. Bu da beni sınırlı etmeye yetiyordu.

Gittiğimiz çoğu doktor "alerji" teşhisi koyup test yaptırmamızı istedi. Zaten üç dört kez alerji testine girmiştim ve hepsi negatif çıkmıştı. Yani herhangi bir şey alerjim falan yoktu. Kapsamı çaldığımız son doktor, hastalığın psikolojikle bir alakası olup olmadığını şüphelendi ve bir çocuk psikiyatrisine gitmemizi istedi.

Bunun üzerine başladık başarılı bir psikiyatr aramaya... Ben ise kendi dünyamda "Bana ne yapacaklar?" diye düşünmekten kendimi alamıyordum. Bir yandan korkuyor, bir yandan da ne olur olacağını düşünüyordum. Uzun uğraşlar sonucu dalında uzman bir çocuk psikiyatristi bulduk. Babam da görüşmek için bir randevu aldı.

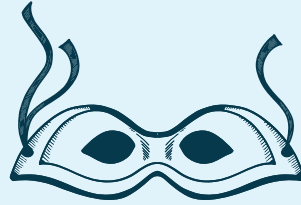
AZRA AYDIN

"Yalan söyleyip yücelmektense, doğruyu söyleyip alçalmayı tercih ederim;" Aslında Hz. Ömer'in bu sözü her şeyi açıklamış, Yalan söyleyip kazandığın başarı, saygınlık hiçbir şeydir. Bir süre boyunca mutlu olsanda sonradan seni saran vicdan azabı gelişmez olur. Ancak doğruyu söyleyip alçalacaksa anda içini ferah tutan duygularla alçalırısın. Kısacası yalan söyleyip vicdan azabı çekmektense doğruyu söyleyip yalnızlığı çekmek daha iyidir.

Bir yalana inanmış olmak bizi saf yapmaz. İnsanlar, güven duydukları kişiye inanırlar. Doğalarında vardır ancak güvencikleri kişiden yedikleri yalan, yediği bir kazık anlamına gelir. Arkadan bıçaklanmış gibi bir his... Pısmanlık duyarsınız. Neden ona inandım? ya da keşke inanmasaydım gibi pısmanlık dolu cümlelerle kendinizi suçlarsınız. Ama asıl suçlu tam da karşınızdaki size yalan söyleyen kişidir. O bir an pısmanlık duymazken sizin duyduğunuz o his gerçekleşen dayanılmazdır.

Tolstoy'un dediği gibi "İnsanları yalan söylediklerinde dinlemeyi severim. Çünkü olmak istedikleri ama olamadıkları insanları anlatırlar;" Yani anlattıkları masaldan başka bir şey değildir.

YALAN

Yalan söylemek, günümüz toplumu için bir alışkanlık olmuştur. Hayatlar, insanlar... kısacası herkes hayatlarını yalanlar üzerine kurmuştur ve yaşamaya çalışmaktadır. Ancak, yalanla kurulan bir hayat, zamanla yıkılır.

Yalan, bir virüs gibidir. Bu zararlı şeyi kendinize bulaştırırsanız sizi yer bitirir. Vicdan azabı, pişmanlık... Bu düşüncelerle ölürsünüz. Kendinize bulaştırdığınız bu virüsü başkalarına da yayarsınız. Onlara da bu ölümcül virüsü bulaştırırsınız. Yalan söylemek insanların diline dolanmış bir şekilde, Öyle ki yüzüne bakıp utanmadan yalan söyleyecek kadar yüzüzlür.

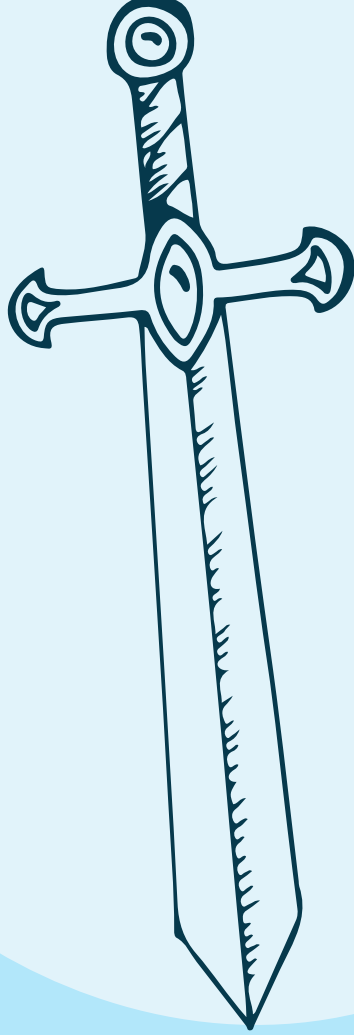
İnsanlar arasındaki güveni zedeleyen şeylerin ilkidir yalan... Ne olursa olsun yalan söylenmemelidir, dürüst olunmalıdır. Evet, belki kırılacaksınız, canınız yanacak. Ancak dürüst olduğunuz için kaybetmezsiniz. Yalanın ise size kaybettirdiği hiçbir şeyi kazanamazsınız.

Yalan söyleyen birini gördüğünüzde, onun hiçbir doğrussuna inanmak istemezsiniz. Bir kez yalanını yakaladığınız kişinin bütün doğrularını sorgularsınız. En kötüsü de anladığınız halde yalanını devam ettiren kişilerdir. Bizi saf yerine, kendilerini zeki yerine koyarak bizi kandirmaya çalışırlar. Ancak durum tam tersidir ve onları izlemek çok daha zevklidir.

YUSUF TALHA KÖKÇE

Ertuğrul Gazî'nin savaşıllığı kadar adalet ve hürriyet düşünüyü olması da onu güvenilir kıldı. Çünkü o bildirdi ki biz adalet ve hürriyet üzere doğduk öyle yaşar öyle ölüürüz, sonsuza kadar adalet, sonsuza kadar hürriyetdir. Çünkü O kadar hürriyetine düşünün olacaksınız ki başka bir egemenliğe gireceğine öleceksin. Lakin yüce kitap kuran-ı Kerim'de dost kanı dökmek haram kılınmıştır. Türkler de bunu bilerek cenk etmiştir. Ertuğrul Gazî'de bunu en doğru şekilde basarmış ve oğluna da göstermiştir. Bu sayede Türk obalarını bir bayrak altında toplayabilmiştir.

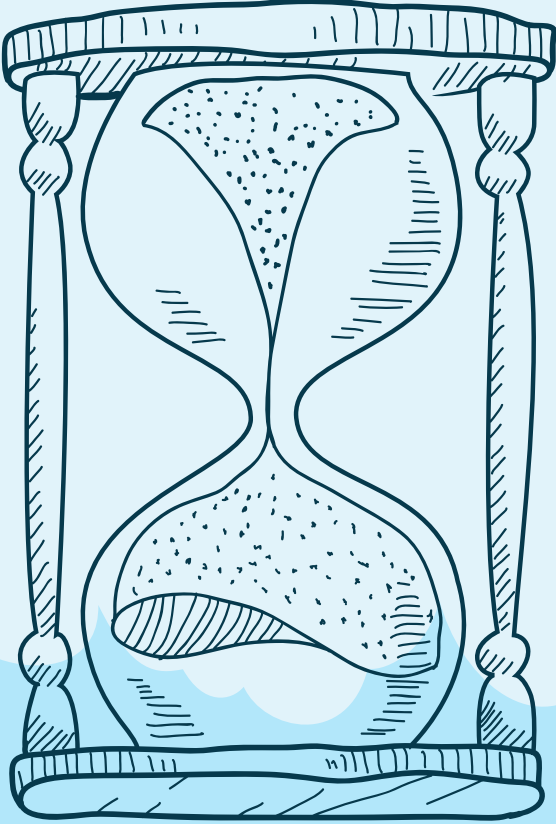
Allah'ın yanına giden yoldur... Bu yola şehitlik mevkisine çıkabilmek ve İslam'ın koruyucu savaşçılarından olmak için çıktılar. Bu yoldan korkunca Allah var, gam yok dediler.

ERTUĞRUL GAZİ VE SAVAŞÇI TÜRKLER

Kayı boyundan Süleyman Şah oğlu Ertuğrul Gazi... Osmanlı'nın ve şu an öz vatanımız olan ve üzerinde yaşayıp bayrağına bakınca ağlamamak için kendimizi zor tuttuğumuz Türkiye Cumhuriyeti'nin bile temellerini atan bir yigit atamızdır.

Annesi HaymeAna, babası Süleyman Şah, karısı Halime Hatun ve oğlu Osman Gazi'dir.Oğlu Osman Gazi de babasının yolunu izleyerek babasının açtığı yoldan gitmiştir. Oğlu doğmadan önce de rüyasında oğlunun büyüüp Osmanlı'nın doğusuna önderlik edeceğini görmüştür ve nitekim öyle de oldu. Lakin şunu unutmamak gerek ki Osmanlı'nın kuruluşunda Ertuğrul Gazi ve oğulları gibi korkusuz Alpler de bu yolda beyi için ölüme hazır idi. Bu uzun ve can koruması olmayan yolda korkarsak bütün oba ahirette bize hakkını helal etmesin bizden şikâyetçi olsun derdi, korkusuz gaziler... Ve şunu unutmadılar ki bu yol yüce

AKIP GİDEN ZAMAN

Boşta harcanmaz,
Asla geri alınmaz,
Hemen bitiverir,
Akıp giden zaman.

Su gibi akarken,
Hız kesmeden...
Ellerinden kayar,
Akıp giden zaman.

Kaybedersen kazanamazsın,
Gidersen asla tutamazsın.
Zamanını doğru kullan,
Ellerinden uçuverir zaman.

MERYEM İLAYDA GÜZELDERE

NISA AFRA TUNCA

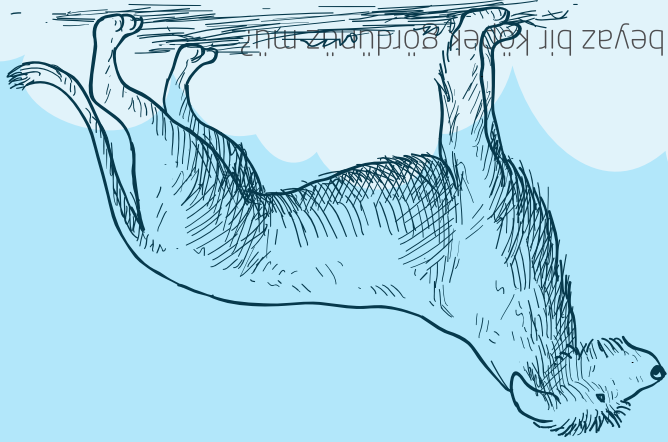
Köpüğü veterinerere götürdük. Kontrolleri yapıldıktan sonra hemen onu kucagiına alıp eve dogru yola koyulduk. Eve gidince anneme olanlari tek tek anlattim, annem de köpüküü eve almayi kabul etti, çok sevindim o günden sonra köpeğim köpük biziyle yaşamaya başladı. Artık kocaman bir aile olmuştuk...

-Tabii neden olmasın, dedi.

-Acaba köpükü kontrol için sizin çalıştığınız veterinerere götürülebilir miyiz? Kadın tebeşüm ederek,

Köpeğin minik bir yarası vardı, hemen yanındaki kadına dönerek,

Köpük daha hızlı adımlar atarak bana yetişmeye çalıştı biraz yaklaşıncı onu kucagiına alıp koşarak o yeri terk ettik.

- Rahatsız ediyorum ama yolda küçük beyaz bir köpek gördüm mü?

Kadın düşünceli bir şekilde,

-Görmedim fakat onu aramakta sana yardım edebilirim, dedi.

Faltosunu alıp dışarıya çıktı. Yola koyulduk aradan 15 dk.geçti aslında bir sokak köpeği için bu kadar uğraşmazdım ama bu köpeği çok sevmiştim. Hatta annemden izin alıp köpeği evde beslemeye bile karar vermiştim o yüzden bu köpeği arıyordum... Her neyse, birden karşımıza inşaat halinde olan bir bina gitti. Sanırım daha fazla ileri gitmiş olamazdı diye düşündük ve geri dönmeye karar verdik. O sırada binadan çıkan beş altı tane kurt peşimizden bizi kovalamaya başladı. Ne olduğunu anlamayıp kaçmaya başladık fakat kurtlar bizden daha hızlı koşuyordu, bize yetişmelerine çok az kalmıştı. Aramızda bir büyük metre falan vardı birden kurt seslerinin arasından minik bir köpek sesi geldi. Arkamı dönüp baktım ki köpük'üm oradaydı kurtların arasında minicik patileriyle bana doğru koşuyordu.Onu yakalamalıydim...

SOKAK KÖPEĞİ KÖPÜK

Günlerden pazardı. Herkes evine geçilmiş,sokaklar bomboş kalmıştı. Her zamanki gibi kaykayımı alıp kendimi sokaka attım ve derin bir nefes aldım. Kaykayıyla bir sokaktan diğerine geziyordum. Evime dönmeden önce arka mahalledeki köpeğin yanına gitmeye karar verdim.

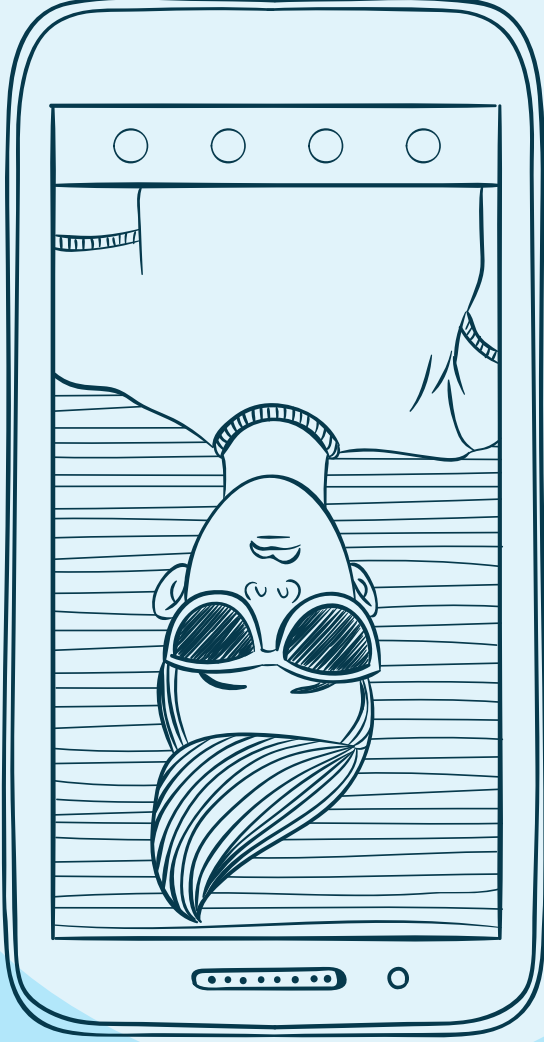
Tüm hızımla kaykayıyla ilerlerken birden mahalleimizin köpeğine rastladım, o anda bana baktığını hissettim ve göz göze geldik. Üşüdüğü her halinden belliydi. Aynı zamanda aç olmalıydı, diye düşündüm hemen yandaki markete gidip ona atıştırmalık birkaç şey aldım. Geri geldiğimde yoktu etrafıma bakındım... Nereye gitmiş olabilirdi?

Köpeğin nereye gittiğine dair hiçbir fikrim yoktu, sadece kendime sorular soruyordum. Arka sokaka doğru koştum,etraftaki insanlara sordum ama hiç kimse köpeği görmediğini söyledi. Hemem kenardaki dükkâna gittim sanırım bir hayvan barınağı veya veterinerdi. Merdivenlerden çıktıktan sonra zili çaldım kapıyı bir bayan açtı:

LALE MATOĞLU

Şunu unutmayalım, teknolojinin yararları kadar zararları da vardır. Bütün bu zararları göz önünde bulundurursak, teknoloji ürünleri yani; telefon, televizyon, bilgisayar ve tabletleri belirli ölçüde ve bilinçli olarak kullanmalıyız. Ne demişler: “Çoğu zarar, azı yarar.”

değil mi? kişiliğimiz üzerinde ne büyük etki yaratıyor alma hissiyatını oluşturun. Teknoloji bireylerde sürekli bir başkasından onay almak istiyor. Sonuç olarak bu durum her fotoğrafın beğenilmesini yani onayını paylaşıyor. Böylece insanlar paylaştıkları yaparak sosyal medyada fotoğraf herkes gittiği her mekanda öz çekim çekimi bir turyadır yapıyor. Hemem hemem hayatımızda yer bulmuş durumda... Öz zamanlarda çok daha önemli bir sorun bozukluğuna neden oluyor. Ayrıca son bozabiliyor. Bu da insanlar arasında iletişim

TEKNOLOJİ

Bilimin teknik olarak ilerlemesine "teknoloji" adı verilmektedir. İnsan yaşamı boyunca hayatını kolaylaştırmak için devamlı teknolojiyi geliştirmektedir. Gelişen teknolojiyle birlikte teknoloji günlük hayatta hemen hemen her alanda kullanılmaktadır. Teknolojinin kullanımının da artmasıyla beraber insan yaşamına getirmiş olduğu yararının olduğu kadar zararının olduğu da yadsınamaz bir gerçek...

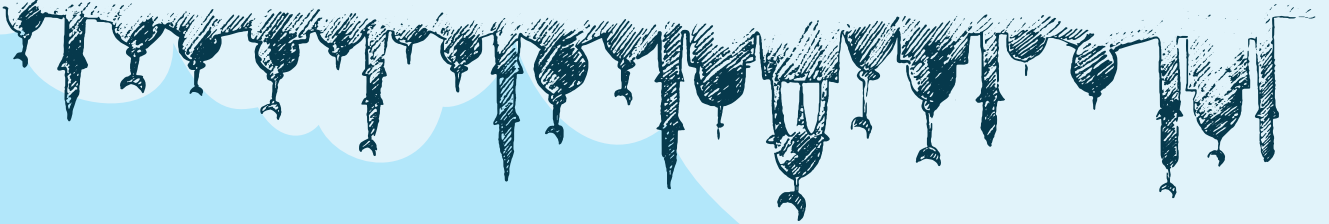
Teknolojinin yararları neler mi? Teknoloji sayesinde tıp alanında ilerlemeler kaydedilerek ve insanların hastalıkları hızlı bir şekilde saptanıp tedavi edilmektedir. İnsanların yaşam standardı artmış ve işlerini çabuk bir şekilde yapabilmelerini sağlamıştır. Bunun dışında ulaşım, internet, eğitim, matbaa gibi birçok alanda teknoloji insan hayatına kolaylık getirmiştir. Teknolojinin yararlarını hepimiz yakından biliyoruz peki zararlarını hiç düşününüz mü ?

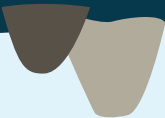
Her gün yeni bir ürün ile kendini geliştiren teknoloji, kimi zaman takip edilemez hale geliyor. Özellikle günümüzde belli markaların adı altında çıkan ürünler piyasayı işgal etmiş halde... Mesela, Iphone , Samsung , LG... Bu ürünler hayatımızda büyük bir yer kaplıyor dimi? Teknoloji; akrabalarımız, arkadaşlarımız ve dostlarımız arasındaki iletişimi mi?

Evin Zehra Çelik

"Hz İbrahim tam Nemrut tarafından ateşe atılmak üzere iken ateşe atılan odunlar balığa, ateş ise suya dönüşmüştür." Balıklı Göl'ün yanında da bir sürü balık yemi satan insan vardı. Buradan yem alıp balıklara vermek bambaşka bir zevktir...Oradan ayrıldıktan hediyelik eşya almaya için çarşıya yürüdüük. Sevdiklerinizde bu peygamberler şehrinde bir hediyelik eşya almak istiyorsanız doğru yerdesiniz... Eşarp, anahartalık, seramik, tepsih ve daha neler neler...Bunların satıldığı yer bir Kapalıçarşı... Bu kapalı çarşının tam yedi tane kapısı var.

Köşkler şehre ev sahipliği yapıyor yani Urfa bütün tarihi mekânları ve eşsiz lezzetleriyle sizi ağırlamaya hazır... Bana sorarsanız bu yaz tatilinin bir kısmını mutlaka Urfa'ya ayırın. Gezilip görülmesi gereken bir şehirdir...Evet, Urfa sizleri bekliyor...

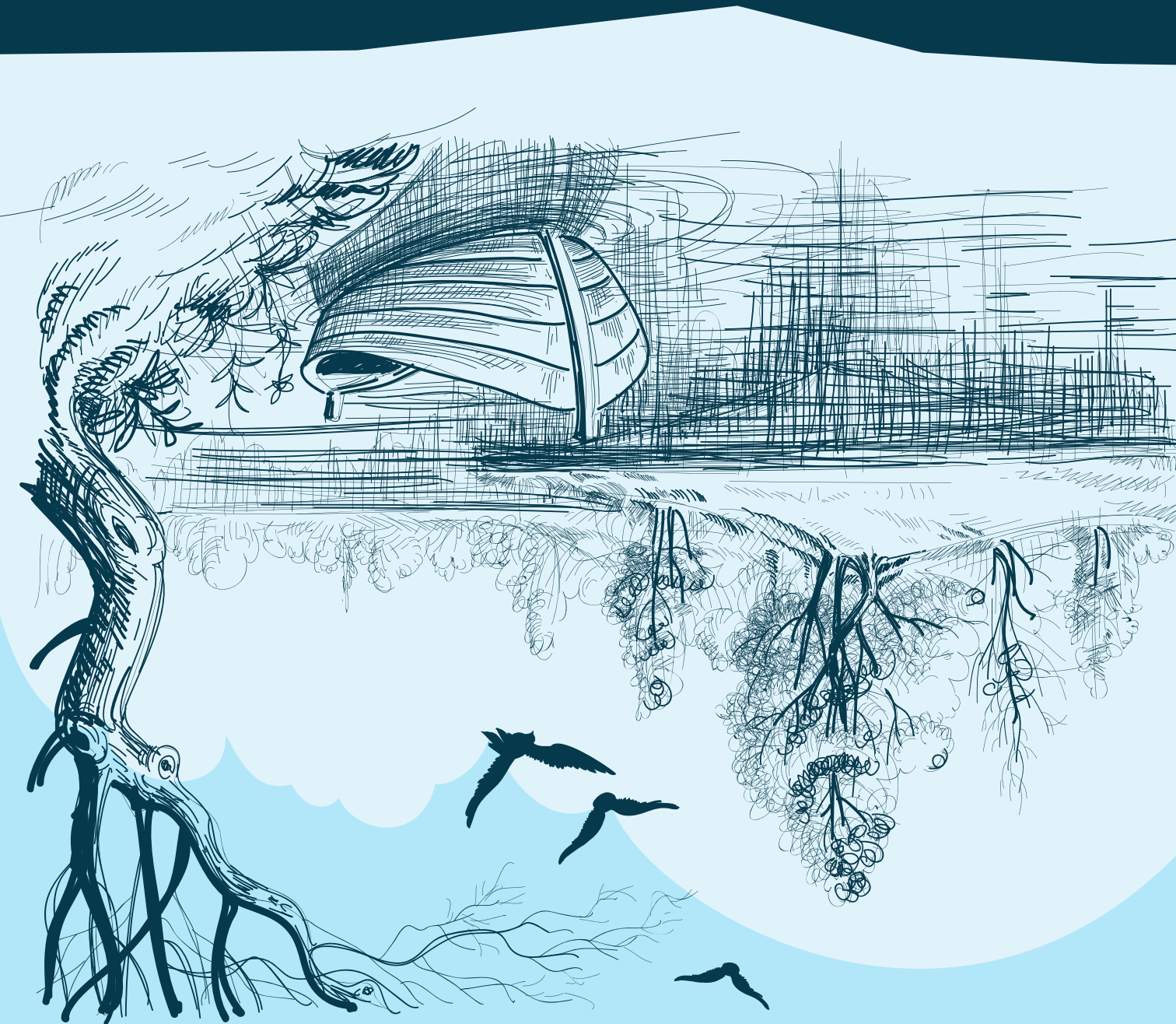

KÜLTÜR VE İNANÇ ŞEHİRİ: URFA

Urfa, dünyanın en eski şehirlerinden biri... Kültürüyle ön plana çıkan Urfa, peygamberler şehri olusuyula, yemekleriyle her zaman merak ettiğim bir şehir olmuştü. Artık Urfa'yı tanıma vakti gelmişti...

Urfa'ya ilk indigimizde taksiye binip Eyyüp Peygamber'in hastalığında kaldığı mağaraya gittik. Bize yalnızca mağaranın ilk girişini gösterdiler. Onun hemen yanında da bir çeşme vardı. Bu çeşmenin ne için yapıldığını öğrenmek istedük.Çeşmede şöyle yazıyordu : "Hz Eyyüp hastayken Allah (cc) ona şöyle demiş: Ey Eyyüp, mağaradan çıkıp ayacağın yere vur. Çıkan suyla hem yıkan hem de bu suyu iç ki iyileşesin. Hz Eyyüp emredileni yapınca hemen iyileşmiş;" Şimdi ise çeşmede "Bu suyu herkes kullanabilir;" yazıyordu. Onun yanında da plastik şişe satanlar vardı. Herkes buradan şişe alıp çeşmedeki suyla doldurup evine götürüyordu.Biz de aynı şeyi yapıp Balıklı Göl'e gittik. Oranın geçmişi ise şöyle anlatılıyordu:

BERRA BILGILI

Ceylan yaninda yavrusuyla kacmaya basladi. Gzyasları bu sefer beyaz diş için gözlerinden süzülüyordu. Arkabacagındaki yaraya almadan hızla koşuyordu.Yanında yavrusuyla beraber yol alırken Beyaz Diş'in yaptığı iyiliği asla unutmayacağını bilerek koşuyor, koşuyordu...

-Neyi bekliyorsun? Biraz çabuk ol!

Kurdun bir ara vıcdanı sizadı. Ne yapacağını bilmiyordu. O da yetim kalmıştı.Bir yavruyu kendi elleriyle yetim bırakmayı vıcdanı el verir miydi? O da işte böyle yetim kalmıştı. Ailesi gözleri önünde öldürülmüştü. O zamandan beri kendi ayakları üzerinde durması gerekmişti. Eğer ceylanı öldürmezse de aç kalacaktı.Başka bir av için vakit yoktu diye düşünürken o sırada arkadan bir ses duyuldu:

-Sensiz gitmem, diye bağırıyordu.

Bu gelen ceylanın yavrusu olmalı, diye düşündü. Yavru acıyla,

-Ben yapmadım yai

Konuşulanları dinlemeden yürüyordu. Biraz zaman geçtikten sonra otağa ulaştı. Etrafına göz gezdirdi fakat kimse yoktu.Nehri çevreleyen otlar ise neredeyse bir insan boyundaydı. Hemem otların arkasına geçti, hafifçe eğildi ve beklemeye koyuldu. Birkaç saatlik bekleyişin sonunda bir ceylan otların yanından geçerek su içmeye başladı.Beyaz Diş, ceylanın boş anını gözliüyordu. Hadi hadi,etrafına bakınmayı kes diye düşünürken ceylan bir anlığına arkasını döndü. Ve işte o an bu andı. Kurt hemen saldırıya geçti. Ceylan daha ne olduğunu anlamadan devrildi. Ceylan bağırmaya başladı:

-Kaç, diye bağırıyordu!
Beyaz Diş büyük bir iştahla,

-Bosuna bağırma artık sonun geldi, dedi.

Ceylan canının da acısıyla tutamadığı gözyaşlarını bırakıverdi. Beyaz Diş, ceylanla uğraşırken aradan biraz zaman geçtikten sonra çallaların arasından bir baş uzandığını gördü.

CEYLAN VE BEYAZ DIŞ

Aksam güneşi gri kurdun arkasında yülkselen ağaçlarla çevrili dağa vurmuş, ormanı aydınlatıyordu. Beyaz Diş her zaman ki gibi o gün de yemyeşil çimenlere uzanarak yediklerini sindirmeye çalışıyordu. Bir anda ağaçların arasından gelen bir ses duydu. Aslında bu onun lakabı da sayılırdı:

-Hey, Beyaz Diş bana da bir parça verirsin herhalde!

Beyaz Diş olduğu yerden fırlayarak kükkredi:

-Bosuna beklemeyin.

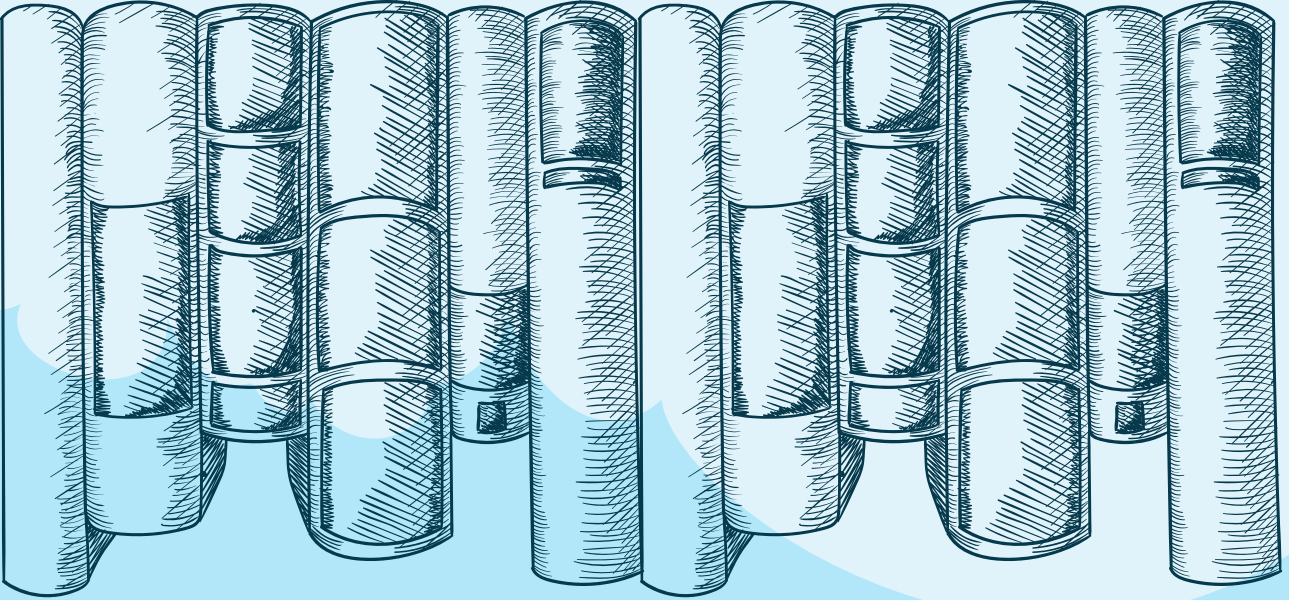
Beyaz Diş arkadan duyduğu seslere aldırılmadan, çallaların çıkarmış olduğu çitirtileri umursamadan yavaş yavaş yürümeye devam etti. Ceylanların otladığı yer biraz uzaktaydı. Kendini yormadan yavaş yavaş yürümeye devam etti. Üstte iki sincap tartışıyordu:
-Bana bunu nasıl yaptın?

BURAK CAN ALTUNTAŞ

Kısacası eser maziyi merak edip tarihi akıcı bir üslupla okumayı sevenler için tek solukta okunabilecek nitelikte...

bir dil seçerek kitabın okuyucular tarafından anlaşılmasını sağlamıştır. Yazdığımız diğer bir yandan yazısında nesnel bilgilerden faydalanarak okurlarının güvenliğini kazanmıştır. Yazılarını öz Türkçe ile bağdaştırmıştır. Boyun ağrı, bu eseri sunarak tarihimizin önemini yeniden bizlere hatırlatmayı başarmıştır. Gençlere o dönemin zorluğunu ve savaşçı ruhunu akıcı bir dille aktarmıştır.

KIRIK HANÇER

Ahmet Yılmaz BOYUNGA tarafından yazılmış bir yapıt daha... Yazarımızın kitabı diğer kitaplarına göre daha başarılıdır. Kırık Hançer adlı kitabın yazarın diğer kitaplarından en önemli farkı ise okuyucunun merakını üst seviyede tutuyor olusudur.

Gel gelelim kitabımıza... Yazar, Kırık Hançer adlı kitapta GazneliMahmut Dönem'i anlatmışve eserine okurlarını sıkmayacak bir şekilde eklemeler yapmıştır. Roman kendine has bir özellik göstererek okurlarını oldukça heyecanlandırmayı başarmıştır. Yazarımız sade

ANNECİM BİR TANESİN

Anneçim bir taneşin,
Yüzü gül açan çiçeksin.

Evimin huzuru,
Yüzümün neşesisin.

Bembeyaz kar tanem
Yüzü gül açan bir tanemsin.

Yüzün güneşten parlak,
Çalışmaktan ellerin çatlak...

Ömrün mutlu olsun,
Anneler gününün kutlu olsun.

EYÜP TALHA ÇALIŞKAN

MELİK ANNEM

Canım annem benim,
Melik gibi güzel annem...
Sen olmasaydın eğer,
Ne yapardım bilmem...

Bazen kızarsın bize ,
Doğruyu görmemiz için...
Her zaman ol yanımızda,
Benim melek annem...

Çok seversin sen bizi,
Mutluyuz hep seninle...
Merhametle sabırsızda,
Benim melek annem ...

Sen yemedin yedirdin,
Hep fedakarlık ettin...
Çok seviyoruz seni,
Benim melek annem...

AFRA BETÜL KARATAŞ

ZEYNEP SUDE SARI

Bir gün Şaşkın, Üzgül ve kızgın oyun oynuyormuş. Bu sefer aslan Şaşkın ve arkadaşlarını yemek için kurt kılığında gelmiş. Kendini bir avcı tarafından kovalanıyor gibi göstermiş ve onlardan yardım istemiş. Şaşkın ve arkadaşları ise kabul etmiş ama bu sefer Şaşkın ve arkadaşları aslana tuzak kurmuş. Aslanı yakalayıp bir daha böyle bir şey yapmaması gerektiği konusunda uyarılmışlar. Aslan da onlardan ders aldığını söyleyerek onların arkadaşlarından biri olmuş...

O sırada oradan geçen bir ejderha Üzgül'ü aslanın elinden kurtarmış. O günden sonra ejderha Şaşkın, Üzgül ve kızgın'ın en iyi arkadaşı olmuş.

-İşte sizi kandırdım demiş.

Aslan oyununu böyle iyi oynuyormuş ki onları yanına doğru çekmiş ve hemen kalkarak Üzgül'ü eline almış. Aslan :

ŞAŞKIN VE ARKADAŞLARININ ASLAN İLE MACERASI

Evel zaman içinde kalbur saman içinde Şaşkın adında küçük mavi sevimli bir sincap varmış. Şaşkın arkadaşı Üzgun ve kızgın ile birlikte bir çınar ağacında yaşıyorlarmış.

Bir gün çok büyük bir sarsıntı ile irkilmişler. Ne olduğunu çok merak edip birbirlerine sormuşlar. Şaşkın :

-Bu ne büyük bir gürültü!

kızgın :

-Bu sesi çikaranı bulup ona hemen görününü gösterelim, demiş.

Hep beraber sesin geldiği yöne doğru gitmişler. Bir de ne görsünler? Aslan can acısı ile kıvranıyormuş. Şaşkın, Üzgun ve kızgın da hemen yardım etmek istemiş.

Aslan :

-Yardım edecek kimse yok mu, diye sızlanmış.

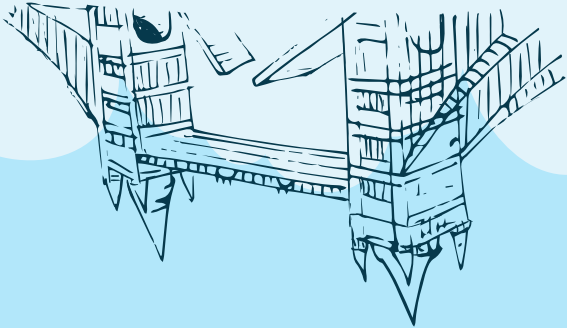
SENA FİNDİK

Oyuna o kadar dalmışlardı ki meğer her şeyi hayal etmişlerdi. Birbirlerine bakıp göz kırptılar. Ne güzel bir maceraydı diye içlerinden geçirdiler. Her şeyi yaşamış gibiydiler. Bir dahaki maceralarına siz de katılır mısınız?

Eve geri dönmeli ama nasıl diye düşünüyorlar. Karşlarına bir kapı daha çıkmış. Belki de bu kapı evimize açılıyor diye düşünüyorlar. Zeynep "Kapı ya eve açılmıyorsa" demiş. Berra "Korunak yerine kapıyı açmak gerek!" demiş. Kapıyı açınca karşlarına bu sefer döşenmiş bir çocuk odası çıkmaz mı? Hem en odaya girmişler. Yataklara uzanıp derin mi derin uyumuşlar. Uyandıklarında Zeynep "Bu son kapıdır insallah" demiş. Kapıyı korkarak açmışlar. Bir de ne görsünler kendi evlerine gelmesinler mi? Mutluluktan havaya uçmuşlar. Ya annelerine aldıkları mücevherler neredeydi? Hiçbiri yoktu. Peki yasadıkları da neydi?

iyisi! Bir kısmını bırakmalı diye düşünüyorlar. En beğendikleri takıları alıp oradan bir an evvel kaçmanın yolunu aramışlar. Akıllarına ejderhaların kapıda beklediği gelmiş... Kapıyı nasıl açacaklarına karar verememişler. Bir de ne görsünler karşlarında başka bir kapı daha yok mu? Afacanlar durur mu hem en o kapıya yönelmişler. Kapıyı açınca karşlarına harika yiyeceklerle dolu bir masa çıkmış. Bizimkilerin karnı acıkmış ki hem en masaya oturup bir güzel karınlarını doyurmuşlar.

MACERA GEÇİDİ!

Bir varmış bir yokmuş... Evvel zaman içinde kalbur saman içinde Zeynep ve Berra adında şirin mi şirin yaramaz mı yaramaz macera düşkünü iki küçük afacan varmış. Bu afacanlar başlarını hep derde sokar annelerinden azar işitirlermiş.

Zeynep ve Berra bir araya gelince oyunlar kurar, maceradan maceraya atılırlarmış. Yine günlerden bir gün oyunlarını oynarken Zeynep'in kolu duvara değmiş. Birden duvardan bir kapı açılmaz mı? İki afacan korkudan birbirlerine sarılmışlar ve oracıkta donakalmışlar. Afacanların korkusu hemen geçmiş, afacanlar kapıdan içeri doğru süzülmüşler. Sonu görünmeyen bir koridordan yürümeye başlamışlar. Elmaslar, pırlantalar çesit çesit mücevherler duvarları süslüyormuş. Afacanlar gözlerini alamıyorlarmış. Biraz daha yürüyerek masalarda okudukları hazineye ulaşabileceklerini düşünmüşler. Zeynep ve Berra yürümüşler yürümüşler sonunda karşlarına kocaman bir kapı açılmış. Kapıda iki büyük ejderha varmış. Afacanlar ejderhayı nasıl oyalayacağız diye düşünmüşler ve hemen bir plan yapmışlar. Berra ejderhayı oyalacak, Zeynep ise o sırada kapıyı açacaktı. Berra ejderhaya yaklaştı o anda ejderhalar Berra'yı yakalamak için harekete geçmişler. Zeynep hemen kapıyı açmış, Berra da ejderhadan kurtulup odanın içine girmiş. Karşısındaki manzaraya ikisi de inanmamışlar. Afacanların gözleri kamaşmış, her yer ısıp ısılmış.Yanlarında değerli taşlardan ne kadar götürüleceklerini düşünmüşler. Kollarına, küçücük parmaklarına, boyunlarına takmışlar takıştırmışlar ama bu sefer de ağırlıktan hareket edemez olmuşlar. En

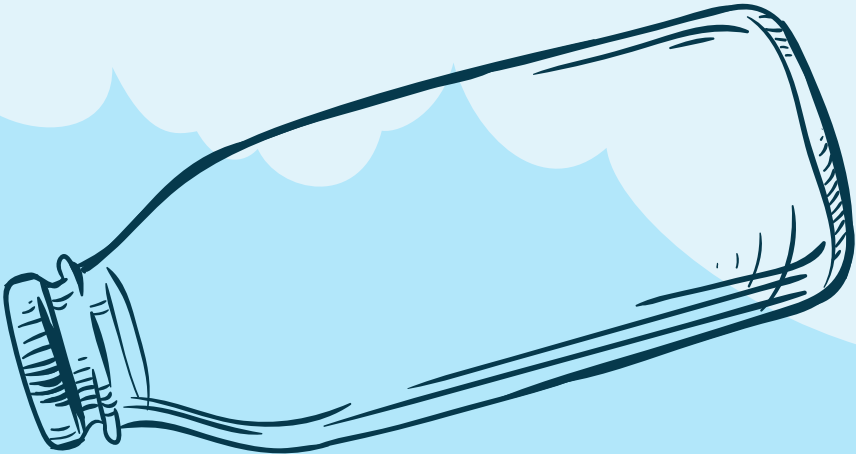
NISA NUR ODABAŞ

Tüm grup tamamlandıktan sonra yola koyulur. GÇÖK'ye ulaştıktan sonra Nisa görevini yerine getirmenin gurusuyla canavarı teslim etmiş. GÇÖK'ye ilk canavarı teslim ettikleri için grup hızlılık ödülünü de almış. 3.2 bu ödülü alıp gizli dolabına koymuş ve bir başka görevin hayaliyle uykuya dalmışlar.

-Hemen sihirli kavanozu yani canavarı GÇÖK'ye teslim etmeliyiz.

Poyraz ile Nisa diğerlerinin yanına gitmişler ama diğer dördü işi bitirmişler. Canavarı yakalayıp sihir kavanozuna koymuşlar. Nisa ile Poyraz çok şaşırmış. Nisa hemen atılmış,

-Ben canavarı size gelirken gördüm. O kadar büyüktü ki dikkatimi çekti. Hemen canavarın yanına uçtum. Bir baktım ki canavar limonata satan bir arabayı ezmiş. Tabii her yerden limonata fıskırmış. Canavarda tam o sırada gidiklanmaya ve gülümeye başladı. Sanki bu durumdan pek de hazzetmiyor gibiydi.

Nisa dönüp,
-Nasıl yani?
Poyraz :

-Nisa, canavar limonata dan nefret ediyor.

Yaratığın dört bir yanını sarmışlar ve herkes sahip olduğu gücü göstermiş. Herkes mayonezli, ketçaplı, salamlı yaratığın zayıf noktasını aramış. O sırada Poyraz Nisa'nın yanına yaklaşıp,

-İşte canavarı gördüm! Herkes yerine geçsin. İnanmıyorum Poyraz burada... Hatta savaşmaya başlamış bile. Hadi, biz de gidiyoruz.

Nisa :

-Macera başlıyor!!!

M.Talha :

-Evet, Talha haklı gidelim. Üç dediğimde hemen ucuyoruz. Bir, iki, üç...

Nisa :

-Tamam, ben de hazırım. Gidelim.

M.Talha :

Zeki :

-Valla en son yolda yanında esneye esneye geliyordun. Sonra Yağiz'i gördüm yanında... Yürümeye devam ettim. O da bir şeyler mırıldanıyordu.

Nisa :

-Yağiz sen gördün mü?

Yağiz :

-Ben en son Poyraz'ı sizin evin bahçesine girerken gördüm sonra orada bir şey görmüş gibi oraya bakakaldı. Zaten sonra ben de Zeki ile içeri girdim.

Nisa:

- Nasıl olsa önünde sonunda gelecek. Hadi, herkes hazır mı? Gidelim artık.

3.2

Günlerden bir gün Odabas soy isimli bir ailenin sihirli güçleri olan torunları grup oluşturmış. Grubun adı 3.2 imiş. Grubun en önemli özelliği ise gizli görevlerde bulunmalarıymış. Eğer sıraları ortaya çıkarsa sahip oldukları bütün sihirli güçler yok olabilmış. Bu sebeple sıralarını tutmaya söz vermişler.

3.2 gizli görevlerini sihirli bir kitaptan alıyormuş. 3.2 her hafta sırayla görev kitabını gözetleme sırasını değiştiriyormuş. Bu hafta görev sırası ise Nisa'daymış. Etrafına ışıklar saçan kitabın yanına gitmiş ve hemen kitabı açmış. Kitapta bir anda kelimeler belirmeğe başlamış ve Nisa, sessizce cümleleri okumaya başlamış. "Merhaba, bugünkü göreviniz : New York'a saldıran mayonezli, ketçaplı, salamlı yaratığı yakalayıp GÇEÖYK (Genç Çocuk Eğlence Öğrenme Yakalama Kulübü)'ye yollamak. Görev sırasında çok dikkatli olmalısınız! Çünkü her şey bir anda değişebilir." Nisa kitabı kapadıktan sonra hemen güçlerini kullanarak görev arkadaşlarını çağırmış. Nisa, arkadaşları gelir gelmez görevi hemen anlatmış. Herkese "Anlamayan var mı?" diye sormuş. Hayır, yok demişler ve başlamışlar hazırlanmaya... Nisa çıkmadan bir bakmış ki bir kişinin yanı sıra Poyraz'ın aralarında olmadığını fark etmiş. Abisi Zeki'ye sormuş :

- Zeki, Poyraz nerede?

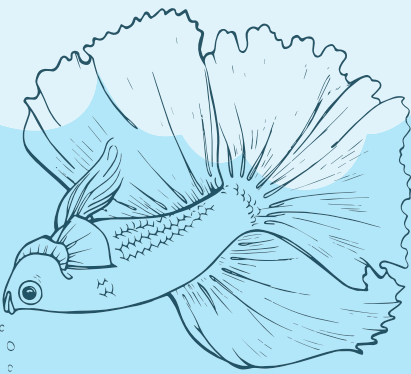

NİSA COŞKUN

Peki ya siz ucabilen balıkların olabildiğini biliyor muydunuz? Evet, yanlış duymadınız. Bu balıklar bir kus ya da kanatlı bir balık türü değil. Bu balıkların en irileri 45 cm. gelen boyları ile dört kanatlı uçan balıklar olarak bilinen Kaliforniya uçan balıklarındır.

Kuyruklar balıklar için önemli bir organdır. Sizin de bildiğiniz gibi diğer hayvanlarınkı gibi uzun, ince ve tüylü değil. Bu kuyruklar balıkların denge kurmasında büyük rol alır. Bir balığın kuyruğu koptuysa onun için yaşamın sonu geldi demektir çünkü kuyruğu olmayan bir balık yüzemez bu da su dünyasında hareketlessiz kalmak, yemek olmak anlamına gelir.

Balığın bir değil tam beş tane yüzgeci vardır. Bunlar: göğüs yüzgeci, karnı yüzgeci, anal yüzgeç, kuyruk yüzgeci ve sırt yüzgeci olarak adlandırılır.

BALIKLARIN DÜNYASI

Balıklar, neredeyse sadece suda yaşayan ve solungaçları ile solunum yapan, soğukkanlı, yürekleri çift gözlü, çoğunun vücudu pullu, genellikle yumurta ile üreyen omurgalı hayvanlardır. Bildiğiniz üzere balıkların binlerce çeşidi bulunmaktadır. Evet, birçok balık türünü ise yakından biliyoruz fakat biraz da bu balıkların ilginç özelliklerine değinelim.

Balıklar neden batmaz dersiniz cevabım şu olacak: Balıklar suyun içerisinde hareket edebilmek için yüzgeçlerini kullanırlar. Aşağı yukarı inip çıkabilmek için yüzgeçlerden çok daha fazlasına ihtiyaçları vardır. Balıklar bu durumda hava keselerini kullanırlar. Hava keseleri balıkların suda aşağı yukarı hareket edebilmeleri için çok önemlidir. Eğer belli seviyede durması gerekiyorsa hava kesesine yeteri miktarda hava doldurur. Bu da balığın istediği seviyeyi hava kesesinden ayarlayabileceği anlamına gelir. Unutmadan hemen ekleyeyim. Bir

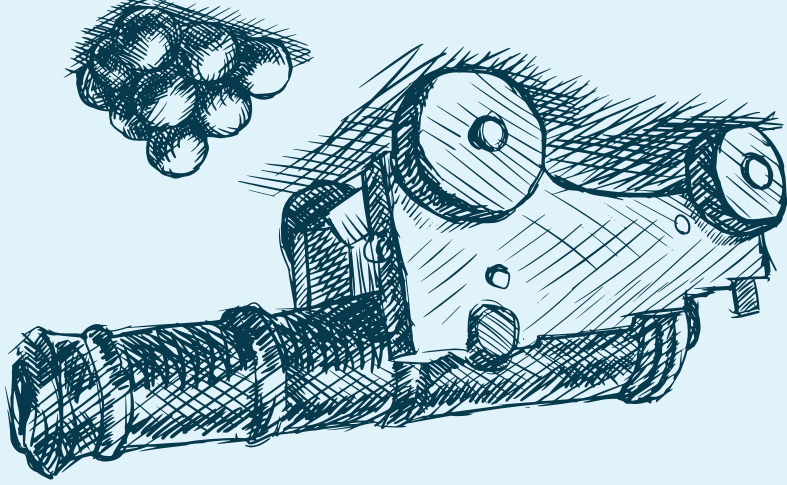
ÇANAKKALE

Düşman bir sabah akın akın geldi!
Korkmadı Mehmetçik, yılmadı
Hiçe saydılar hayatları
Kadın erkek demeden savaştı

Bir boğaz vardı masmavi gök rengi
Vatan için verilen binlerce can
Toprak doymadı kana susadı
Deniz al rengine boyandı

Mehmetçikler kazandı vatani
Dize getirdiler bin bir düşmanı
Destan yazıldı bu topraklarda
Onun adı Çanakkale Savaşı

TARIK METE ALTAŞ

MERYEM SELİMOĞLU

Eğer bir yerde dostluk varsa
Barış vardır, savaş yoktur
Eğer bir yerde dostluk varsa
Birlik vardır, yalnızlık yoktur
Dostluktur ki olduğu yerde
Çiçek açar, kuşlar uçar
Barış gelir dünyaya
Kuşar çocuklar özgürlüğe

DOSTLUK

MERYEM HALE DUR

Böylece cevabını merak ettiğim sorunun cevabını da bulmuş oldum. Profesörün bana önerdiği yöntemleri de kullanacaktım. Kalın giyinip yanına şemsiye alacaktım. Siz siz olun asla öğrenmekten vazgeçmeyin...

-İşte şimdi oldu! Görüşmek üzere profesör...

-Doğru ayrıca bunun bir çözümü de var. Örneğin ne kadar kalın giyersen o kadar az yorulursun ya da şemsiye kullanarak ıslanmaktan kurtulursun...

-İlk olarak o bir tavşan. Ben ise bir çüceyim. Bir de onun kalın kürkü benim ise ince kıyafetlerim var. Eminim bunun başka sebepleri de var.

-Evet, anlat bakalım. Neymiş?

-Profesör, profesör! Size anlattığım konu hakkında birçok sebep buldum.

Bir süre düşündüm bunun birden fazla nedeni olabildi. İlk olarak Çınko bir tavşan ben ise bir çüceyim. Ayrıca onun kalın bir kürkü var benimse ince kıyafetim var. Bu fikirlerimi Profesör Çokbilir ile paylaştım. Hemen yola koyuldum.

İslanđıgımda iki g¼n boyunca uyumıştım. Üç g¼n boyunca da kendime gelmemiştim.

Biz c¼c¼ler İslanđca yorulurken Çınko gibi tavşanlar niye İslanđca yorulmuyor?
Aklimdan ge¼en bu soruyu ¼nce Çınko'ya sordum daha sonra ise k¼c¼k kardeşim Tintin'e sordum. İkiisi de bu konuda bir şey bilmiyordu. Acaba ne yapmalıydım? Ben de en bilge c¼c¼ye Prof. Çokbilir'e gittim.

-Merhaba Profes¼r Çokbilir izninizle sana bir konuda danışmak i¼in gelmiştim.
-Buyur, deni dinliyorum.
-Neden biz c¼c¼ler İslanđca yoruluyoruz da Çınko gibi tavşanlar yorulmuyor?
-Hahaha bunun çok kolay bir sebebi var. O da...
-Ne, neden s¼ylemiyorsun?
-Ç¼nk¼ bunu kendin araştırıp ¼ğrenmelisin. Biraz araştır, d¼ř¼n... Sonra da yeniden gel.

-Madem ¼yle diyorsun peki cevabımı bulup geleceğim.

-Bizim adımız Çinçin.

Tombik dikkatlice dinledikten sonra,

-Sizin göreviniz nedir? dedi.
Çinçin başladı anlatmaya,

Biz birer yaşam kaynağıyız. Su döngüsü içerisindeyiz ve yeryüzündeki su damlalarıyla yer değiştiriyoruz. Biraздan yeryüzüne inceğiz, dedi!

O anda aradığımız şeyi buldum diye düşünüm öyle ya ben de onlarla birlikte incektim. Hemem herkesin yeryüzüne atladığı yere gidiyordum ki basıma bir damla düştü sonra bir tane daha ve bir tane daha...

Bir süre sonra kendimi yeryüzünde bir taşın üstünde yatarken buldum. Çinko basımda benim uyanmamı beklemiş, çok telaşlanmıştı. Anlaşılan son zıplayıştımda basımı ağaca çarpıp rüya görmüştüm.

Yağmur yağıyordu. Hemem saklanacak bir yer buldum ve tüm gün dinlendim. Çinko ise yağmurda kalmayı tercih ediyordu. Onu gerçekten anlamıyordum. Ben en son Çinko gibi!

TOMBİK'İN MERAKI

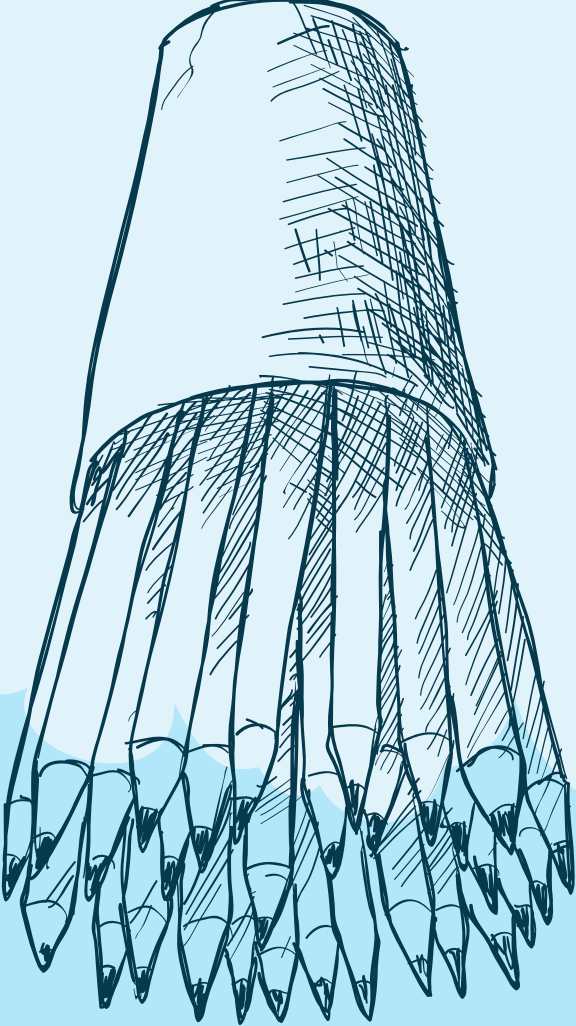
Günlerden bir gün ormanda her zaman ki gibi tavşan dostlarımdan birisiyle yürüyordum. Hava oldukça kapalıydı. Kapkara bulutlar her an yağmur yağmuru getirecek gibiydi.Oysaki bir çüce olarak yağmuru hiç sevmezdim. Tavşan dostum Çınko birden aklımdaki tüm düşünceleri dağıtarak,

-Gel birlikte ziplama yarışması yapalım. Kim daha yüksekçe ziplarsa o kazanır tamam mı?

-Bana uyar, dedim.

Birlikte ziplamaya başladık. Çınko ve ben olabildiğince yükseliyorduk. Yükseldim, yükseldim ama bir gariplik vardı çünkü nereyedeydi? Onu bir türlü göremedim ve korkuyordum. Etrafıma sıkışmıştım. Peki ya Çınko nereyedeydi? Onu bir türlü göremedim ve korkuyordum. Etrafıma dikkatlice bakınca ileride bir şeylerin hareket ettiğini gördüm. Biraz daha girip çıkıp bulutları kurtulunca hemen o tarafa doğru ilerlemeye başladım. Yaklaştığım zaman hareket eden o şeyleri daha net görüyordum. Onlar su damlalarıydı. Peki nasıl olur da hareket ediyolarlardı? Merakıma karşı koyamayarak sordum :

-Merhaba! Benim adım Tombik. Sizin adınız nedir?

KEREM EYMEN DEMİRDAĞ

Günler böyle geçmiş... Sonunda Teoman iyileşip hastaneden çıkmış, iki kardeş karşılığınca birbirlerine sıkı sıkı sarılmışlar. O günden sonra iki kardeş çok iyi anlaşmışlar. Birbirleriyle hiç kavga etmemişler. Bu da onlara iyi bir ders olmuş...

Teoman günlerce hastanede kalmış. Hastanede kaldığı günlerde o da Tuğra'yı çok özlemiş. Bir an önce iyileşsem de kardeşimle oynamaya başlasam diye düşünüp durmuş.

KARDEŞ SEVGİSİ

Teoman ile Tuğra çok sık kavga eden iki kardeŐmiz. En kck bir Şeyden hemen tartıŐma ęıkarırlarmız. Oynacakları, dolapları, kalemleri paylaşamazarmız. Anne ve babaları ne söylediyse onları kavga etmekten vazgeirememizler.

Günlerden bir gün Teoman okuldan eve gelirken kaza geirmiz. Onu apar topar hastaneye gtrmzler. Tuğra bunu öğrenince çok Üzülmöz. Ben artık kiminle oynayacağım diye dŐunmeye baŐlamız.

İSMAIL İSHAKOĞULLARI

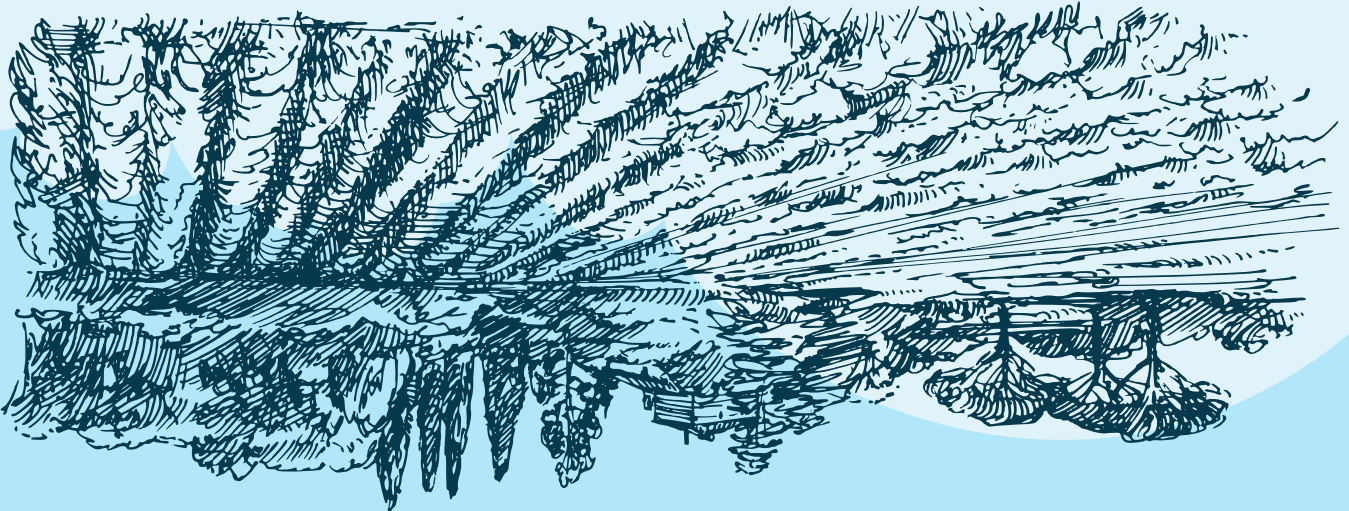
Ömer de ona işlerde yardımcı olabileceğini anlatarak durumu kabul etti ve ikisi beraber köyün yolunu tuttular.

Ertesi gün genç adam taburcu oldu. Semih amca onu evine kadar bıraktı. Evine gittiğinde gördü ki adamın fazla bir durumu yoktu. Semih amca ona birlikte köyde yaşayabileceğini söyledi.

-Doğrudur amca köy yaşamı ile şehir yaşamı çok farklı, dedi.

Ömer cevap verdi :

- Ben buraları sevmem oğlum. Büyükseshir insanı farklı... Buralarda komşuluk, insanlık yok dedi.

Genç adam derin bir iç çikti ve Semih amca'nın sorusuna karşısında duraksadı. O anda doktor gülümseyerek içeriye girdi. Semih amca'ya

-Hastanızı iki gün sonra çıkarmayı planlıyoruz, dedi.

Yaşlı adamın gözleri parladı, çok sevinmişti. Genç adamın bir derdi var gibiydi. Semih amca dayanmayarak sordu :

-Bir derdin varsa bana anlatabilirsin, dedi.

-Amca ben babamı çok küçükken kaybettim. Babanın ne demek olduğunu hiç bilmedim. Yaşlı adamın gözleri dolmuştu çünkü onun da oğlunu kaçırmışlardı. Acısı kat kat arttı. Genç adam yaşlı adama dönerek,

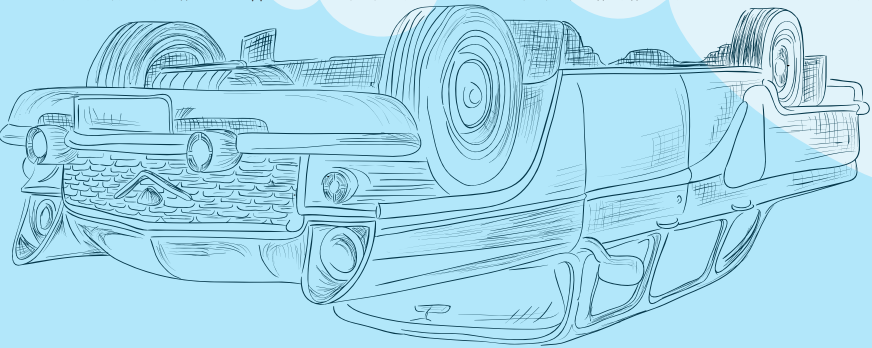
-Amca neden ağlıyorsun?

-Benim de oğlum kaçırıldı... Yıllarca aradık, bulamadık. Sen anlatınca onu hatırladım, dedi.

-Bunları düşünmeyelim öyleyse...

Semih amca da konuyu değiştirmek istercesine,

- Hos geldini! Bir kaza atlatin ama çok şükür iyisin daha da iyi olacağını söyledi doktor, dedi.

Genç adam utanarak,

-Her şey için teşekkür ederim, diyebildi.

-Bak yavrum seni anlayabiliyorum gençken bazı hatalar yapabiliriz ama üzülme asıl hata bu hataları tekrar ettüğümüz zamandır. Önemli olan bu hatalardan ders alabilmektir. Sanırım sen de dersini aldın, diyerek gülmüsedti.

Ömer utanarak Semih amca'nın sözlerine basını salladı. Semih amca kitap okumayı çok sever yanında da her zaman bir kitap bulundururdu. Yanındaki kitabı çıkardı ve kaldığı yerden okumaya başladı. Vakit ilerlerken genç adam uyuyp uyanmıştı. Uyanmasını fırsat bilen Semih amca :

-Senin ailen yok mu, diye sordu.

TRAFİK KAZASI

Semih amca her zaman ki gibi köyden gelmişti. Ona kalsa şehre hiç gelmezdi. Öyle ya şehri bir türlü sevememişti... Kalabalığı, gürültüsü oldum olası onu yormuştu. Hanımı da bir sene evvel vefat etmiş hepken yapayalnız kalmıştı. Derin bir iç çekti... Önceden olsa bu kaldırımları birlikte arşınlardık, diye düşündü.

Aklından türlü türlü düşünceler geçerken kaldırımında yavaş adımlarla yürüyordu. Yolun karşısına geçmeye karar vererek yaya geçidine doğru ilerledi. Genç bir sürücü hızla geliyordu. Semih amca 'ya göz göze geldiler... Genç adam acı bir şekilde fren yaptı. Semih amca 'ya çarpmamak için direksiyonu kırdı ve bariyerlere çarptı. Semih amca hızlı adımlarla arabaya koştu. Az önce canına kast eden bu adama yardım edebilmek için elinden geleni yapmayı hazırdı. Hem en 112 acil servisi aradı. Ambulans çok geçmeden geldi. Apar topar hastaneye gittiler. Genç adam yoğun bakıma alındı. Zaman geçmek bilmiyor gibiydi. Bırakıp gitmeye de gönüllü razi değildi. Hastaneye ne gelen ne de giden vardı. Neden ailesinden kimse gelmiyor? Yok yok bu böyle olmaz bu gece burada kalmalıyım, diyerek karar verdi.

Ertesi gün yoğun bakımdan çıkan genç adam odaya alındı. Aradan saatler geçti. Semih amca yanı başında bekliyordu. Genç adam yavaş yavaş gözünü açmaya başlamıştı. Semih amca dikkat kesildi ve o anda göz göze geldiler. Semih amca gülümseyerek,

HILAL SARIHAN

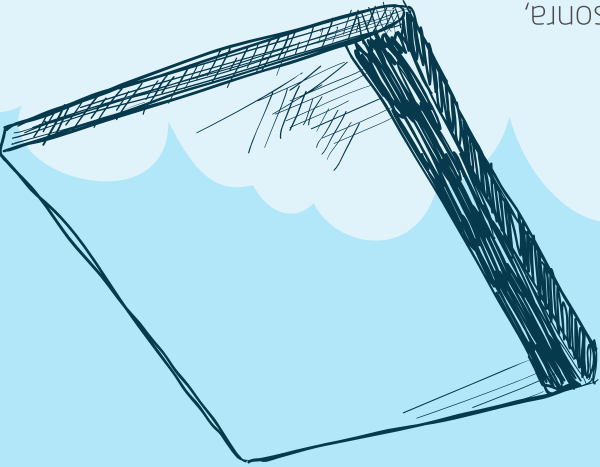
Minik hatasını anlamış ve annesinden özür dilemiş. Minik annesine bir daha meraklı olmayacağına böyle bir durum olursa da bir büyüğüne söyleyeceğine dair söz vermiş.

-Önemli değil ama bundan sonra böyle bir şey olursa bana veya bir büyüğüne söyle, demiş.

Annesi bir kasını kaldırarak,

-Ben halamın vazosunu çok merak ettim ve ona uzanırken elimden kayan vazo düştü ve kırıldı.

Minik annesine başta cevap vermez ama sonra,

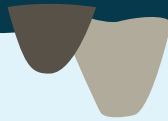

MİNİK'İN GÜNLÜĞÜ

Minik sekiz yaşlarında küçücük bir kızdı. Minik ne görse içine bakar ne duysa dinlerdi. Annesi ona her zaman çok meraklı olmak iyi bir şey degildir, derdi. Annesinin sözünü dinlemeyen Minik yine de hep meraklıymış.

Minik günlerden bir gün halasına gitmiş. Halasının evinde bir vazoz görmüş ve onun içinde ne olduğunu merak etmiş. Vazonun i ini merak eden Minik vazoya uzanırken onu kırmış.  nce nasıl birleştirim diye düşünmüş. Kararını verip yapıştırıcı bulmaya çalışmış ama nafle... En azından kırıkları ortadan kaldırayım diyerek parçaları toplamaya başlamış.   sırada elini keşmiş. Hem en elini sarmış ve süpürgeyle kırıkları toplamış. Hiçbir yerde kırığın kalmadığından emin olana kadar s p rmiş.   sırada annesi gelmiş. Minik annesi gelmeden içini hallettiği için çok mutlu olmuş. Oysa bosuna sevinmiştir çünkü Minik bir cam parçasını almayı unuttuğu için annesinin ayağına cam parçası batmış. Annesi bu camın neden geldiğini merak eder ve Minik'e sorar :

-Minik bu cam parçası neden geldi?

HANZADE HACER DEMİR

Uçan halı bu isteklerini hemen yerine getirdi. Eve döndüklerinde aileleri perişan olmuştu çünkü günlerdir ortalarda yoklardı. Eylül ve Sena ailelerini ne kadar üzduüklerini farkına vararak bir daha asla ailelerinden habersiz hiçbir şey yapmayacaklarına dair birbirlerine söz verdiler. Böylece yasadıkları bu olay iki yakın arkadaşta büyük bir ders oldu.

-Haklısını! Bu büyük bir hataydı eve dönmeliyiz, dedi.

Eylül birden irkildi :

-Eylül biz ne yaptık böyle! Nerelece geldi ki! Ailemizden, ülkemizden ne kadar da uzagız bizi çok merak etmişlerdir, dedi.

Eylül ve Sena uçan halıya nihayet binmişti. Uçan halı kızları daha önce hiç görmedikleri ülkelere götürmüştü. Yeni insanlar ve yeni şehirlere tanıdığı, çok mutlu olmuşlardı. Gezmekten yorulan Eylül ve Sena'nın akıllarına birden aileleri gelmişti. Sena :

Eylül uçan halının peşinden koşmaya başladı. Arkasından koşan Sena Eylül'e yetişmeye çalışıyordu. Bir süre sonra ikisi de pes etmişti. Uçan halıyı bir türlü göremediler ve bir ağacın altına oturmaya karar verdiler. Başlarını ağaca dayamış dinlenmeye çalışıyorlardı. O anda uçan halıyı gördüler, çok heyecanlanmışlardı çünkü uçan halı kendilerine doğru geliyordu.

UÇAN HALI

Günlerden cumartesiydi. Güneş tam tepeye çıkmış herkese ne kadar güzel bir hafta sonu olacağını söylüyor gibiydi. Eylül sabah erkenden kalkmıştı. Her zamanki gibi ödevlerini yapmış annesinin söylediği gibi odasını da toplamıştı. Kardesiyle beraber oyun oynayan Eylül birden dışarıdan bir ses duyarak camı açıp dışarıya baktı. Dışarıdan seslenen en yakın arkadaşısı Senaydı :

-Eylül, hadi dışarıya gel!

Eylül :

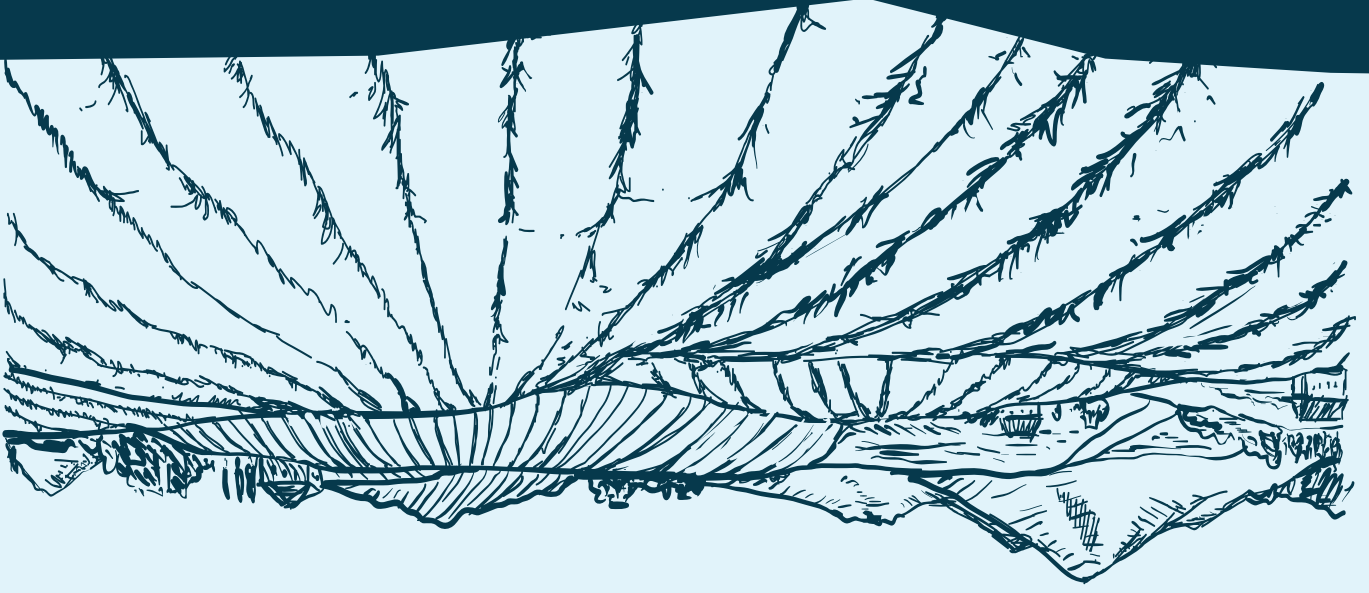
-Bu ne acele geliyorum, bekle! dedi.

Eylül hemen içeriye girdi. Annesinden izin almasıyla birlikte kendini dışarıda buldu. Senay arkadaşılarını hemen anlatmaya başladı :

-Bana anlatmayacakmışın ama bir uçan halı gördüm, dedi.

Eylül duyduklarına tabii ki inanmadı. Senay ise ne kadar anlattıysa da kendini inandırılmayı basaramadı. Parka gitme kararı aldılar. Oynadılar, oynadılar, oynadılar. Öyle çok yorulduklar ki bir banka oturdular. Dinlendikten sonra yeniden oynamaya karar verdiler. Oyun oynamaya başladıkları sırada bu sefer ikisi birden uçan halıyı gördüler. Gözlerine inanamayan

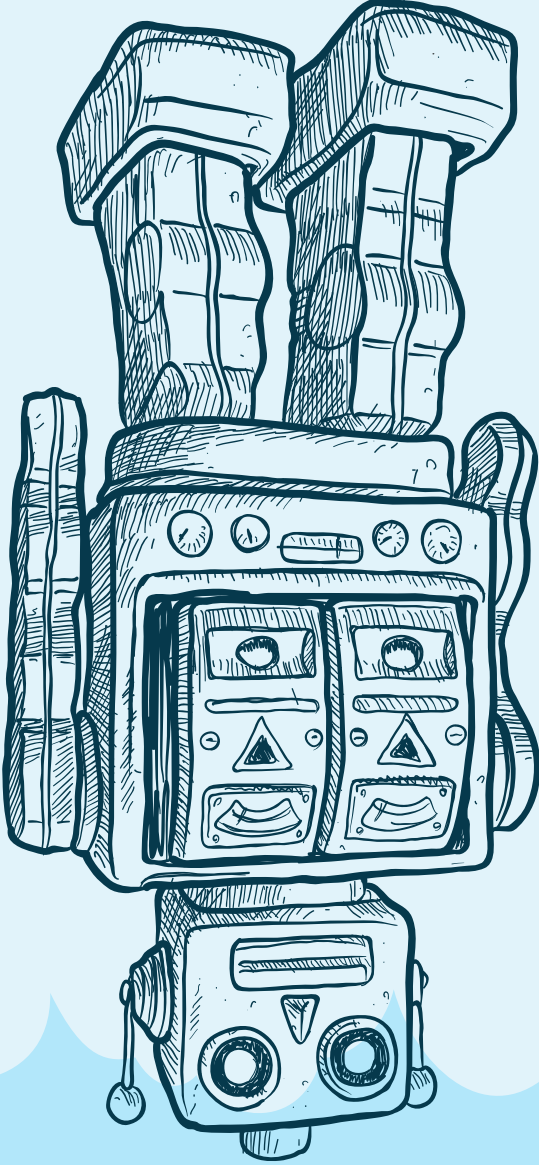

EFFE MIRAÇ AĞRIDAÇ

Vatanım canımdır
Özgürlüğümüz kanatlanır
Toprağımız şahlanır
Bayrağımız dalgalanır

Vatanım canımdır
Canı can yapan kandır
Bizim için candır
Vatan toprağı altındır

VATANIM

CANIM ROBOTUM

O magazada ilk seni gördüm
Çok güzeldi o pariltın.
Annem izin vermedi alamadım,
Çok güzeldin canım robotum

Günlerce rüyalarımın girdin
Her sabah özlemle uyandım
Gün saydım senin için
Çok güzeldin canım robotum

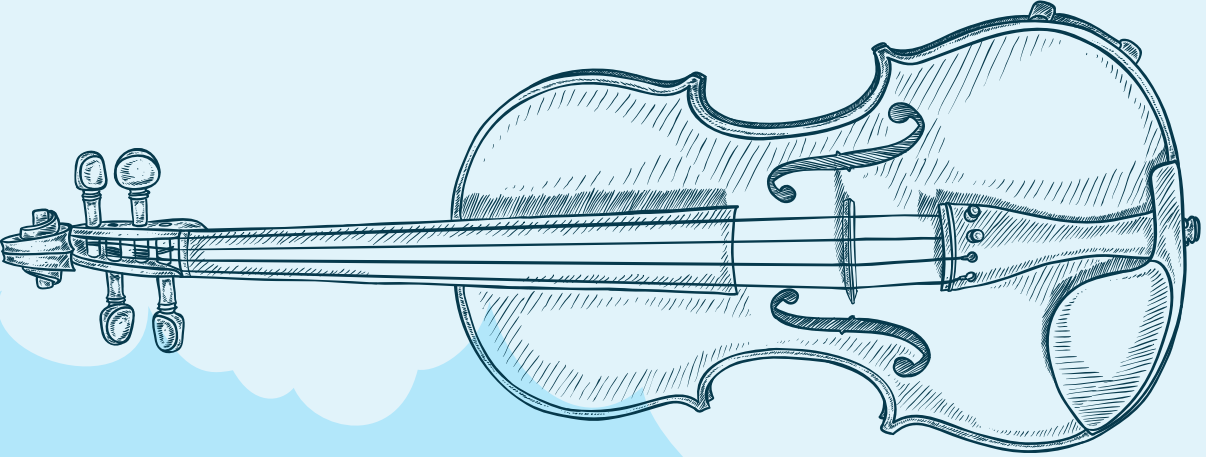
Kötü adamlara karşı birdik
Dünyaları kurtardık.
Kahraman olduk, savuştuk
Çok güzeldin canım robotum

İBRAHİM HALİL DELEN

EBRAR BULUT

İsiltılar çıkmış... Göz göze gelen Ebrar, Sena ve Haceren sevdikleri şarkıyı çalarken herkes mest olmuş. Şarkı sona erdikten sonra dev keman kapıyı işaret etmiş. Kapıdan geçen Ebrar, Sena ve Hacer evlerine geri dönmüşler.

Ertesi gün sabah uykusundan uyanan Ebrar okula geldiğinde gördüğü rüyayı heyecanla Hacer ve Sena'ya anlatıyormuş...

-Tabii ki keman, dedi.

Yola koyulan Ebrar, Sena ve Hacer'in karşısına bu sefer de Ahmet adında bir baba çıkmış. O da hemen bir soru sormuş :

-5.sınıfta en sevdiğiniz geziniz neydi?

Hacer, Ebrar ve Sena :

-Legoland, diye bağırdı.

Sesleri her yerde yankılanırken bir anda yer sallanmaya başlamış ve ortadan ikiye yarılmış. Dev bir keman karşlarına çıkmış. Tüm soruları cevapladıkları için hepsine birer tane keman vermiş ve seslenmiş :

-Bana bir tane şarkı çalarsanız geldüğünüz yere geri dönersiniz. Eğer çalamazsanız sonsuza dek burada kalırsınız, demiş.

Kızlar hemen kabul etmişler. Kemani alıp çalmaya başlamışlar. Kemanlardan bir anda

Dev :

-Önce dört sonra iki daha sonra üç bacaklı olan varlık nedir?

Ebrar, Sena ve Hacer uzun uzun düşündüler, kararlarını verdikten sonra Ebrar:

-Önce dört sonra iki daha sonra üç bacaklı olan varlık insandır, dedi.

Bilmeceyi bildikten sonra biraz daha yürüdüler ve bu seferde karşlarına Nurcan adında bir anne gitti. Nurcan Anne :

-Size bir sorum var. Sizin için en zor olan müzik aleti nedir? Dedi.

Ebrar, Sena, Hacer bu sorunun cevabını zaten biliyordu çünkü en çok zorlandıkları ve en çok sevdikleri müzik aleti kemandi. Sena atıldı ve hemen cevabı verdi :

KEMAN

Günlerden bir gün birbiriyle çok iyi dost olan üç arkadaş Ebrar, Hacer ve Sena bir araya gelmişler. Hacer, Ebrar ve Sena keman çalarken ansızın onun özel gücünü keşfetmişler. O anda bu özel gücü kimsenin görüp duymaması gerektiğine karar vermişler fakat çoktan işten geçmiş onları gören olmuştü. Tikiritları duyarak hemen cücenin peşinden koşular. Nafle yakalayamadılar. Sonra eve dönmeye karar verdiler. Geri döndüklerinde ise Sena'nın kemanın yerinde olmadığını gördüler. Anladılar ki kemanları çalmıştı. İşte o anda hava kapkara bulutlarla kaplandı. Etrafıtarındaki tüm cisimler yok oldu ve kendilerini bir geçtin içinde buldular. Geçitte şöyle bir yazı belirdi :

“Bulacaksın sonunda aradığın şeyi bu yüzden yola devam etmeli!”

Yavaş yavaş geçitte ilerlerken önlerine bir kapı çıktı. Kapıyı açan bir devdi. Dev :

-Şimdi size bir bilmece soracağım, dedi.
Ebrar :

- Haydi, sor bakalım, dedi.

İnsan, alemde hayal ettiği müddetçe yaşar.

Y. Kemal Beyatlı

Merhaba;

Eğitim sistemimizin temelinde öğrencilerimizin Petek Koleji'nden mezun olduklarında hayatlarını idame ettirebilecekleri tüm yetenekleri edinmeleri için verdiiğimiz mücadeleye yatıyor.

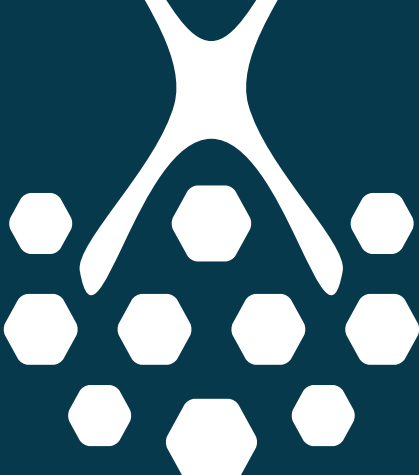
Onların gelecekte nerede olacaklarını, ne kadar önemli mevkilerde yer alacaklarını düşününce en az sizler kadar heyecan ve gurur duyuyoruz.

Elinizdeki eser, onların ürettiği ve sınırsız hayal güçleri ile süsledikleri öykülerden oluşuyor. Biz okuduğumuzda doğru yolda olduğumuzu anladık. Onlara duyduğumuz güvenin boşayıkması olası değil!

Hepsi birbirinden farklı ve özel çocuklar. Siz de onların büyüü dünyasına katilin.

İyi tatiller

Kampus Müdürü
İbrahim DURAN

Metin Editör: Sevdâ CEYLAN

Grâfik Tasarım: Berfin Ekin APAYDIN / Esra HORATA

2015-2016

Petek Koleji Ortaokul Öğrencileri

HAZIRLAYANLAR:

Ortaokul Hayaller Kitabı

ORTAOKUL

HAYATLER KİTABI

Ozel
petek
Eğitim Kurumları

